

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

PRÁVNICKÁ FAKULTA

**ÚSTAV AUTORSKÉHO PRÁVA,
PRÁV PRŮMYSLOVÝCH A PRÁVA SOUTĚŽNÍHO**

SMLUVNÍ PRÁVO AUTORSKÉ

DIPLOMANTKA:

**Dana Peterková
5. ročník
Domanice 6
538 54 Luže**

VEDOUcí DIPLOMOVÉ PRÁCE:

JUDr. Alexandra Wünschová Pujmanová

Rok zpracování diplomové práce: 2007

„Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci zpracovala samostatně a že jsem vyznačila prameny, z nichž jsem pro svou práci čerpala způsobem ve vědecké práci obvyklým.“

V Praze 2007

Dana Peterková

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucí diplomové práce JUDr. Alexandře Wünschové Pujmanové za odborné vedení, trpělivost a čas, jež mi při konzultacích věnovala.

OBSAH

1.	ÚVOD	3
2.	SMLUVNÍ PRÁVO AUTORSKÉ	5
2.1.	POJEM A PŘEDMĚT SMLUVNÍHO PRÁVA AUTORSKÉHO.....	5
2.2.	ZÁSADY OVLÁDAJÍCÍ SMLUVNÍ PRÁVO AUTORSKÉ.....	6
2.3.	PRAMENY SMLUVNÍHO PRÁVA AUTORSKÉHO.....	10
2.4.	VÝKLAD AUTORSKOPRÁVNÍCH SMLUV.....	15
2.5.	POJEM LICENCE.....	17
3.	DRUHY SMLUVNÍCH (LICENČNÍCH) VZTAHŮ	18
3.1.	VÝHRADNÍ SMLUVNÍ VZTAH ÚPLNÝ.....	18
3.2.	VÝHRADNÍ SMLUVNÍ VZTAH OMEZENÝ.....	19
3.3.	NEVÝHRADNÍ SMLUVNÍ VZTAH.....	19
3.4.	ZÁKONNÁ A NUCENÁ LICENCE.....	20
4.	LICENČNÍ SMLOUVA	22
4.1.	LICENČNÍ SMLOUVA V AUTORSKÉM PRÁVU.....	22
4.2.	FORMA LICENČNÍ SMLOUVY.....	24
4.3.	STRUKTURA LICENČNÍ SMLOUVY.....	25
4.3.1.	<i>Smluvní strany licenční smlouvy</i>	27
4.3.2.	<i>Předmět licenční smlouvy</i>	29
4.3.3.	<i>Způsob užití</i>	30
4.3.4.	<i>Rozsah užití</i>	31
4.3.5.	<i>Úprava odměny v licenční smlouvě</i>	32
4.3.6.	<i>Obvyklé a nahodilé náležitosti</i>	34
4.3.7.	<i>Další ujednání a přílohy k licenční smlouvě</i>	36
4.3.8.	<i>Odstoupení od smlouvy a záruk licenční smlouvy</i>	39
4.4.	TYPY LICENČNÍCH SMLUV.....	42
4.4.1.	<i>Licenční smlouva individuální</i>	42
4.4.2.	<i>Licenční smlouva kolektivní</i>	43
4.4.3.	<i>Licenční smlouva hromadná</i>	44
4.5.	LICENČNÍ SMLOUVA V INFORMAČNÍ SPOLEČNOSTI.....	46
4.5.1.	<i>Click-through licence</i>	49
4.5.2.	<i>Shrink-wrap licence</i>	52
4.6.	SPECIFIKA LICENČNÍ SMLOUVY.....	54
5.	POSKYTNUTÍ OPRÁVNĚNÍ TŘETÍ OSOBE	57
5.1.	PODLICENCE.....	57
5.2.	POSTOUPENÍ LICENCE NABYVATELEM.....	59
6.	SMLOUVA NAKLADATELSKÁ JAKO NEJSTARŠÍ DRUH LICENČNÍ SMLOUVY	61
7.	KOLEKTIVNÍ SPRÁVA AUTORSKÝCH PRÁV	65
8.	ZÁVĚR	68
9.	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	69
10.	SEZNAM PŘÍLOH	72

1. Úvod

Smluvní právo autorské zahrnuje významné instituty, jež umožňují realizovat autorovo právo disponovat s autorským dílem a využít tak i jeho ekonomický potenciál. Vývoj zákonné úpravy této oblasti autorského práva závisí nejenom na rozvoji společnosti, jejím právním povědomí a respektování přirozených práv autorů, ale i na rozvoji techniky. V současné době do oblasti smluvního práva autorského významně zasahuje fenomén informační společnosti, resp. rozvoje využívání sítě Internet, jež zákonodárce nutí k respektování tohoto jevu a vytvoření takového právního prostředí, které by nejenom autorům, ale i uživatelům autorských děl umožňovalo využívat instituty smluvního práva autorského i v prostředí sítě Internet. Jelikož se jedná o velice zajímavou problematiku, chtěla bych se jí v diplomové práci blíže zabývat.

I v závislosti na rozsáhlosti této oblasti je nutné konstatovat, že nelze detailně popsat v rámci omezeného rozsahu této práce veškeré instituty smluvního práva autorského, přesto se chci pokusit vystihnout možnosti, které autorovi dává současná zákonná úprava v České republice v oblasti smluvních autorskoprávních vztahů. Zároveň je nutno konstatovat, že smluvní autorskoprávní vztahy se netýkají pouze autorů samotných, ale i výkonných umělců, jejichž práva s autorským právem souvisejí. Přes tento fakt, jsem se rozhodla, že svoji práci zaměřím zejména na autory, neboť oblast smluvního práva autorského ve sféře práv s autorským právem souvisejícím, resp. výkonných umělců stojí na stejných základech a institutech, přičemž specifiky vyplývající z různých oborů působnosti dotyčných osob, resp. výkonných umělců by bylo vhodné se hlouběji zabývat v samostatné práci.

V rámci všeobecného úvodu se zaměřím nejprve na obecné vymezení smluvního práva autorského a zásady ovládající smluvní autorskoprávní vztahy, z nichž je patrná příslušnost autorského práva k právu soukromému. Tímto bude čtenář uveden do tématu smluvního práva autorského a bude tak osvětlen základ, na kterém je úprava smluvních vztahů založena. Následovat bude vymezení druhů licenčních vztahů a dále stěžejní kapitola týkající se úpravy autorskoprávních licenčních smluv, kde se chci zabývat analýzou právní úpravy autorskoprávní licenční smlouvy. V této části práce se budu zejména snažit postihnout proces vzniku licenčních smluv, typická pravidla

vyplývající ze zákonné úpravy licenčních smluv, jejich možnou strukturu a prvky odlišující licenční smlouvu od určitých smluv občanskoprávních. V rámci této kapitoly bude zohledněna také role informační společnosti v autorském smluvním právu, a proto se budu zabývat specifiky licenčních smluv uzavíraných prostřednictvím prostředků umožňující komunikaci na dálku, tedy prostřednictvím sítě Internet.

Vedle toho se budu v samostatných kapitolách zabývat principy poskytnutí oprávnění užít dílo třetí osobě, dále smlouvou nakladatelskou a kolektivní správou autorských práv, jež do problematiky smluvního práva autorského nepochybně také náleží.

Cílem této práce je nejenom postihnout instituty tradičního smluvního práva autorského, ale i upozornit na rozvíjející se specifickou oblast smluvního práva autorského v informační společnosti.

2. Smluvní právo autorské

2.1. Pojem a předmět smluvního práva autorského

Smluvní právo autorské je významnou oblastí autorského práva, jejíž právní normy upravují vztahy vznikající v souvislosti se společenským uplatněním autorských děl.

Obecně lze říci, že česká právní úprava autorského práva vychází z koncepce dualismu autorských práv, kdy její bázi tvoří kontinentální pojetí autorského práva. Tyto prvky dualismu se projevují především v zákonném vyjádření osobnostních práv zanikajících smrtí autora a dále vyjádřením majetkových práv s omezenou dobou trvání a způsobilostí být předmětem dědictví. Oddělení osobnostních a majetkových práv není ale zcela ostré, což má za následek, že se nevytváří samostatné skupiny práv osobnostních a majetkových, neboť neexistují práva ryze majetkové povahy. Práva osobnostní v sobě naopak zahrnují vždy rovněž prvek majetkový¹.

Smluvní právo je dále ovlivňováno koncepcí nepřevoditelnosti autorských práv vycházející z osobnostního základu autorského díla, kdy mezi autorem a jeho dílem vzniká přirozená jednota. „*Pokud se tedy jedná o osobnostní (morální) práva vyplývá jejich nepřevoditelnost z jejich povahy*“², v případě práv majetkových spočívá nepřevoditelnost (nezcizitelnost) v nemožnosti translativního převodu práva na nabyvatele. Lze tedy říci, že podstatou principu nepřevoditelnosti autorských práv je zákonem dovolené zřízení (konstituování) nového práva dílo užít, kdy původní právo poskytovatele nezaniká, je pouze ve prospěch nabyvatele omezeno.

Ke společenskému uplatnění (užití) autorského díla dochází jeho reprodukcí, která může být uskutečňována ve formě hmotné (např. ve formě hmotných rozmnoženin literárního nebo vědeckého díla, ve formě originálu nebo reprodukcí díla výtvarného umění apod.), ve formě nehmotné (jako např. provozováním díla divadelního nebo hudebního, přednesem díla literárního, vysíláním díla rozhlasem, televizí aj.), anebo ve formě elektronické (např. stažením díla z internetu, uložením rozmnoženiny do paměti počítače).³ Na

¹ KRÍŽ, Jan, et al. *Autorský zákon a předpisy související : komentář, 2. aktualizované vydání podle stavu k 1.9.2005* Praha : Linde Praha a.s., 2005. ISBN 80-7201-546-X. str. 28

² KRÍŽ, Jan, et al. *Autorský zákon a předpisy související : komentář, 2. aktualizované vydání podle stavu k 1.9.2005* Praha : Linde Praha a.s., 2005. ISBN 80-7201-546-X. str. 25

³ KNAP, Karel. *Smluvní vztahy v právu autorském*. Praha : Orbis, 1967. str. 64.

základě užití autorských děl vznikají autorskoprávní závazkové vztahy relativní povahy, jakožto předmět úpravy smluvního práva autorského. Mezi tyto relativní autorskoprávní vztahy řadíme závazkové vztahy ze smlouvy licenční, podlicenční, nakladatelské a ze zákonných licencí.⁴

2.2. Zásady ovládající smluvní právo autorské

V případě zásad uplatňujících se ve smluvním právu autorském je třeba vycházet ze skutečnosti, že autorské právo jako takové náleží do oblasti soukromého práva, a proto se v něm uplatňují nejenom zásady pro autorské právo typické tzv. zásady zvláštní odvětvové, ale i zásady obecné soukromoprávní. Vedle těchto zásad se smluvního práva autorského dotýkají i zásady veřejnoprávní, a to zejména v oblasti kolektivní správy, kde se vyskytují právní normy veřejného práva týkající se například zvláštního správního řízení před Ministerstvem kultury ve věci oprávnění k výkonu kolektivní správy práv. Jak bylo shora uvedeno, autorské právo smluvní je ovládáno obecnými zásadami soukromoprávními.

Mezi nejdůležitější řadíme tyto zásady.

Zásada smluvní volnosti, která je obecně založena na realizaci autonomie vůle spočívající ve svobodě určitý právní úkon učinit či neučinit, ve svobodě zvolení si spolukontrahenta, ve svobodě určení obsahu a formy právního úkonu. Tato zásada je v oblasti autorskoprávní modifikována specifiky autorského práva, které se projevují například nemožností smluvní úpravy u práv, pro která zákon v určitých případech stanovuje povinnou kolektivní správu, zákazem převodu majetkových práv inter vivos, zákazem vzdání se autorského práva, příkazem písemné formy u tzv. výhradní licence.

Zásada rovnosti stran, která říká, že nikdo nemůže nikomu ukládat povinnost ani vnucovat práva, tedy: „V občanskoprávních vztazích mají účastníci rovné postavení.“⁵

Zásada neformálnosti soukromoprávních projevů vůle, tedy zásadní neurčení formy pro právní úkony. V autorském právu je vztahována tato zásada na otázku existence, resp. formy vzniku autorského díla a je specificky

⁴ Ve vědě občanského práva se absolutní právem označuje takové právo, kdy určitému, individuálně určenému subjektu odpovídá povinnost neurčitého počtu neurčených subjektů. Právem relativním se nazývají taková práva, u nichž právu určitého, individuálně určeného subjektu odpovídá povinnost rovněž určitého, individuálně určeného subjektu.

⁵ vyjádřeno v § 2 odst. 2 zák.č. 40/1964 Sb., občanský zákoník v platném znění (dále jen o.z.)

označována jako zásada neformální ochrany vyjadřující jeden ze znaků, na kterém je založeno kontinentální pojetí autorského práva, kdy ke vzniku ochrany daného díla není podle platného autorského zákona třeba splnění jakýchkoli formálních náležitostí.⁶ Autorské dílo a jeho ochrana tedy dle českého autorského zákona vzniká již jeho vyjádřením v jakékoliv objektivně vnímatelné podobě.⁷

Zásada zákazu vzdání se práv vyjadřuje legální zákaz vzdání se práv, jež mají teprve v budoucnu vzniknout. Tato zásada se uplatňuje zejména v případě sjednávání způsobu užití díla v licenční smlouvě, kdy je vyloučeno, aby došlo k platnému udělení oprávnění k výkonu práva užít dílo způsobem, jež v okamžiku uzavření licenční smlouvy není znám, nebo který v budoucnosti vznikne. Tak je zabezpečeno autorovo právo rozhodnout, zda k takovému způsobu užití díla licenci poskytne či nikoliv. Zároveň je vyloučeno, aby se autor platně vzdal nebo převedl svá autorská práva, takové jednání nemá právní povahu a bylo by proto neplatné.

Ke **zvláštním** zásadám odvětvovým, ze kterých smluvní právo autorské vychází, řadíme například **zásadu pravdivosti autorství**, *podle které původním subjektem autorského práva může být pouze fyzická osoba, která dílo vyhovující pojmovým znakům uvedeným v § 2 odst. 1, případně v § 2 odst. 2 AZ, vytvoří na základě své vlastní tvůrčí činnosti.*⁸ Tato zásada je dále podpořena vyvratitelnými zákonnými domněnkami autorství, které problematiku autorství pomocí fikce a stanovených formálních prvků zjednodušují, avšak zároveň připouští důkaz opaku, čímž je zabezpečeno, že zásada pravdivosti nebude narušena.⁹ Oblast práv souvisejících s právem autorským je touto zásadou také ovlivněna, a právě zde se uplatňuje výjimka z jejího užívání spočívající ve stanovení fikce, že za autora audiovizuálního díla se považuje jeho režisér.

Zásada teritoriality je zásadou uplatňující se při právní ochraně děl autorů a uměleckých výkonů výkonných umělců, které vznikly v jedné zemi, a které jsou chráněny v zemích jiných zásadně (nestanoví-li jinak mezinárodní úmluva) pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky pro vznik autorskoprávní ochrany podle

⁶ KNAPPOVÁ, Marta, ŠVESTKA, Jiří. *Občanské právo hmotné III : Díl čtvrtý: Rodinné právo. Díl pátý: Autorské a patentové právo. Díl šestý: Dědické právo.* 3. dopl. Praha : ASPI Publishing, 2002. ISBN 80-86395-44-8. str.184

⁷ § 2 odst.1 zák.č. 121/2000 Sb. o právu autorském (dále jen AZ)

⁸ KNAPPOVÁ, Marta, ŠVESTKA, Jiří. *Občanské právo hmotné III : Díl čtvrtý: Rodinné právo. Díl pátý: Autorské a patentové právo. Díl šestý: Dědické právo.* 3. dopl. Praha : ASPI Publishing, 2002. ISBN 80-86395-44-8. str.185-186.

⁹ srov. § 6, § 63 odst. 2 AZ

právního řádu jiných zemí.¹⁰ Podle ustanovení autorského zákona bude tedy nutné postupovat i v případě užití díla zahraničního autora na území České republiky, neboť se dle této zásady „ochrana autorských práv řídí právní úpravou státu, kde se ochrana uplatňuje, tedy toho státu, kde k výše uvedenému aktu (zne)užití díla došlo (*lex loci protectionis*). Tento princip je vyjádřen na několika místech RÚB, například v článku 5 odst. 2, článku 6bis odst. 3 a dalších.“¹¹

Zásada ochrany hospodářsky slabší strany se projevuje ve smluvním právu autorském zákonným předpokladem autorova specifického postavení, resp. postavení potencionálně slabší strany. Tato zvláštní legální ochrana „zvláštním způsobem chrání výsledky jeho tvůrčí činnosti, a tak pro případ absence smluvní úpravy obsahuje úpravu, která je pro autora zásadně výhodnější.“¹² Ochrana se projevuje v případě nevyužívání poskytnuté licence nabyvatelem, zákonné úpravě nevýhradnosti licence, časové a územní působnosti poskytnuté licence, trvání autorova nároku na odměnu po odstoupení od smlouvy, nevykonávání majetkových práv ve vztahu k zaměstnaneckému dílu, právu na dodatečnou přiměřenou odměnu.¹³ Zásada ochrany hospodářsky slabší strany autora nejen ochraňuje, ale zároveň autorovi poskytuje nejnutnější rozsah práv tak, aby byla zachována zásada smluvní volnosti a dána možnost autorovi nakládat se svými majetkovými právy v souladu se svojí vůlí.

Zásada ochrany investice se uplatňuje ve vztahu k nabyvateli licence, bez jehož podpory by dané autorské dílo nevzniklo a její zákonné zakotvení nalezneme zejména v ustanoveních upravujících problematiku děl zaměstnaneckých a kolektivních.¹⁴ Ochrana dle této zásady spočívá v právu investora, resp. zaměstnavatele či objednatele vykonávat svým jménem a na svůj účet autorova majetková práva k dílu, které autor vytvořil ke splnění svých povinností vyplývajících z pracovněprávního či služebního vztahu k zaměstnavateli nebo z pracovního vztahu mezi družstvem a jeho členem. Takto

¹⁰ KRÍŽ, Jan, et al. *Autorský zákon a předpisy související : komentář, 2. aktualizované vydání podle stavu k 1.9.2005* Praha : Linde Praha a.s., 2005. ISBN 80-7201-546-X. str. 25.

¹¹ ČERMÁK, Jiří. Omyly znalce počítačového práva. *Juristic.cz* [online]. 2001 [cit. 2006-10-11]. Dostupný z WWW: <<http://obcanske.juristic.cz/79693/>>.

¹² KRÍŽ, Jan, et al. *Autorský zákon a předpisy související : komentář, 2. aktualizované vydání podle stavu k 1.9.2005* Praha : Linde Praha a.s., 2005. ISBN 80-7201-546-X. str. 23.

¹³ srov. § 46 odst. 3, § 47 odst. 1 věta druhá, § 50 odst. 3, § 53 odst. 7, § 58 odst. 3 a 6 AZ

¹⁴ srov. § 58, § 59, § 60 AZ

vykonávaná majetková práva jsou ze zákona kolektivně spravovaná.¹⁵ Další formu uplatnění zásady ochrany investice nalezneme v oblasti úpravy zvláštního zákonného práva k databázi, která dle ustanovení § 88a AZ přísluší pořizovateli databáze, pokud porízení, ověření nebo předvedení obsahu databáze představuje kvalitativně nebo kvantitativně podstatný vklad bez ohledu na to, zda databáze nebo její obsah jsou předmětem autorskoprávní nebo jiné ochrany.

Mezi další zvláštní zásady, které ovládají licenční právo podle autorského zákona, řadí Ivo Telec¹⁶ kupříkladu:

- jednotnost typové licenční úpravy
- zásadní úplatnost licence
- povinnost využívání licence
- účelovost a obvyklost licence
- osobní vázanost licence
- ochranu podniku
- zákaz změn licencovaného předmětu
- zákaz znehodnocení licencovaného předmětu

O těchto zásadách bude pojednáno v příslušných kapitolách dále.

---

¹⁵ srov. § 95 odst.2 b) AZ

¹⁶ TELEC, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno :Doplňk, 2002. str. 126- 127

2.3. **Prameny smluvního práva autorského**

Prameny, tedy formy, v nichž jsou obsaženy právní normy upravující oblast smluvního práva autorského, můžeme rozdělit na prameny tuzemské, evropské a normy mezinárodního práva, resp. mezinárodní úmluvy o právu autorském a právech souvisejících.¹⁷

V hierarchii *tuzemských pramenů* stojí nejvýše předpisy ústavněprávní. Jedná se o základní předpisy, a to o zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky (dále jen „Ústava“), a usnesení předsednictva ČNR č.2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

Pro oblast smluvního práva autorského je významný zejména čl. 3 Ústavy stanovující Listinu za součást ústavního pořádku České republiky, v jejímž čl. 2 odst. 3 je shodně s ustanovením článku 2 odst. 4 Ústavy vyjádřena zásada smluvní svobody a dále čl. 34 odst. 1, kde je položen ústavní základ ochrany výsledků tvůrčí duševní činnosti stanovením zákona jako prostředku ochrany, čímž je zároveň zakotvena povinnost zákonodárce předpis takové právní síly vydat. V tomto ústavním zmocnění nesmíme hledat zúžení ústavní ochrany těchto práv, neboť jde o vyjádření státu určeného příkazu k legální ochraně, kdy zákon práva autorů a výkonných umělců nevytváří, nýbrž pouze zaručuje jejich ochranu a vymezuje podmínky pro jejich výkon. S tím souvisí povaha autorských práv jako práv přirozených. V současné době je legální ochrana zabezpečována zák. č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon).¹⁸ Pro smluvní právo autorské je významné dále ustanovení čl. 15 odst. 2 Listiny zaručující svobodu umělecké tvorby, ustanovení čl.11 Listiny garantující právo vlastnit majetek zahrnující i majetek nehmotný, ustanovení čl. 36 Listiny umožňující každému domáhat se stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu.

V rámci těchto ústavněprávních předpisů je smluvní právo autorské upraveno předpisy práva soukromého, kdy *základem pro obecnou úpravu*

¹⁷ MADAR, Zdeněk, et al. *Slovník českého práva*. 2002. rozš. vyd. Praha : Linde Praha, a.s, 2002. 2 sv. (984, 1852 s.). ISBN 80-7201-377-7. str. 1099 „*Procesy a jejich výsledné formy, jimiž se stávají zásady a normy tohoto práva zjistitelnými jako právně závazná pravidla chování subjektů [...] a z nichž tato pravidla odvozují svou platnost.*“

¹⁸ TELEČEK, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno : Doplněk, 2002. str. 113; čl.2 odst. 4 LZPS „Každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“

autorského práva je občanský zákoník- zákon č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále též jen OZ), zvláštním zákonem a základním právním předpisem je [již zmiňovaný] autorský zákon - zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (dále jen „AZ“).¹⁹

Občanský zákoník je ve vztahu k autorskému zákonu předpisem subsidiárním, přičemž pro oblast smluvního práva autorského jsou zvláště významná obecná ustanovení občanského zákoníku upravující zejména kontraktační proces, výklad právních úkonů, promlčení některých majetkových práv apod. Autorský zákon je speciálním právním předpisem ve vztahu k obecnému- občanskému zákoníku, z čehož vyplývá přednostní použití norem autorskoprávních a aplikace ustanovení občanského zákoníku jen v případě, že speciální úprava v autorském zákoně chybí. Jde o soukromoprávní předpis s právními normami zásadně dispozitivní povahy.²⁰ Pro oblast smluvního práva je důležitá zejména úprava zákonných licencí, typové licenční smlouvy, smlouvy nakladatelské a podlicenční.

Vedle zmíněného občanského zákoníku a autorského zákona do oblasti tuzemských pramenů řadíme například vyhlášku č. 488/2006 Sb., kterou se stanoví typy přístrojů k zhotovování rozmnoženin, typy nenahraných nosičů záznamů a výše paušálních odměn, zákon č. 273/1993 Sb, o audiovizi ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 37/1995 Sb., vydavatelský zákon ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 97/1963 Sb, o mezinárodním právu soukromém ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 455/1991 Sb., živnostenský zákon ve znění pozdějších předpisů a další.

Zároveň je třeba poznamenat, že „s ohledem na čl. 10 a 10a odst. 1 Ústavy České republiky mají mezinárodní smlouvy přednost před zákony České

¹⁹ HOLCOVÁ, Irena, KŘEŠŤANOVÁ, Veronika, VOBORNÍK, Martin. *Ochrana autorských práv*. Olomouc : Univerzita Palackého, 2005. str. 4. Dostupný z WWW:

<<http://www.msmt.cz/Files/PDF/MRZVManualautorskepravozeverejneno.pdf>>

²⁰ Výjimkou jsou některé veřejnoprávní normy upravující problematiku kolektivní správy práv, kde převažují právní normy kogentní povahy. Obecně lze říci, že kogentní právní normy nastupují všude tam, kde veřejný zájem převažuje nad svobodnou vůlí autora.

republiky, stejně tak i právo Evropských společenství (podle judikatury Evropského soudního dvora).“²¹

Dalším pramenem autorského práva jsou prameny evropské²², resp. normy komunitárního práva, jež vznikají jako výsledek harmonizačních snah Rady EU a Evropského parlamentu a Rady v oblasti práv duševního vlastnictví. Jako harmonizační prostředek v oblasti autorských práv jsou využívány směrnice představující typický pramen sekundárního práva a obsahující více či méně podrobnou úpravu dané problematiky, přičemž členské státy jsou povinny obsah směrnice ve stanovené lhůtě implementovat do vnitrostátního právního řádu, a to co do výsledku, kterého má být dosaženo. Zároveň platí, že směrnice „poskytuje možnost brát v úvahu existující národní zvláštnosti a organické začlenění do stávajících vnitrostátních právních struktur a koncepcí. Systematika, kontinuita a srozumitelnost právních řádů členských států zůstávají tak zachovány.“²³

K významným směrnicím upravující oblast autorských práv a ovlivňující tak i smluvní právo autorské řadíme například Směrnici Rady 91/520/EHS ze dne 14. 5. 1991 o právní ochraně počítačových programů, jejíž přínosem bylo zavedení ochrany počítačových programu v rozsahu poskytovaném literárním dílům, Směrnici Rady 92/100/EHS o právu na pronájem a půjčování, jakož i o některých právech příbuzných právu autorskému v oblasti duševního vlastnictví ze dne 19. 11. 1992, jež zavedla výlučná práva na pronájem a půjčování autorských děl, možnost poskytnout svolení či naopak zakázat takové užití autorského díla a oprávněným osobám zajistila podíl na takovém užití.

Následovala Směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27.9.1993 o koordinaci některých pravidel z oboru práva autorského a práv příbuzných právu autorskému vztahujících se na satelitní vysílání a na kabelový přenos, jež je významná pro oblast autorského smluvního práva, neboť stanovila podmínky týkající se kabelového přenosu, a to zejména povinnou kolektivní správu děl

²¹ KNAPPOVÁ, Marta, ŠVESTKA, Jirí. Občanské právo hmotné III : Díl čtvrtý: Rodinné právo. Díl pátý: Autorské a patentové právo. Díl šestý: Dědické právo. 3. 4. aktualizované a doplněné vyd. Praha : Aspi, a. s., 2007. ISBN 978-80-7357-231-0. str.192.

²² *Směrnice EU o autorském právu a právech souvisejících s právem autorským* [online]. 2006 [cit. 2006-12-04]. Dostupný z WWW: <<http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=364>>

²³ TICHÝ, Luboš, et al. *Evropské právo*. 2. vyd. Praha : C.H. Beck, 2004. ISBN 80-7179-449-X. str. 277

šířených kabelovým přenosem a povinnost uzavřít individuální příp. hromadné smlouvy při přenosu programu mezi členskými státy.

Směrnice Rady 93/98/EHS ze dne 29. 10. 1993 o harmonizaci ochranné doby práva autorského a určitých práv s ním souvisejících stanovuje dobu ochrany za účelem zavedení vysoké úrovně ochrany a pro harmonický rozvoj literární a umělecké tvorby ve Společenství, a to u autora na 70 let po jeho smrti nebo 70 let poté, co bylo dílo oprávněně sděleno veřejnosti a u práv souvisejících 50 let po podání uměleckého výkonu, příp. po dni prvního vydání nebo uveřejnění zaznamenaného výkonu.

Směrnice 96/9/ES Evropského parlamentu a Rady z 11.3.1996 o právní ochraně databází zakládá právo sui generis ve prospěch pořizovatele databáze. Pro oblast informační společnosti je významná Směrnice 2001/29/ES o harmonizaci některých aspektů práva autorského a práv s ním souvisejících v informační společnosti ze dne 22. 5. 2001 označována jako tzv. informační směrnice, jež upravuje autorská práva a práva související v souvislosti s vnitřním trhem Společenství a informační společností a stanovuje povinnost pro členské státy uvést své národní zákonodárství v soulad se směrnicí, aby byl zajištěn určitý minimální obsah autorského práva v každém členském státě.

Dalšími směrnici jsou Směrnice 2001/84/ES Evropského parlamentu a Rady o právu autora na odměnu z opětovného prodeje originálu uměleckého díla - tzv. právo na slušné vypořádání droit de suite (resale směrnice) ze dne 27. 9. 2001 a Směrnice 2004/48/ES o prosaditelnosti práv k duševnímu vlastnictví ze dne 29. 4.2004.

Jak vyplývá z uvedených právních předpisů, v oblasti autorských práv se projevuje snaha o co nejširší rozsah harmonizace, kdy dle J. Kříže *„bezprostředním cílem harmonizačních snah v rámci společenství by pak bylo dosažení stavu, kdy na konci tohoto procesu by platily „identické zákony“, jejichž struktura by odpovídala požadavkům výměn hodnot materiálních i intelektuálních ve společenství, aniž by docházelo ke zkratu mezi autorskými zájmy morálními, finančními a sociálními a mezi ekonomickými základy evropského kulturního průmyslu, přičemž oba tyto faktory neustále podmiňují šíření evropské kultury v jejich nejrozličnějších národních podobách“*.²⁴

²⁴ KRÍŽ, Jan. *Ochrana autorských práv v informační společnosti*. Praha : Linde, 1999. ISBN 80-7201-190-1. str. 107.

K nejdůležitějším mezinárodním úmluvám, které jsou důležitým pramenem smluvního práva autorského, řadíme zejména Bernskou úmluvu o ochraně literárních a uměleckých děl z roku 1886, jež je považována za základní dokument mezinárodního práva v oblasti autorského práva. Bernská úmluva, založená na zásadě teritoriality a národního režimu, upravila jednotlivá výlučná práva autorů dle kontinentálního pojetí autorského práva, kritéria autorského díla jako předmětu ochrany, stanovila dobu ochrany, přičemž na jejím základě byla založena Unie na ochranu autorských práv k dílům literárním a uměleckým. Úmluva byla několikrát revidována, označuje se proto jako Revidovaná úmluva Bernská.

Další významnou úmluvou je Všeobecná úmluva o autorském právu uzavřená v Ženevě v roce 1952 a revidována v Paříži v roce 1971, jež zakotvila institut tzv. copyrightové doložky překonávající rozdíly mezi systémem kontinentálního a anglo-amerického pojetí autorského práva. Předmětem ochrany této úmluvy jsou díla literární, vědecká a umělecká, přičemž obsahuje i jejich demonstrativní výčet.

Pro práva výkonných umělců a práva s autorským právem související je významná Mezinárodní úmluva o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a televizních a rozhlasových organizací uzavřená v Římě v roce 1961, jež vymezila minimální úroveň úpravy tzv. práv příbuzných právu autorskému.

V roce 1995 byla uzavřena Dohoda o obchodních aspektech práv duševního vlastnictví (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights) označována jako tzv. Dohoda TRIPS, jež upravila zejména právo na pronájem, půjčování, právo na ochranu počítačových programů a databází a tzv. zásadu vyčerpání práv.

Dále je třeba zmínit mezinárodní dokumenty, jež byly přijaty pro rozvoj ochrany duševního vlastnictví, pro modernizaci a rozšíření Římské úmluvy, a to Smlouva WIPO o autorském právu, kde je zejména upravena problematika rozmnožování děl ve vztahu k digitální oblasti a stanoveno výlučné právo autora literárních a uměleckých děl udělit svolení k jakémukoli sdělování takových děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátovými prostředky, včetně tzv. prostředků on-demand (přístup každého k dílům na místě a v čase podle své individuální volby) a Smlouva WIPO o ochraně práv výkonných umělců a

výrobci zvukových záznamů tzv. internetové smlouvy z roku 1996, jež zejména upravuje výlučné právo výkonného umělce (výrobce zvukového záznamu) udělit svolení k přímému nebo nepřímému rozmnožování svých výkonů zaznamenaných na zvukových záznamech (zvukových záznamů), jakýmkoli způsobem nebo formou, a dále právo udělit svolení k zpřístupňování svých výkonů zaznamenaných na zvukových záznamech (zvukových záznamů) veřejnosti po drátě nebo bezdrátovými prostředky takovým způsobem, že každý může k nim mít přístup na místě a v čase podle své individuální volby.

Na závěr je třeba poznamenat, že „s ohledem na čl. 10 a 10a odst. 1 Ústavy České republiky mají mezinárodní smlouvy přednost před zákony České republiky, stejně tak i právo Evropských společenství (podle judikatury Evropského soudního dvora).“²⁵

2.4. Výklad autorskoprávních smluv

Oblast výkladu autorskoprávních smluv, jakožto sekundárního objektu interpretace, upravuje nejen teorie práva z hlediska obecných právních principů, ale i právní normy občanského práva. Výklad autorskoprávních smluv má důležitý význam z hlediska objasnění smyslu textu dané autorskoprávní smlouvy. „Zvláštní význam zde má výklad smluv v případě sporu o jejich obsah, je-li zákonná úprava dispozitivního charakteru.“²⁶

Při výkladu autorskoprávních smluv jsou zejména využívány standardní metody interpretace zkoumající např. složení vět, význam slov jednotlivých i slov i ve spojení s jinými, jazykový a logický kontext v rámci systematického výkladu. Pro oblast autorskoprávních smluv je významný „[důsledek systematického výkladu, tedy eventuální možnost restriktivního nebo extenzivního výkladu určitých ustanovení autorského zákona.]“²⁷

Jak bylo uvedeno shora, občanský zákoník je ve vztahu k zákonu autorskému předpisem obecné povahy, který se použije všude tam, kde příslušná úprava v autorském zákoně chybí. S ohledem na tuto skutečnost se při interpretaci autorskoprávních smluv použije základní vykládací pravidlo obsažené v občanského zákoníku. Tím se rozumí výklad právních úkonů „podle

²⁵ KNAPPOVÁ, Marta, ŠVESTKA, Jiří. Občanské právo hmotné III : Díl čtvrtý: Rodinné právo. Díl pátý: Autorské a patentové právo. Díl šestý: Dědické právo. 3. 4. aktualizované a doplněné vyd. Praha : Aspi, a. s., 2007. ISBN 978-80-7357-231-0. str.192.

²⁶ GERLOCH, Aleš. *Teorie práva*. 2001. rozš. vyd. Dobrá Voda : Aleš Čeněk, 2001. ISBN 80-86473-04-X. str. 123.

²⁷ GERLOCH, Aleš. *Teorie práva*. 2001. rozš. vyd. Dobrá Voda : Aleš Čeněk, 2001. ISBN 80-86473-04-X. str. 127.

smyslu použitých slov a jejich spojení (§35 odst. 2 OZ)²⁸, s přihlédnutím k okolnostem, za nichž byly právní úkony učiněny, „i k vůli toho, kdo jich použil, tj. k tomu, co použitým jazykovým výrazem chtěl vyjádřit.“²⁹

Při výkladu autorskoprávních smluv se řídíme jejich obsahem, nikoliv označením či pojmenováním. Zároveň musíme vycházet ze smlouvy jako celku, nelze tedy její jednotlivá ustanovení, příp. články, vykládat odděleně, bez kontextu s dalším obsahem smlouvy.³⁰

V autorském zákoně nalezneme důležitou zásadu z hlediska výkladu smluv. Je tomu tak v případě výkladu licenční smlouvy, kdy je v § 50 AZ zakotven princip tzv. účelového výkladu. Z tohoto principu vyplývá, že na přesnosti vymezení a výkladu účelu smlouvy závisí způsob užití díla a rozsah jeho užití, pokud ve smlouvě nejsou jednotlivé způsoby či rozsah užití díla vymezeny.³¹ V závislosti na výše uvedeném, můžeme tedy konstatovat, že „*autorskoprávní smlouvy jsou smlouvami přísně kauzálními.*“³²

Výkladová pravidla vztahující se k určité smlouvě mohou být také účastníky dohodnuta již při sjednávání smlouvy s tím, že nesmí odporovat kogentním ustanovením zákona. Tato pravidla bývají obsažena v textu smlouvy nebo jsou účastníky za součást smlouvy prohlášena.

V návaznosti na zásadu ochrany hospodářsky slabší strany, o které bylo pojednáno výše, souhlasím s názorem V. Knapa, dle kterého „*v pochybnostech je třeba autorskoprávní smlouvy vykládat vždy ve směru užšího rozsahu práva k užití díla smlouvou nabývaného.*“³³

²⁸ KNAPP, Viktor, et al. *Občanské právo hmotné*. 2002. 3. aktualiz. vyd. Praha : ASPI Publishing s.r.o., 2002. str. 137, srov. § 35 odst. 2 o.z. „Právní úkony vyjádřené slovy je třeba vykládat nejenom podle jejich jazykového vyjádření, ale zejména též podle vůle toho, kdo právní úkon učinil, není-li tato vůle v rozporu s jazykovým projevem.“

²⁹ KNAPP, Viktor, et al. *Občanské právo hmotné*. 2002. 3. aktualiz. vyd. Praha : ASPI Publishing s.r.o., 2002. str. 137

³⁰ KNAP, Karel. *Smluvní vztahy v právu autorském*. Orbis Praha, 1967. str. 198

³¹ HARTMANOVÁ, Dagmar. *Knihovna on-line a autorské právo. Knihovnická revue* [online]. 2003, roč. 14, č. 2 [cit. 2006-08-13]. Dostupný z WWW: <<http://full.nkp.cz/nkkr/NKKR0302/0302100.html>>. ISSN 1214-0678.

³² KNAP, Karel. *Smluvní vztahy v právu autorském*. [s.l.] : Orbis, 1967. str. 199

³³ KNAP, Karel. *Smluvní vztahy v právu autorském*. [s.l.] : Orbis, 1967. str. 200

2.5. Pojem licence

Obecně lze říci, že pojem licence pochází z latinského slova „licere“ –svolit, kdy se jejím prostřednictvím dovoluje činnost, která by byla jinak zakázána. Podstatou tohoto institutu je udělení práva poskytovateli k užití díla, přičemž v souladu s principem nepřevoditelnosti autorských práv nedochází k převodu práva, pouze se ve prospěch nabyvatele omezuje. V důsledku tohoto principu dochází při zániku licence ke konsolidaci omezeného práva do původní podoby. Konkrétně je pojem licence legálně definován v autorském zákoně jako „poskytnuté oprávnění k výkonu práva dílo užít, a to k jednotlivým způsobům užití nebo ke všem způsobům užití“³⁴

Podle rozsahu uděleného oprávnění se toto poskytovatelovo svolení (licence) označuje jako licence omezená (udělená k jednotlivým způsobům užití) a licence neomezená (udělená ke všem způsobům užití), podle omezení poskytovatele jako licence výhradní a nevýhradní, o kterých bude blíže pojednáno níže.³⁵

---

³⁴ TELEČ, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno : Doplněk, 2002. str.101. ; BOHÁČEK, Martin. *Licenční smlouvy ve vztahu ke knihovnám* [online]. 2001 [cit. 2006-09-05]. Dostupný z WWW: <<http://full.nkp.cz/nkk/NKKR0104/0104242.html>>.

³⁵ MADAR, Zdeněk, et al. *Slovník českého práva*. 2002. rozš. vyd. Praha : Linde Praha, a.s, 2002. 2 sv.(984,1852 s). ISBN 80-7201-377-7. str. 635; srov. § 46 odst. 1 AZ

3. Druhy smluvních (licenčních) vztahů

3.1. Výhradní smluvní vztah úplný

Podstatou výhradního smluvního vztahu úplného je nemožnost dalšího udělení licence k užití díla třetí osobě a současně poskytovatelova (autorova) povinnost dílo neužívat způsobem, na který je uzavřena licence.³⁶

V důsledkem porušení takto sjednané exkluzivity, tedy uzavření další licenční smlouvy k témuž způsobu užití díla, je tato později udělená licence neplatná, ledaže nabyvatel původní výhradní licence pozdější licenci předem písemně odsouhlasí.³⁷

Přestože autorovo nakládání s dílem je poskytnutou licencí značně omezeno, osobnostní práva autora nezanikají a zároveň „*nabyvatel nesmí upravit či jinak měnit dílo, jeho název nebo označení autora, pokud nebylo dohodnuto jinak.*“³⁸ S ohledem na to, že výhradní licence výlučná je omezením autorovy možnosti dílo užít a vyplývají z ní absolutní právní účinky vůči každému (erga omnes), zákonodárce prolomil obecnou občanskoprávní zásadu neformálnosti právních úkonů a v autorském zákoně stanovil její povinnou písemnou formu, kde je obsažena zákonná domněnka nevýhradnosti licence, pokud není výhradnost ve smlouvě vyjádřena. Dále zákon chrání autora před spekulativním získáním výhradní licence, jejímž cílem je pouze zablokovat užití díla, tj. povinnost autora zdržet se užití díla i udělení licence další osobě, institutem odstoupení od smlouvy pro nečinnost nabyvatele.³⁹

Je třeba připomenout, že i v případě výhradní licence výlučné se uplatňují principy kolektivní správy práv, a proto i při sjednání výhradní licence ke všem způsobům užití, „*jsou pojmově vyloučeny ty způsoby užití, u nichž je povinná kolektivní správa [srov. § 96 odst. 1 písm. c)].*“⁴⁰

³⁶ TELEČ, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno : Doplněk, 2002. str.39; srov. § 47 odst. 2 AZ

³⁷ KRÍŽ, Jan, et al. *Autorský zákon a předpisy související : komentář, 2. aktualizované vydání podle stavu k 1.9.2005*, Linde Praha a.s., 2005. str. 157

³⁸ RÁB, Luboš. *Základní přehled autorského práva v České republice*. [online.], 2006. Studie.[cit. 2007-15-01] Dostupný z WWW: < <http://rko.zcu.cz/file/autor.doc>>

³⁹ srov. § 46 odst. 4, § 47 odst. 1,2, § 53 AZ; KRÍŽ, Jan, et al. *Autorský zákon a předpisy související : komentář, 2. aktualizované vydání podle stavu k 1.9.2005* Praha : Linde Praha a.s., 2005. ISBN 80-7201-546-X. str. 155.

⁴⁰ HOLCOVÁ, Irena, KŘEŠŤANOVÁ, Veronika, VOBORNÍK, Martin. *Ochrana autorských práv*. [online], 2005. s 17, [cit. 2007-15-01] Dostupný z WWW:

<<http://www.msmt.cz/Files/PDF/MRZVManualautorskepravozverejneno.pdf>>

3.2. Výhradní smluvní vztah omezený

Výhradní smluvní vztah omezený, který se označuje jako tzv. sólová licence, se od výhradního licenčního vztahu úplného odlišuje možností autora užít dílo i způsobem, na který byla poskytnuta licence nabyvateli, přičemž povinnost neposkytnout tutéž licenci další osobě je zachována. Podmínkou vzniku tohoto licenčního vztahu je jeho zakotvení v písemné smlouvě, přestože zákon sólovou licenci výslovně nezakotvuje, její sjednání umožňuje. V případě sólové licence můžeme použít obecnou zákonnou úpravu pro výhradní licenci, neboť se jedná o její specifický typ, který výslovně není v autorském zákoně zmíněn ani samostatně upraven.⁴¹

3.3. Nevýhradní smluvní vztah

Nevýhradní smluvní vztah označovaný též jako licence nevýhradní (jednoduchá) spočívá na autorově právu udělit svolení k užití díla dalším osobám k již licencovanému způsobu užití, případně dílo sám neomezeně užívat.

Tento druh licenčního vztahu je upraven v autorském zákoně vedle licence výhradní, kdy je zde v zájmu ochrany poskytovatele stanovena zákonná domněnka nevýhradnosti licence, pokud ze smlouvy nevyplývá, že jde o licenci výhradní.⁴²

V autorském zákoně je v zájmu právní jistoty také řešen vztah mezi dříve uzavřenými licencemi nevýhradními a pozdějšími licencemi výhradními z hlediska jejich platnosti, resp. neplatnosti. Z ustanovení § 47 odst. 4 AZ vyplývá, že jak licence původní-nevýhradní, tak licence následná-výhradní zůstávají zásadně v platnosti, z čehož zároveň plyne, že nabyvatel takové výhradní licence bude mít za povinnost existenci nevýhradní licence strpět jakožto specifické omezení jeho výhradní licenční smlouvy. Tomuto omezení bylo lze zabránit, pokud by při sjednávání výhradní licence nabyvatel „požadoval ujištění autora o případném udělení, resp. neudělení licenci do doby uzavření smlouvy, [...] bude-li se nepravdivost prohlášení vztahovat na předchozí licence nevýhradní, bude smlouva postížena podle § 49a o.z. (omyl) neplatností

⁴¹ srov. § 46 odst. 4, § 47 odst.2 AZ; BOHÁČEK, Martin. *Licenční smlouvy ve vztahu ke knihovnám* [online]. 2001 [cit. 2006-09-05]. Dostupný z WWW: <<http://full.nkp.cz/nkkr/NKKR0104/0104242.html>>.

⁴² srov. § 47 odst. 1 AZ

relativní.“⁴³ Na druhou stranu nepravdivé ujištění o neudělení výhradní licence má za následek absolutní neplatnost později uzavřené smlouvy.

3.4. Zákonná a nucená licence

Přestože předmětem této práce jsou smluvní instituty autorského práva, je třeba zmínit také licence zákonné a nucené, které v obecném zájmu omezují výlučná autorská práva ve prospěch veřejnosti.

Zákonnými licencemi označujeme mimosmluvními instituty, které výslovně upravuje autorský zákon zásadně v části první, v hlavě první, dílu 4, Oddíl 2 označeném jako „Volná užití a zákonné licence“, kdy jejich podstatou je možnost užití autorských děl zákonem dovoleným způsobem bez vůle (souhlasu) autora, resp. nositele autorských práv.⁴⁴

V rámci zákonných licencí rozeznáváme:

- a) licence bezúplatné
  - i. Rozmnožovací licence na papír nebo podobný podklad (srov. § 30a AZ)
  - ii. Licence k užití díla předvedením či opravou přístroje zákazníkovi (srov. § 30b AZ)
  - iii. Citační licence (srov. § 31 AZ)
  - iv. Propagační licence u výstavy uměleckých děl a jejich prodeje (srov. § 32 AZ)
  - v. Licence k užití díla umístěním na veřejném prostranství (srov. § 33 AZ)
  - vi. Úřední a zpravodajská licence (srov. § 34 AZ)
  - vii. Licence k užití díla v rámci občanských či náboženských obřadů nebo v rámci úředních akcí pořádaných orgány veřejné správy, v rámci školních představení a užití díla školního (srov. § 35 AZ)
  - viii. Licence pro zdravotně postižené (srov. § 38 AZ)
  - ix. Licence pro dočasné rozmnoženiny (srov. § 38a AZ)
  - x. Licence pro fotografickou podobiznu (srov. § 38b AZ)
  - xi. Nepodstatné vedlejší užití díla (srov. § 38c AZ)
  - xii. Licence k dílům užitého umění a dílům architektonickým (srov. § 38d AZ)

⁴³ KRŮŽ, Jan, et al. *Autorský zákon a předpisy související : komentář, 2. aktualizované vydání podle stavu k 1.9.2005*. Praha : Linde Praha a.s., 2005. ISBN 80-7201-546-X. str. 157-158.

⁴⁴ TELEČ, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Přehled české zákonné úpravy práva duševního vlastnictví*. Brno : Doplněk, 2002. str. 41-42.; TELEČ, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno : Doplněk, 2001. str. 100.

xiii. Licence pro sociální zařízení (srov. § 38e AZ)

xiv. Licence výstavní (srov. § 39AZ)

b) licence úplatné, k nimž řadíme:

i. Licence knihovní (srov. § 37 AZ)

ii. Částečně „*rozmnožovací licence na papír nebo podobný podklad s tím, že při rozmnožování za úplatu od zákazníka (copy shop) se jedná o zákonnou licenci úplatnou vůči majiteli práva*“⁴⁵

iii. Licence k vysílání rozhlasem nebo televizí, přenosem rozhlasového nebo televizního vysílání uměleckého výkonu zaznamenaného na zvukový záznam vydaného k obchodním účelům, pokud je k tomuto způsobu užití uzavřena smlouva s kolektivním správcem týkající se autorské odměny. (srov. § 72 AZ)

Nucená licence je licenci úplatnou, která je typická pro oblast práv průmyslových. V oblasti práva autorského se setkáváme pouze s tzv. licenci překladatelskou, která je zakotvena ve Všeobecné úmluvě o autorském právu uzavřené v Ženevě dne 6. září 1952 ve znění Pařížské revize z roku 1971, a to v jejím článku V odst. 2, stanovující možnost a podmínky udělení nevýlučné licence k překladu autorských děl cizích státních příslušníků do domácího jazyka (včetně vytvoření tzv. národních verzí u počítačových programů nebo databází) namísto autora.

V ČR bylo udělení nucené licence svěřeno do kompetence Ministerstva kultury, a to za podmínek obsažených v ustanovení § 18 dříve platného autorského zákona (srov. zák. č. 35/1965 Sb. o dílech literárních, vědeckých a uměleckých). Tento institut nebyl v praxi využíván, proto ho v pozdějším autorském zákoně ani jeho novelizacích již nenalezneme.⁴⁶

⁴⁵ TELEČ, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Přehled české zákonné úpravy práva duševního vlastnictví*. Brno : Doplněk, 2002. str. 41.

⁴⁶ BOHÁČEK, Martin. *Licenční smlouvy ve vztahu ke knihovnám* [online]. 2001 [cit. 2006-09-05]. Dostupný z WWW: <<http://full.nkp.cz/nkkr/NKCR0104/0104242.html>>., TELEČ, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno : Doplněk, 2001. str. 100.

4. Licenční smlouva

4.1. Licenční smlouva v autorském právu

Licenční smlouva v autorském právu představuje vedle mimosmluvních institutů nejčastější způsob udělení licence a je upravena v autorském zákoně v rámci jeho dílu šestého „Úpravy smluvních typů“ jako samostatný smluvní typ, který je svoji povahou zvláštním druhem občanskoprávní smlouvy. Úprava v autorském zákoně není však úpravou komplexní, a proto se tam, kde autorský zákon mlčí, využije subsidiární povaha občanského zákoníku, a to jeho obecná ustanovení „se zřetelem k zvláštním zásadám vyplývajícím z autorského zákona a z povahy autorských děl a následně pak analogi[e].“⁴⁷ V této souvislosti je třeba zmínit nově zavedený institut „[sjednání licenční smlouvy] prostřednictvím prostředků komunikace na dálku neumožňující individuální jednání, [přičemž] jde o úpravu speciální k obecné úpravě uzavírání smluv podle § 43 a násl. občanského zákoníku.“⁴⁸ Přestože autorský zákon sleduje terminologickou jednotu s úpravou v obchodním zákoníku, a to v případě licenční smlouvy k předmětům duševního vlastnictví průmyslového, nelze ji pro předměty autorskoprávní ochrany použít právě pro rozdílnost předmětu úpravy.

Dalším znakem autorskoprávní úpravy licenční smlouvy je převážná dispozitivnost právních norem, kde se může plně prosadit výše zmiňovaná zásada smluvní svobody omezená zejména nemožností translativního převodu práva, povinnou písemnou formou v případě výhradní licence (srov. § 46 odst. 4 AZ), či nemožností udělit svolení k užití díla způsobem, který není znám v době uzavření smlouvy (srov. § 46 odst. 2 AZ), aby autor měl možnost zhodnocení práv v důsledku objevu nových technologií. Zároveň je zákonem řešen případ, kdy některé smluvní ujednání chybí, pak nastupuje úprava pro autora výhodnější, čímž je významně posílena pozice autora.⁴⁹

⁴⁷ KRÍŽ, Jan, et al. *Autorský zákon a předpisy související : komentář, 2. aktualizované vydání podle stavu k 1.9.2005* Praha : Linde Praha a.s., 2005. ISBN 80-7201-546-X. str. 154.

⁴⁸ důvodová zpráva k zák. č. 216/2006 Sb. ASPI

⁴⁹ KNAPPOVÁ, Marta, ŠVESTKA, Jirí. *Občanské právo hmotné III : Díl čtvrtý: Rodinné právo. Díl pátý: Autorské a patentové právo. Díl šestý: Dědické právo.* 3. dopl. vyd. [s.l.] : ASPI Publishing, 2002. str. 224. ISBN 80-86395-44-8.; SMEJKAL, Vladimír, et al. *Právo informačních a telekomunikačních systémů.* Praha : C. H. Beck, 2001. str. 349.; TELEČEK, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Přehled české zákonné úpravy práva duševního vlastnictví.* Brno : Doplněk, 2002. str.39.; KRÍŽ, Jan, et al. *Autorský zákon a předpisy související : komentář, 2. aktualizované vydání podle stavu k 1.9.2005* Praha : Linde Praha a.s., 2005. ISBN 80-7201-546-X. str. 153-154.

Dále je třeba zmínit, že autorský zákon narozdíl od předchozí úpravy smlouvu licenční upravuje jako smlouvu zásadně úplatnou, kdy zároveň zakotvuje možnost tuto její náležitost smluvně vyloučit a poskytnout licenci k bezúplatnému užití díla (srov. § 49 odst.2 AZ).

Proces vzniku smluvního vztahu autorskoprávního, tedy proces uzavírání licenční smlouvy, se řídí jak obecnými zásadami soukromoprávními, obecnými ustanoveními občanského zákoníku (srov. § 43 a násl. OZ), tak speciálními ustanoveními autorského zákona.⁵⁰

Kontraktační proces se rozpadá do dvou fází, přičemž první je označována jako nabídka-oferta a druhá jako přijetí-akceptace. Poslední novelou autorského zákona byl zaveden nový způsob uzavírání licenční smlouvy, a tak vedle sebe stojí možnost uzavření smlouvy prostřednictvím učinění nabídky adresované konkrétním subjektům, a možnost uzavření smlouvy nabídkou učiněnou vůči neurčitému okruhu osob, a to prostřednictvím prostředků komunikace na dálku.

Na rozdíl od předchozí úpravy akceptace licenční smlouvy autorský zákon umožňuje také konkludentní přijetí návrhu smlouvy zejména poskytnutím nebo přijmutím plnění, tedy projevem vůle nevzbuzujícím pochybnosti o tom, co chtěl účastník kontraktačního procesu učinit. Neboť licenční smlouva je smlouvou konsensuální, je zásadně uzavřena, jakmile se účastníci dohodnou na jejím obsahu, z toho důvodu je nutno zkoumat, kdy došlo k akceptaci, resp. kdy došlo k provedení úkonu návrh smlouvy odsouhlasující, příp. kdy byly splněny zákonem předepsané náležitosti.

Pokud se jedná o návrh učiněný určitému subjektu je smlouva uzavřena okamžikem, kdy projev vůle o přijetí návrhu dojde navrhovateli, zatímco konkludentní přijetí návrhu vyvolává účinky již v okamžiku, kdy byl odsouhlasující úkon učiněn.⁵¹ Novela autorského zákona tak reagovala na problémy, které se vyskytovaly v důsledku dosavadní právní úpravy např. v oblasti volného šíření software, zejména se jednalo o problematiku uzavřených, resp. platně neuzavřených licenčních smluv právě z důvodu nemožnosti přijetí návrhu smlouvy konkludentním jednáním, např. stažením

---

⁵⁰ Z obecných zásad soukromoprávních je nutno zdůraznit zásadu smluvní volnosti, o které bylo blíže pojednáno v kapitole 2.2.; ŠALAMOUN, Michal. *Ochrana názvů, postav a příběhů uměleckých děl*. Praha : C.H. Beck, 2003. str. 22

⁵¹ srov. § 46 odst. 6 AZ

určitého free software z internetu, který byl tímto způsobem autorem společně s licenci uživateli internetu ke stažení nepochybně nabídnut nebo na druhou stranu např. autorovo nahrání díla na server na základě licenční smlouvy s účinkem sdělení díla veřejnosti.⁵²

Na tomto místě je nutno dále uvést, že „[pro uzavírání licenčních smluv kolektivních nebo hromadných je stanovena zvláštní legální úprava kontraktace], jestliže se tak děje při uplatňování kolektivní správy práv za přispění zprostředkovatele, popř. více zprostředkovatelů.“⁵³

4.2. Forma licenční smlouvy

Budeme-li vycházet z faktu, že úprava licenční smlouvy v autorském zákoně je postavena na příslušnosti autorského práva jako takového do soukromoprávní oblasti práv, je nepochybné, že tato úprava musí být také ovlivněna zásadami pro tuto oblast typickými. Zároveň je nutno konstatovat, že i forma licenční smlouvy dle autorského zákona je spjata s těmito zásadami, konkrétně se zásadou neformálnosti právních úkonů a zásadou smluvní volnosti. Smluvní strany tak mohou licenční smlouvu uzavřít i ústní formou, nebo pokud to uznají za vhodné, formou písemnou. Požadavek na písemnou formu smlouvy může také vycházet pouze od jedné ze stran, pak je třeba zjistit, z jakého důvodu druhá strana tuto formu odmítá, a zda oním důvodem není využití důkazní nouze, která je spjata s ústně uzavřenou licenční smlouvou. Zásady smluvní volnosti a neformálnosti jsou autorským zákonem omezeny, když stanovuje povinnou písemnou formu pro:

- licenční smlouvu výhradní (srov. § 46 odst. 4 AZ)
- licenční smlouvu hromadnou (srov. § 100 odst. 1 AZ)
- licenční smlouvu kolektivní (srov. § 100 odst. 5 AZ)

V souvislosti s formou licenční smlouvy je písemná forma zákonem stanovena i pro:

- souhlas s postoupení licence (srov. § 48 odst. 2 AZ)
- odstoupení od smlouvy pro změnu přesvědčení autora (srov. § 54 AZ)

⁵² viz. Příloha č. 1 „Licenční smlouva udělení oprávnění autorského práva užít dílo“

⁵³TELEC, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno : Doplněk, 2002. str. 130.

- vznik domněnky udělení licence v oblasti audiovizí – písemnou smlouvou udělené oprávnění k záznamu výrobci prvotního záznamu audiovizuálního díla (srov. § 63 odst. 3 AZ), písemnou smlouvou udělené oprávnění k zařazení díla audiovizuálně užitého výrobci prvotního záznamu audiovizuálního díla (srov. § 64 odst. 1 AZ),
- souhlas nabyvatele výhradní licence k udělení další licence poskytovatelem
- plná moc společného zástupce k zastupování výkonných umělců (srov. § 68 odst. 1 AZ)
- pověření k zastupování při výkonu kolektivně spravovaných práv (srov. § 97 odst. 5 AZ)

S ohledem na tuto zákonnou povinnost je nutno uvést, že judikatura považuje písemnou formu za splněnou, pokud určitost zaznamenaného poskytovatelova projevu vůle udělit licenci nabyvateli je dána obsahem příslušné listiny.⁵⁴

S nesplněním zákonem předepsané písemné formy je spojena sankce neplatnosti, a to neplatnosti absolutní, jež je upravena v § 40 odst. 1 občanského zákoníku a mající za následek neplatnost takové smlouvy od počátku (*ex tunc*). Důvodem stanovení výjimky ze zásady neformálnosti právních úkonů je zejména ochrana dobré víry třetích osob, zajištění právní jistoty smluvních stran, zlepšení důkazního postavení nabyvatele výhradní licence v případě obrany před neoprávněným zásahem do jeho práv.

4.3. Struktura licenční smlouvy

Licenční smlouva je vymezena v ustanovení § 46 odst. 1 AZ v tomto znění: „Licenční smlouvou autor poskytuje nabyvateli oprávnění k výkonu práva dílo užít (licenci) k jednotlivým způsobům nebo ke všem způsobům užití, v rozsahu omezeném nebo neomezeném, a nabyvatel se zavazuje, není-li podle § 49 odst. 2 písm. b) sjednáno jinak, poskytnout autorovi odměnu.“ V tomto ustanovení zároveň nalézáme určité náležitosti, které by měla licenční smlouva obsahovat, a které lze označit za náležitosti podstatné, přestože jejich absence nutně

⁵⁴ rozhodnutí Nejvyššího soudu 3 Cdon 227/96

nezpůsobuje neplatnost licenční smlouvy (s výjimkou povinnosti stanovit odměnu).⁵⁵

K nezbytným náležitostem licenční smlouvy podle autorského zákona tedy řadíme určení smluvních stran, vymezení autorského díla, příp. uměleckého výkonu, ke kterému se svolení k užití vztahuje, dále pak způsob užití díla, rozsah užití a stanovení odměny. K nezbytným náležitostem řadíme i náležitosti podstatné (essentialia negotii), které jsou významné zejména z hlediska určení typu uzavřené smlouvy, vymezení práv a povinností smluvních stran, neboť smlouvy jsou vždy posuzovány dle jejich obsahu, nikoli pouze podle jejich označení. Pokud by se stalo, že u smlouvy označené jako smlouva licenční nenalezneme zákonem vymezené náležitosti, musíme dále zkoumat, zda se nejedná o platnou smlouvu jinou, příp. nepojmenovanou (innominátní) uzavřenou dle § 51 OZ. K možné struktuře licenční smlouvy se vyjadřuje M. Boháček, kdy strukturu licenční smlouvy systematizuje na jednotlivé části a uvádí:

„Licenční smlouva se obvykle člení na následující části:

- *preambule*
- *cíl*
- *definice pojmů*
- *předmět smlouvy (podstatná náležitost)*
- *způsob splnění závazku poskytovatele (dodání hmotných nosičů, internetových adres, manuálů, instalace, protokol o převzetí aj.)*
- *práva poskytovatele*
- *práva nabyvatele*
- *cena - licenční poplatky (podstatná náležitost)*
- *platební podmínky*
- *přístup uživatelů*
- *zajištění závazků (např. výhrada vlastnictví)*
- *odpovědnost a sankce (smluvní pokuta, úrok z prodlení)*
- *vyšší moc*
- *převod práv ze smlouvy na právní nástupce*
- *řešení situace konkursu některé ze smluvních stran*

⁵⁵ srov. § 49 AZ, z něhož vyplývá povinnost uvedení výše odměny nebo způsobu jejího určení, a to pod sankcí neplatnosti smlouvy, vyjma případů uvedených v § 49 odst. 2 AZ.

- ukončení smlouvy výpovědí nebo odstoupením
- řešení práva na přístup po ukončení platnosti licence (ke kterým zdrojům, v jakém rozsahu)
- rozhodné právo a řešení sporů
- trvání smlouvy a otázka jejího prodlužování
- řešení změn smlouvy
- přílohy a jejich povaha (součást smlouvy nebo ne)
- odkaz na všeobecné podmínky nebo rámcovou smlouvu
- účinnost
- podpisy ⁵⁶

Vedle již zmiňovaných podstatných náležitostí se v licenčních smlouvách setkáváme s náležitostmi obvyklými (*naturalia negotii*) i nahodilými (*accidentalia negotii*), ke kterým se blíže vrátím v subkapitole 4.3.6. „Obvyklé a nahodilé náležitosti.“ ⁵⁷

4.3.1. Smluvní strany licenční smlouvy

V případě licenční smlouvy dle autorského zákona stojí v poměru kontraktačním smluvní strany označované na jedné straně jako poskytovatel licence a na straně druhé jako nabyvatel licence. Na straně poskytovatele licence vystupuje subjekt, který je charakterizován právem udělit svolení k výkonu práva dílo užit, a který je souhrnně autorským zákonem označován jako „autor“, přičemž se jím rozumí jak fyzická osoba, která vlastní tvůrčí činností vytvořila dílo naplňující zákonem stanovené pojmové znaky, tak osoba, která je autorovým dědicem, či osoba vykonávající autorská majetková práva na základě zákona (např. zaměstnavatel, objednatel, výrobce prvotního záznamu audiovizuálního díla).⁵⁸ Navíc je autor subjektem licenční smlouvy i v případě, kdy svolení uděluje jeho smluvní, příp. zákonný zástupce. V této souvislosti je třeba dále zmínit, že jako nabyvatel, může oprávnění k výkonu práva nabýt jak osoba fyzická, tak právnická včetně státu, aniž by tento

⁵⁶ BOHÁČEK, Martin. *Licenční smlouvy ve vztahu ke knihovnám* [online]. 2001 [cit. 2006-11-03]. Dostupný z WWW: <<http://full.nkp.cz/nkkr/NKKR0104/0104242.html>>.

⁵⁷ TELEČEK, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno : Doplněk, 2002. str. 134-135

⁵⁸ srov § 26 odst. 2,3; § 58 odst. 1, 7; § 59 odst. 2 AZ

subjekt licenční smlouvy vlastnil určité oprávnění k činnosti, která byla v předchozí úpravě vyžadována.⁵⁹

Vzhledem k výše uvedenému nabyvatel z takto udělené licence zásadně získává relativní právo ve vztahu k předmětu licence, kdy je zároveň „*při výkonu oprávnění z licenční smlouvy (licence) omezen ostatními právy autora*“⁶⁰ a zákonem stanoveným omezením zásahů do licencovaného díla týkající se jeho úprav, změn, názvu nebo označení autora (srov. § 51 AZ), dále je povinen licenci využít, pokud nebyl s poskytovatelem sjednán opak. Na druhou stranu zákon umožňuje smluvně vyloučit omezení nabyvatele licence uvedená v § 51 AZ, a to v zájmu plného využití licence.

Typický model dvoustranného vztahu, kdy na každé straně stojí jeden subjekt, může být narušen i v případě, že poskytovatel licence využije nově zakotvený institut obdobný veřejnému návrhu na uzavření smlouvy dle obchodního zákoníku, kdy návrh na uzavření smlouvy je směřován vůči neurčitému počtu osob, a to prostředky umožňující komunikaci na dálku.⁶¹ Na tomto místě je nutno pro pořádek dodat, že fyzické osoby, které vystupují jako subjekty licenční smlouvy, musí mít způsobilost k právům a k právním úkonům.

Jak bylo uvedeno výše, nabyvatel poskytnutím licence získává relativní právo, které se uplatňuje pouze ve smluvním vztahu s poskytovatelem. Výjimkou z tohoto pravidla je kupříkladu situace, kdy nabyvatel dle licence poskytnuté osobou vykonávající na základě zákona autorská majetková práva může vystupovat i ve vztahu ke třetím osobám, a to z důvodu takto získaného odvozeného práva absolutního. Neboť se jedná o specificky odvozené právo, je toto zákonem omezeno jak na straně osoby vykonávající autorská práva, tak na straně autora.⁶² Dalším případem, kdy nabyvatel licence vykonává absolutní práva vůči třetím osobám, je ochrana porušeného autorského práva jako

⁵⁹ KNAPPOVÁ, Marta, ŠVESTKA, Jiří. *Občanské právo hmotné III : Díl čtvrtý: Rodinné právo. Díl pátý: Autorské a patentové právo. Díl šestý: Dědické právo*. 3. dopl. vyd. [s.l.] : ASPI Publishing, 2002. 332 s. ISBN 80-86395-44-8. str. 225; TELEČ, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Bmo : Doplněk, 2002. str.127-128; KNAP, Karel. *Smluvní vztahy v právu autorském*. Praha : Orbis, 1967. str. 164-169.

⁶⁰ KNAPPOVÁ, Marta, ŠVESTKA, Jiří. *Občanské právo hmotné III : Díl čtvrtý: Rodinné právo. Díl pátý: Autorské a patentové právo. Díl šestý: Dědické právo*. 3. dopl. vyd. [s.l.] : ASPI Publishing, 2002. str.227.

⁶¹ srov. § 276 obchodního zákoníku, srov. § 46 odst. 6 AZ

⁶² srov. § 58 AZ

předmětu výhradní licence. O možnostech ochrany do autorských práv v oblasti smluvního práva autorského bude pojednáno v kapitole 7.⁶³

4.3.2. Předmět licenční smlouvy

Předmětem licenční smlouvy je primárně úprava vztahů vznikajících v souvislosti se smluvním převodem výkonu majetkových práv, kdy tato výlučná autorova práva poskytnutím svolení k užití nezanikají, pouze jsou omezena v tom smyslu, že autor je povinen zásah do práva dílo užít strpět, a to ve vztahu k osobě a v rozsahu, jež vyplývá z ujednání v licenční smlouvě.⁶⁴ Z hlediska předmětu licenční smlouvy jsou významná majetková práva, jejichž znakem je určitý hospodářský význam zajišťující ekonomické zhodnocení tvůrčí i fyzické práce autora, spadající pod souhrnný pojem- právo užít dílo. Právo užít dílo je v autorském zákoně demonstrativně vyjádřeno v jeho § 12, a tak právem užít dílo rozumíme zejména právo:⁶⁵

- na rozmnožování díla (srov. § 13 AZ),
- na rozšiřování originálu nebo rozmnoženiny díla (srov. § 14 AZ),
- na pronájem originálu nebo rozmnoženiny díla (srov. § 15 AZ),
- na půjčování originálu nebo rozmnoženiny díla (srov. § 16 AZ),
- na vystavování originálu nebo rozmnoženiny díla (srov. § 17AZ),
- na sdělování díla veřejnosti (srov. § 18 AZ), zejména
  - a) právo na provozování díla živě nebo ze záznamu a právo na přenos provozování díla (srov. § 19 a 20 AZ),
  - b) právo na vysílání díla rozhlasem či televizí (srov. § 21 AZ),
  - c) právo na přenos rozhlasového či televizního vysílání díla (srov. § 22 AZ),
  - d) právo na provozování rozhlasového či televizního vysílání díla (srov. § 23 AZ).

V neposlední řadě je nutno zmínit, že předmětem licenční smlouvy nejsou pouze majetková práva autorská, ale i majetková práva související s právem

⁶³BOHÁČEK, Martin. *Licenční smlouvy ve vztahu ke knihovnám* [online]. 2001 [cit. 2006-09-05]. Dostupný z WWW: <<http://full.nkp.cz/nkkr/NKKR0104/0104242.html>>.

⁶⁴srov. § 12 odst. 2 AZ

⁶⁵KNAP, Karel. *Smluvní vztahy v právu autorském*. Praha : Orbis, 1967. str 172; TELEČ, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Přehled české zákonné úpravy práva duševního vlastnictví*. Brno : Doplněk, 2002. str. 107; HOLCOVÁ, Irena, KŘEŠŤANOVÁ, Veronika, VOBORNÍK, Martin. *Ochrana autorských práv*. Olomouc : Univerzita Palackého, 2005. str12. Dostupný z WWW: <<http://www.msmt.cz/Files/PDF/MRZVManualautorskepravozverejneno.pdf>>.

autorským, kdy je nutno brát na zřetel, zda určité majetkové právo nepodléhá, resp. podléhá výkonu kolektivní správy práv. V důsledku toho, zda je určité majetkové právo povinně kolektivně spravované, vystupuje pak jako subjekt licenční smlouvy kolektivní správce. Blíže v kapitole 7 „Kolektivní správa autorských práv“.

4.3.3. Způsob užití

Jak bylo uvedeno výše, z ustanovení § 46 odst. 1 AZ vyplývá, že vymezení způsobu užití díla (uměleckého výkonu) v licenční smlouvě je jednou z jejich podstatných náležitostí. Při sjednávání této náležitosti mohou smluvní strany vycházet z ustanovení § 12 odst. 4 autorského zákona, který demonstrativním výčtem zakotvuje možné způsoby užití díla. Na tomto místě je nutno zmínit, že narozdíl od dřívější úpravy již o povaze výše uvedeného ustanovení není pochyb, neboť novela č. 216/2006 jasně uvádí, že dílo lze užit i jiným způsobem než způsoby zákonem uvedenými. V důsledku demonstrativní povahy ustanovení § 12 odst. 4 AZ se smluvní strany nemusí zákonem vymezených způsobů užití držet a ve smlouvě tak mohou sjednat například specifický způsob užití díla, který bude zcela vyjadřovat jejich potřeby (záměr). Pokud jsou v licenční smlouvě určeny pouze jednotlivé způsoby užití díla, jedná se o tzv. licenci omezenou. Naproti tomu lze tzv. licenci neomezenou udělit oprávnění k výkonu práva dílo užit ke všem způsobům užití, přičemž autorský zákon omezuje smluvní volnost zákazem poskytnout licenci ke způsobu užití díla, který v době uzavření licenční smlouvy není znám, a tak se předem vzdát svých práv.⁶⁶ Tento zákaz chrání poskytovatele licence, když mu vytváří prostor rozhodnout se, zda udělí oprávnění k užití díla způsobem nově objeveným.

Přestože je smluvní zakotvení způsobu užití díla považováno za podstatnou náležitost, není s absencí tohoto ujednání spojena sankce neplatnosti a zákon odkazuje na výklad účelu smlouvy.

V závislosti na tom jsou dále stanoveny zákonné vyvratitelné domněnky zahrnující ke způsobům užití díla i ty, které jsou nutné k využití licence. Jedná se o případ udělení licence k rozmnožování díla, kdy je zákonem předpokládáno, že licence „zahrnuje oprávnění k pořízení rozmnoženin přímých i

---

⁶⁶ srov. § 49 odst. 2 AZ

nepřímých, trvalých i dočasných, vcelku nebo zčásti, jakýmkoli prostředky a v jakékoli formě, a pokud jde o rozmnoženiny v elektronické formě, jak ve spojení on-line, tak i off-line“⁶⁷, přičemž se dle vyvratitelné zákonné domněnky umožňuje zahrnout do licence k rozmnožování díla i licenci k rozšiřování rozmnoženin zhotovených výše uvedeným způsobem. Zároveň však autorský zákon dovoluje dispozitivní povahou ustanovení smluvně vyloučit použití těchto vyvratitelných domněnek, a to jak ujednáním o nepoužitelnosti zákonné úpravy, tak smluvní úpravou odlišnou od zákonné.

V souvislosti s ustanovením § 50 AZ je nutné zmínit i k němu speciální ustanovení upravující audiovizuální oblast. Jedná se o § 63 odst. 3 a § 64 odst.1 autorského zákona stanovující rozsah i způsob užití, a to prostřednictvím předpokladu udělené výhradní a neomezené licence. Důvodová zpráva k novele č. 216/2006 existenci těchto speciálních zákonných domněnek odůvodňuje ochranou investice výrobce audiovizuálního díla, kdy *„je třeba, aby výrobce měl výhradní oprávnění ke všem způsobům užití zvukově obrazového záznamu audiovizuálního díla.“*

Přestože autorský zákon pamatuje na situaci, kdy smluvní strany si ve smlouvě způsob užití díla nevymezí, je dle mého názoru smluvní vyjádření dohodnutého způsobu užití díla významné, a to zejména v případě sjednání výhradní licence, kdy je již ze smlouvy zřejmé, ke kterému způsobu užití díla nemůže poskytovatel platně sjednat další licenční smlouvu, příp. je zřejmé, kterým způsobem není oprávněn dílo sám užívat a dále tehdy, pokud by dispozitivní zákonná úprava smluvním stranám nevyhovovala.

4.3.4. Rozsah užití

Další z podstatných náležitostí licenční smlouvy je dohoda o rozsahu užití licence, kterým lze dovolit využití licence v tzv. neomezeném rozsahu, tedy *„celosvětově, po celou zákonnou dobu trvání majetkových práv a v libovolném množství.“⁶⁸* Pokud byla zároveň licence udělena i ke všem způsobům užití, pak se jedná o nabytí nejširšího práva dílo užit. Na druhou stranu lze ve smlouvě sjednat množstevní, časové, územní či jiné omezení způsobu užití díla,

⁶⁷ srov. § 50 odst. 4 AZ

⁶⁸ TELEČ, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno : Doplněk, 2002. s. 137

pak hovoříme o tzv. omezeném rozsahu užití.⁶⁹ Stejně jako v případě nevymezení způsobu užití, není s absencí vymezení rozsahu užití spojována sankce neplatnosti licenční smlouvy. Autorský zákon na takové případy pamatuje v ustanovení § 50, kde jsou zakotveny zákonné domněnky presumující takový způsob užití díla a v takovém rozsahu, který je nutný k dosažení účelu smlouvy. Pokud ani z účelu smlouvy nelze vyložit způsob a rozsah užití díla, zákon „*předjímá určitou úpravu vycházející z běžné, a tedy pravděpodobné vůle smluvních stran*“⁷⁰ spočívající jednak v omezení územního rozsahu na území České republiky, jednak v omezení časového rozsahu licence na dobu obvyklou u daného druhu díla a způsobu užití se stanovením maximální doby jednoho roku od poskytnutí, příp. odevzdání díla, a dále v omezení množstevního rozsahu licence na množství, které je obvyklé u daného druhu díla a způsobu užití.

4.3.5. Úprava odměny v licenční smlouvě

Ujednání o ceně, resp. odměně za poskytnuté oprávnění k užití díla (uměleckého výkonu) je možné také řadit mezi podstatnou náležitost licenční smlouvy, neboť licenční smlouva je pojímána jako smlouva zásadně úplatná. Tato její vlastnost vyplývá zejména z faktu, že jejím prostřednictvím dochází k významnému ekonomickému přínosu pro nabyvatele licence a na straně druhé i k zásahu v oblasti majetkové u poskytovatele licence. I z tohoto důvodu je nutné vycházet při sjednávání odměny za poskytnuté oprávnění k užití díla z účelu licence, způsobu a okolností užití díla a z územního, časového a množstevního rozsahu licence.⁷¹ S absencí ujednání o odměně, tedy podstatné obsahové náležitosti, kdy zároveň nejsou splněny podmínky pro výjimku ze zásady úplatnosti licence obsažené v § 49 odst. 2 AZ, tedy vyplynutí sjednání odměny již z jednání stran o uzavření smlouvy, je spojována sankce neplatnosti. Na druhou stranu zákon umožňuje úplatnost licence smluvně vyloučit, a to výslovným ujednáním o bezúplatném poskytnutí licence.

S ohledem na ustanovení § 49 AZ pokládám ujednání o bezplatnosti licence za jednu z forem stanovení odměny, a to vedle odměny stanovené pevnou částkou

⁶⁹ ŠEBELOVÁ, Marie. *Autorský zákon : zákon, komentáře, vzory a judikatura*. 1. vyd. Bmo : Computer Press, 2006. ISBN 80-251-1090-7. str. 75.

⁷⁰ KNAPPOVÁ, Marta, ŠVESTKA, Jiří. *Občanské právo hmotné III : Díl čtvrtý: Rodinné právo. Díl pátý: Autorské a patentové právo. Díl šestý: Dědické právo*. 3. dopl. vyd. [s.l.] : ASPI Publishing, 2002. s.227 ISBN 80-86395-44-8.

⁷¹ srov. § 49 odst. 7 AZ

(tzv. paušální odměna), odměny stanovené určením způsobu jejího výpočtu a odměny obvyklé v případě nesjednání ani výše odměny, ani jejího způsobu výpočtu, kdy její výše se „posuzuje podle stavu v době uzavření smlouvy a srovnává se se smluvními podmínkami obdobnými s obsahem konkrétní smlouvy pro takový druh díla.“⁷² Další možnou formou odměny je tzv. přiměřená odměna dodatečná, jejíž uplatnění nastupuje v souvislosti se vznikem zákonem předpokládané situace spočívající ve zřejmém nepoměru mezi nízkou odměnou sjednanou jinak než na základě výnosů a dosaženým ziskem z využití licence, přičemž musí být zároveň splněna podmínka významnosti díla k dosažení takového zisku. Právo na dodatečnou odměnu na rozdíl od předchozí úpravy ze zákona náleží i výkonnému umělci, přičemž jak ve vztahu k autorovi, tak ve vztahu k výkonnému umělci nelze ji smluvně vyloučit.

V souvislosti s ujednáním tzv. výnosové odměny, tedy odměny, jejíž výše je závislá na výnosech z využití licence, vzniká nabyvateli licence ze zákona povinnost podrobit svoji účetní a jinou dokumentaci kontrole autora, resp. výkonného umělce, a dále povinnost poskytnout autorovi pravidelné vyúčtování odměny. Důvodem zákonného stanovení kontrolního práva je ochrana autora jako hospodářsky slabší strany a vytvoření nástroje ke zjištění nabyvatelových výnosů z licence, resp. výše autorské odměny. S ohledem na výše uvedené je nutno zmínit zákonnou úpravu institutu přiměřené dodatečné odměny u děl zaměstnaneckých. Právo na tuto formu odměny má autor zaměstnaneckého díla za obdobných podmínek jako autor „klasického“ autorského díla, příp. uměleckého výkonu s tím, že v případě děl zaměstnaneckých je zákonem umožněna odlišná smluvní úprava, a to i v případě počítačových programů, databází i kartografických děl, které zákon výslovně vyjímá z možnosti požadovat přiměřenou dodatečnou odměnu.

Na tomto místě je nutno dále zdůraznit, že ustanovení o odměně se použijí pouze pro oprávněná užití díla (uměleckého výkonu), v opačném případě nastupují sankce za neoprávněné užití zejména ve formě nároku na vydání bezdůvodného obohacení odpovídající dvojnásobku obvyklé autorské odměny.

⁷² KNAPPOVÁ, Marta, ŠVESTKA, Jiří. *Občanské právo hmotné III : Díl čtvrtý: Rodinné právo. Díl pátý: Autorské a patentové právo. Díl šestý: Dědické právo.* 3. dopl. vyd. [s.l.] : ASPI Publishing, 2002. ISBN 80-86395-44-8. str.229

4.3.6. Obvyklé a nahodilé náležitosti

Obvyklé náležitosti jsou charakterizovány svojí pravidelností výskytu v licenční smlouvě, kdy s jejich absencí není spojován důsledek neplatnosti smlouvy, neboť autorský zákon jejich sjednání nevyžaduje. K těmto pravidelným náležitostem patří např. ujednání o platebních podmínkách, o výhradnosti licence, o způsobu ukončení smlouvy včetně časového omezení smlouvy apod. Přestože obvyklé náležitosti mohou mít pro úpravu smluvního vztahu důležitý význam jak z hlediska jasného vymezení práv a povinností stran, tak z hlediska prevence vzniku sporů, v licenčních smlouvách je vždy nenalezneme.⁷³ Pro případ jejich absence posuzuje se daná problematika dle dispozičních ustanovení autorského zákona, příp. dle obecných ustanovení občanského zákoníku.

Z obvyklých náležitostí pokládám za významné ujednání týkající se platebních podmínek, neboť zákon obsahuje pouze základní úpravu institutu odměny, která v běžném životě nemusí plně dostačovat.

V licenční smlouvě je vhodné v rámci platebních podmínek upravit např.:

- podobu plnění poskytovaného jako odměna za udělení oprávnění k užití díla, kdy je možné, aby bylo sjednáno jak plnění peněžité, tak nepeněžité (zákon ani jednu z těchto podob plnění neupřednostňuje),
- formu placení autorské odměny v případě volby peněžitého plnění (hotovostní, bezhotovostní),
- způsob placení autorské odměny, kdy smluvní strany mohou volit mezi možnostmi jednorázového zaplacení, možnostmi placení formou splátek a možnostmi placení formou záloh.
- splatnost autorské odměny, která se odvíjí od sjednaného způsobu určení ceny (pevně, výnosově, jinak) a stanoveného způsobu placení (jednorázově, zálohově, splátkami), kdy může určena např. datem, lhůtou x dní od podpisu smlouvy, od konce příslušného období atd.
- platební místo
- měnu licenční odměny

V zájmu předcházení budoucích sporů by podle mého názoru smluvní strany měly v licenční smlouvě také jasně uvést, jaký druh licence mají na

⁷³ TELEČ, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno : Doplněk, 2002. ISBN 80-72391-10-0. str. 133.

mysli, a to z hlediska oprávněnosti poskytovatele udělovat licence dalším osobám, příp. možnosti užití díla samotným poskytovatelem. V rámci tohoto ujednání je vhodné zařadit i prohlášení poskytovatele o existenci, resp. neexistenci předchozích výhradních licencí. K problematice možných druhů smluvních licencí dle autorského práva je uvedeno více v kapitole 3 této práce.

Jak bylo uvedeno výše, obsahem licenčních smluv mohou být i náležitosti nahodilé, které se obecně v licenčních smlouvách vyskytují nepravidelně, dalo by se i říci výjimečně. Jejich hlavním účelem je danou licenční smlouvu co nejvíce přizpůsobit konkrétním požadavkům smluvních stran, a tak důsledně upravit vztahy, které z uzavřené licenční smlouvy vyplývají. Pokud budeme vycházet z obecné občanskoprávní teorie, je možno do této kategorie obsahových náležitostí zařadit zejména podmínky, příp. příkazy. Podmínky, jakožto právní skutečnosti, mají v licenční smlouvě význam z hlediska jejich vazby na účinnost právního úkonu, tedy na vznik, změnu nebo zánik licenčních vztahů. Tyto právní skutečnosti, jež jsou charakterizovány určitou mírou nejistoty v jejich vzniku, rozdělujeme na podmínky odkládací (splněním nastupuje účinnost příslušného právního úkonu, příp. ustanovení smlouvy) a rozvazovací (splněním této podmínky již nastalá účinnost zaniká). Při sjednávání podmínek v licenčních smlouvách musí být zároveň dodrženo pravidlo vyplývající z občanského zákoníku zakazující na straně jedné neoprávněné splnění podmínky a na straně druhé záměrné zmaření podmínky.⁷⁴ Vedle podmínek, příp. příkazu můžeme ke smluvním ujednáním spadajícím pod označení nahodilých náležitostí licenční smlouvy uvést dle Ivo Telece i „*například udělení práva podlicencí nebo souhlasu s postoupením licence jako takové.*“⁷⁵

---

⁷⁴ srov. § 36 občanského zákoníku

⁷⁵ TELEC, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno : Doplněk, 2002. ISBN: 8072391100. str. 135-136

4.3.7. Další ujednání a přílohy k licenční smlouvě

Při sjednávání licenčních smluv si dle mého názoru nevystačíme pouze se smluvním zakotvením zákonem stanovených náležitostí podstatných, ale pro důslednou úpravu licenčního vztahu jsou významná i další ujednání práv a povinností smluvních stran, byť by se mohlo zdát, že jsou nadbytečná. V těchto případech se tedy plně uplatňuje zásada smluvní volnosti prolínající se smluvním právem autorským, avšak omezená na jedné straně nemožností zkrátit či vyloučit autorova, příp. uživatelova zákonná oprávnění. Mezi další (vedlejší) ujednání v licenční smlouvě řadíme zejména ustanovení, jež jsou obsažena v tzv. všeobecných smluvních podmínkách, dále smluvní doložky a tzv. ostatní smluvní ujednání. Všeobecné smluvní podmínky mohou představovat jak text umístěný na rubu určité smlouvy, tak samostatný dokument, ve kterém se vymezují, příp. blíže specifikují například ve smlouvě použité pojmy, trvání licenční smlouvy, její možné prodloužení a změny nebo některá ustanovení ve smlouvě stroze upravená, přičemž se tyto podmínky odkazem umístěným v textu licenční smlouvy stávají její součástí. V licenční smlouvě je pak nutno nejenom odkázat na ujednání ve všeobecných podmínkách, ale je vhodné pro případ budoucích sporů zakotvit pravidlo určující, které z ustanovení rozdílně řešící shodnou problematiku má přednost, a které naopak pozbude platnosti, tedy zda zůstane zachováno ustanovení v textu smlouvy či ustanovení ve všeobecných podmínkách.

Jak bylo uvedeno výše, pravidelným obsahem všeobecných smluvních podmínek bývá definice ve smlouvě použitých pojmů, jež je významné z hlediska usnadnění výkladu smlouvy a odstranění možných nedorozumění, která by mohla vzniknout při užití odborných, resp. technických pojmů, jež jsou v praxi hojně využívány, avšak smluvní strany s nimi mohou spojovat různá práva, povinnosti nebo význam. Jako příklad je možno uvést, udělení licence k rozmnožování díla, kdy zákon definuje pojem rozmnožování jako „*zhotovování dočasných, nebo trvalých, přímých nebo nepřímých rozmnoženin díla nebo jeho částí, a to jakýmkoli prostředky a v jakékoli formě.*“⁷⁶ Na základě tohoto ustanovení však může jedna, příp. obě ze smluvních stran chápat rozdílně onu formu zhotovování rozmnoženin díla, neboť je k tomu obsáhlým

⁷⁶ srov. § 13 odst. 1 AZ

demonstrativním výčtem dána i možnost. Z tohoto důvodu je nutno ve všeobecných podmínkách, v jejich definicích pojmů vymežit, jaká forma užití (zhotovování rozmnoženin) je pro obě strany přijatelná a mohou tak pro budoucnost odstranit důvod pro argumentování nejasností smlouvy či uvedením v omyl. K další pravidelné části všeobecných podmínek radíme ujednání o odpovědnosti za vady, přičemž tato problematika není autorským zákonem speciálně upravena, a proto je zde nutné použít obecných ustanovení občanského zákoníku. V daném ustanovení pak smluvní strany mohou vymežit, jaké požadované vlastnosti má mít dílo, jež je předmětem příslušných majetkových práv, nebo mohou smluvně deklarovat neexistenci právních vad spočívající například v narušení práv třetích osob vyplývajících z dříve udělené licence. Ve všeobecných podmínkách je dobré pamatovat i na úpravu zajištění závazků z licenční smlouvy např. stanovením smluvní pokuty, ručením či bankovní zárukou, a stejně tak i na vymezení podmínek týkající se ukončení smlouvy, příp. odstoupení od smlouvy.⁷⁷

Na místo všeobecných smluvních podmínek mohou být jednotlivá vedlejší ustanovení uvedena přímo do textu smlouvy, taková ustanovení radím do skupiny tzv. ostatních vedlejších ujednání. Vedle již zmíněných ustanovení, které se objevují jako jednotlivé části všeobecných smluvních podmínek, bych mezi ostatní vedlejší ujednání zahrнула například ustanovení o autorské korektuře, o platnosti a účinnosti smlouvy, o počtu vyhotovení, o způsobu propagace díla, o možnostech změn či doplnění smlouvy. S ohledem na specifické situace, které výkon majetkových práv a s tím spojené uzavírání licenčních smluv přináší, se dá konstatovat, že v licenční smlouvě, a to zejména v jejich tzv. ostatních vedlejších ujednáních, mohou být dohodnuta a vymezena jakákoliv ujednání, která strany v souvislosti s výkonem majetkových práv pokládají za důležitá. Dle J. Srstky může licenční smlouva obsahovat specifické závazky jako je „*povinná účast autora na zkouškách, spolupráce s inscenačním týmem, povinnost účastnit se propagační kampaně na divadelní představení a mnoho dalších věcí.*“⁷⁸

⁷⁷ BOHÁČEK, Martin. *Licenční smlouvy ve vztahu ke knihovnám* [online]. 2001 [cit. 2006-02-16]. Dostupný z WWW: <<http://full.nkp.cz/nkkr/NKCR0104/0104242.html>>.

⁷⁸ SRSTKA, Jiří. *Autorské právo v divadle*. Praha: Akademie múzických umění v Praze, divadelní fakulta, 2006. Acta academica. ISBN 80-7331-066-X. str. 36

Neméně důležitý význam než výše zmíněná ustanovení mají i smluvní doložky, jež mohou autorovo svolení k užití omezovat či rozšiřovat, a to jak kvantitativně, tak kvalitativně. V rámci smluvních doložek lze sjednat i oprávnění nabyvatele k poskytnutí tzv. podlicence, a to jak ke všem způsobům užití díla, ke kterým je nabyvatel z licenční smlouvy oprávněn, tak pouze k jednotlivému způsobu užití díla. Zároveň ale platí, že smluvní doložka stejně jako jiná ujednání v licenční smlouvě nesmí omezovat autorova práva vyplývající ze zákona ani zákonná práva nabyvatele. Z ohledem na to by bylo neplatné takové ujednání, jež by zakazovalo, příp. jinak omezovalo právo dané zákonem, tedy právo volného užití díla, např. ujednání, kde by byl stanoven zákaz pro právnickou osobu zhotovit si pro svoji vnitřní potřebu tiskovou rozmnoženinu díla odlišného od notového záznamu díla hudebního či hudebně dramatického, nebo ustanovení omezující možnost citace díla. Prostřednictvím smluvních doložek si smluvní strany často sjednávají i způsob řešení sporů ze smlouvy vznikajících nebo tzv. volbu práva, kde je jasně stanoveno, kterými právními předpisy, příp. kterým právním řádem se bude daná smlouva řídit.

K licenčním smlouvám jsou mnohdy připojovány i přílohy, jež mají význam z hlediska upřesnění některých smluvních ustanovení, přičemž mohou být zároveň i důležitou pomůckou při výkladu účelu smlouvy. Aby se přílohy staly součástí smlouvy, je nutno toto výslovně v textu smlouvy uvést, stejně jako alespoň stručně vymezit obsah jednotlivých příloh a uvést jejich počet, příp. počet stran. Mezi možné přílohy smluv bych zařadila listinu vymezující dílo (vlastnosti, technické parametry, evidenční číslo či jiné specifické označení), platební podmínky (doby splatnosti, vzorce pro výpočet autorské odměny), detailní popis způsobu užití autorského díla, příp. uměleckého výkonu, pravidla využívání uděleného oprávnění, seznam již poskytnutých nevýhradních licencí k datu podpisu smlouvy, vymezení dostatečného využití licence u zavazující licence výhradní, seznam agentur, které jsou pro obě smluvní strany přípustné pro zajišťování propagace, ověřená kopie plné moci (smlouvu za autora uzavírá zástupce) apod.

4.3.8. Odstoupení od smlouvy a zánik licenční smlouvy

Z autorskoprávní úpravy licenční smlouvy a z povahy majetkových práv vyplývá, že licenční smlouvu lze sjednat pouze na dobu určitou, kdy tato doba je omezena dobou trvání majetkových práv (maximální doba trvání licenční smlouvy) nebo specifickou dobou trvání licenční smlouvy, jež se použije v případě neupravení rozsahu užití v licenční smlouvě, kdy je trvání licenční smlouvy omezeno na dobu obvyklou u daného druhu díla a způsobu užití, přičemž je pro tento případ zároveň stanovena maximální doba trvání licenční smlouvy jednoho roku. V rámci maximální možné doby trvání licenční smlouvy mohou smluvní strany dohodnout jakoukoli kratší dobu trvání smlouvy, která vyhovuje jejich požadavkům. Důsledkem odstoupení od smlouvy je ukončení trvání licenční smlouvy, což znamená zrušení smlouvy dnem doručení odstoupení nabyvateli licence, tedy účinky odstoupení nastávají ex nunc. Současně nastávají účinky vyplývající ze speciální autorskoprávní úpravy, čímž se myslí autorova podmíněná povinnost nabyvateli nahradit škodu vzniklou z odstoupení od smlouvy, autorova povinnost částečně, příp. plně navrátit obdrženou odměnu, nabyvatelova povinnost poskytnout odměnu z licence zavazující přestože ji nevyužil, a to ve výši, jako kdyby byla zavazující licence dostatečně využita.

Zároveň je třeba uvést, za jakých podmínek dochází ke vzniku výše zmíněných povinností, tedy povinnost k náhradě škody z odstoupení od smlouvy pro nečinnost nabyvatele je závislá zejména na důvodech, pro které nebyla licence dostatečně využita, tzv. důvodech zvláštního zřetele hodných, přičemž pouze s existencí takových důvodů je spojena autorova povinnost škodu nahradit, na druhou stranu v souvislosti s odstoupením od smlouvy pro změnu přesvědčení autora je hrazena autorem škoda vždy, a to ve výši, jež se odvíjí od škody skutečně nabyvateli vzniklé. V případě autorovy povinnosti navrátit obdrženou odměnu se zkoumá, zda nabyvatel danou licenci nevyužil vůbec, nebo pouze nedostatečně. Pokud totiž došlo k částečnému využití licence, pak se o část uskutečněného využití licence snižuje výše odměny, kterou je nutno nabyvateli licence vrátit.

V závislosti na úpravě formy licenční smlouvy musí být odstoupení od smlouvy učiněno písemnou formou tehdy, když zákon pro samotnou licenční smlouvu stanovil povinnou písemnou formu nebo licenční smlouva byla

v takové formě uzavřena dle dohody stran. Samozřejmě bych písemnou formu odstoupení od licenční smlouvy doporučila, neboť se tak zvyšuje prokazatelnost i doložitelnost učiněného právního úkonu.

Jak z výše uvedeného, tak z úpravy institutu odstoupení od smlouvy a zániku licenční smlouvy ve zvláštních ustanoveních autorského zákona i obecných ustanovení občanského zákoníku vyplývají tyto způsoby zániku licenční smlouvy:

- Uplynutím doby- sjednané či zákonem stanovené
- Uplynutí obvyklé doby (srov. 50 odst. 3 AZ)
- Dohoda stran, kdy v souladu se zásadou smluvní volnosti se mohou smluvní strany kdykoliv za trvání licenční smlouvy dohodnout o jejím ukončení, přičemž se na tento právní úkon použije obecná úprava obsažená v občanském zákoníku, ze které mimo jiné vyplývá požadavek písemné formy dohody o ukončení licenční smlouvy, pokud tato měla písemnou formu .
- Odstoupení od smlouvy jednou ze smluvních stran (srov. § 53, § 54, § 56 odst. 4 AZ), přičemž zvláštní ustanovení v autorském zákoně zakotvují speciální důvody k odstoupení. Tím jsou odstoupení pro nečinnost nabyvatele, odstoupení pro změnu přesvědčení autora a odstoupení pro neumožnění provést autorskou korekturu.
- Smrtí fyzické osoby nebo zánikem právnické osoby, které byla udělena licence, pokud licenční smlouva vyloučila přechod práv a povinností na právního zástupce (srov. § 55 AZ)
- Zánik licence udělené licenční nakladatelskou smlouvou marným uplynutím zákonné lhůty po rozebrání nákladu (srov. § 56 odst. 5 AZ)
- Výpověď jako sjednaná možnost ukončení licenční smlouvy, kdy účinky nastávají až uplynutím sjednané výpovědní lhůty.
- Uzavření licenční smlouvy v tísní za nápadně nevýhodných podmínek⁷⁹

Jak bylo uvedeno výše, jedním ze způsobů ukončení licenční smlouvy je odstoupení od smlouvy jednou ze smluvních stran. Předpokladem pro využití institutu odstoupení jsou nejenom zákonem stanovené důvody, ale i smluvními stranami sjednané důvody specifické.

---

⁷⁹ TELEČ, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno : Doplněk, 2002. s. 152 ISBN: 8072391100

Odstoupení od smlouvy pro nečinnost nabyvatele je upraveno v ustanovení § 53 AZ, kde jsou stanoveny podmínky pro uplatnění tohoto institutu. Tento způsob ukončení trvání licenční smlouvy je přiznán autorovi jako výraz ochrany před spekulativním sjednáním výhradní licence, jejíž cílem je pouhé zabránění výkonu majetkových práv k dílu, aniž by nabyvatel měl někdy v úmyslu licenci využívat. Mezi podmínky, kdy lze uplatnit institut odstoupení od smlouvy pro nečinnost nabyvatele jsou zejména výhradnost udělené licence, nevyužívání nebo nedostatečné využívání poskytnuté licence za současně splněné podmínky značně nepříznivě dotčených oprávněných zájmů autora, výzva k využívání licence se stanovenou přiměřenou lhůtou a upozorněním na možnost odstoupení, nečinnost nabyvatele ani v poskytnuté lhůtě. Toto právo nelze smluvně vyloučit, na druhou stranu lze ve smlouvě dohodnout odlišně od úpravy v autorském zákoně lhůtu nemožnosti odstoupení, která je jinak stanovena obecně na dobu dvou let od poskytnutí licence, příp. od odevzdání díla, a speciálně u příspěvků do periodického tisku s denní periodicitou na dobu tří měsíců a u ostatního periodického tisku jeden rok.⁸⁰ Tuto lhůtu lze nejen smluvně zkrátit, ale i prodloužit, přičemž „*prodloužení lhůty však nemůže být takové, že by znemožnilo výkon práva na odstoupení a bylo by tak obcházením zákona.*“⁸¹

Odstoupení od smlouvy pro změnu přesvědčení autora vychází ze specifické povahy autorského práva a ze vztahu autora k jeho dílu, přičemž je zákonem vyžadována písemná forma a zároveň není umožněno smluvní vyloučení tohoto práva. Institut odstoupení se zde vztahuje na nezveřejněné dílo, které dle mínění autora již neodpovídá jeho přesvědčení a zároveň by se jeho zveřejnění značně nepříznivě dotklo jeho oprávněných osobních zájmů. Aby se tedy jednalo o oprávněné využití institutu odstoupení od smlouvy, zkoumá se existence aktu zveřejnění příslušného díla, jímž se dle autorského zákona rozumí první oprávněné veřejné zpřístupnění veřejnosti, přičemž jsou v ustanovení § 4 AZ demonstrativně vymezeny možné způsoby provedení tohoto jednorázového aktu. Pokud již bylo dílo zveřejněno, nelze takto vyčerpané právo ve vztahu ke zveřejněnému dílu použít. V návaznosti na odstoupení je

⁸⁰ srov. § 53 AZ

⁸¹ KRÍŽ, Jan, et al. *Autorský zákon a předpisy související : komentář, 2. aktualizované vydání podle stavu k 1.9.2005* Praha : Linde Praha a.s., 2005. s. 166 ISBN 80-7201-546-X.

upravena i autorova povinnost k náhradě škody a povinnost přednostní nabídky licence původnímu nabyvateli při opětovném zájmu autora k užití díla. Na tomto místě je nutno uvést, že autorský zákon výslovně omezuje aplikaci ustanovení § 54 AZ ve vztahu k počítačovému programu.

Specifický důvodem ukončení trvání licenční smlouvy dle autorského zákona je zánik licence upravený v ustanovení § 55 AZ, kde je umožněno smluvním stranám vyloučit přechod práv a povinností na právního nástupce v důsledku smrti fyzické osoby nebo zániku právnické osoby jako nabyvatele licence.

4.4. Typy licenčních smluv

Zkoumáme-li úpravu licenční smlouvy v autorském zákoně, můžeme nalézt prvky, resp. odlišnosti, z nichž lze vytvořit typizaci licenčních smluv. Tyto typické znaky vycházejí na jedné straně z povahy smluvních stran uzavírající licenční smlouvu, pak rozlišujeme licenční smlouvu individuální a kolektivní, a na druhé straně vycházejí z povahy předmětu licenční smlouvy, a to jeho četnosti, takovou licenční smlouvu označujeme jako hromadnou.⁸²

4.4.1. Licenční smlouva individuální

Licenční smlouva individuální je charakterizována počtem osob na straně poskytovatele a nabyvatele, tedy jednou osobou stojící na každé z těchto stran. Tento typ udělené licence jak již byl popsán výše v rámci obecného zhodnocení licenčních smluv se ve smluvním právu autorském vyskytuje nejčastěji, přičemž je licenční smlouva individuální typicky uzavírána zejména v oblasti divadelnictví, v oblasti knihovnictví „*např. smlouva mezi knihovnou jako pořadatelem veřejné vzdělávací akce s hudební produkcí a kolektivním správcem*“⁸³, do tohoto typu řadíme také nakladatelskou smlouvu uzavřenou mezi spisovatelem a nakladatelem.

⁸² TELEČEK, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno : Doplněk, 2002. s. 115 ISBN: 8072391100

⁸³ BOHÁČEK, Martin. *Licenční smlouvy ve vztahu ke knihovnám* [online]. 2001 [cit. 2006-02-16]. Dostupný z WWW: <<http://full.nkp.cz/nkkkr/NKKR0104/0104242.html>>.

4.4.2. Licenční smlouva kolektivní

Kolektivní licenční smlouva je typem licenční smlouvy, jejíž charakteristickým znakem je četnost osob (kolektivnost) vyskytujících se na jednotlivých smluvních stranách. Narozdíl od výše zmiňované individuální licenční smlouvy je kolektivní licenční smlouva uzavírána na jedné straně kolektivním správcem a na straně druhé sdružením uživatelů, např. občanské sdružení, zájmové sdružení občanů, zájmové sdružení právnických osob, kdy takto sdruženým uživatelům vznikají práva a povinnosti přímo vůči kolektivnímu správci.⁸⁴ S ohledem na zákonnou úpravu vztahu mezi sdružením a uživateli, stejně tak vztahu mezi kolektivním správcem a majiteli práv, lze říci, že se jedná o příklad nepřímého zastoupení. Z čehož vyplývá, že v případě kolektivní licenční smlouvy je zprostředkováván smluvní vztah nepřímo, a to prostřednictvím kolektivního správce, příp. prostřednictvím sdružení uživatelů, kdy tito zástupci obdobně jako při sjednávání komisionářské smlouvy (srov. § 577 obchodního zák.) vystupují vlastním jménem na účet klienta (majitele práv, uživatele, nabyvatele).⁸⁵ Na druhou stranu uživatelům, kteří nejsou členy sdružení sjednávajícího kolektivní smlouvu s kolektivním správcem, nevznikají žádná oprávnění ze smlouvy vyplývající. Za příklad této situace uvádí M. Boháček kolektivní smlouvu sjednanou „za všechny knihovny SKIPem s kolektivními správci OSA, DILIA a Inter-gram ohledně půjčování zvukových záznamů knihovnami, s jednorázovou odměnou a ročním prodlužováním (a zvyšováním odměny), na základě níž mohou knihovny zvukové záznamy (snímky) půjčovat“, přičemž ostatní knihovny, které nejsou členy SKIP, k tomuto užití oprávnění nemají.⁸⁶ Licence je uživateli poskytována kolektivním správcem jako nevýhradní a na rozdíl od předchozí úpravy má nabyvatel možnost poskytovat podlicenci, tedy je zrušena nepřevoditelnost licence, neboť dle důvodové zprávy nemůže kolektivní správce tímto způsobem nabyvatele omezovat.

⁸⁴ TůMA, Pavel. Přehled práv duševního vlastnictví a jeho právní ochrany v České republice. *Právní rádce* [online]. 2004 [cit. 2007-02-17]. Dostupný z WWW: <http://pravnicaradce.ihned.cz/1-10078240-14010730-F00000_detail-4a>. ; srov. § 101 odst. 5 AZ ; pozn. o kolektivní správě autorských práv bude pojednáno v kapitole 7 „Kolektivní správa autorských práv“, viz. Příloha č. 2 „Kolektivní hromadnou licenční smlouvu o veřejném provozování hudebních děl“

⁸⁵ TELEČ, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno : Doplněk, 2002. s. 116 ISBN: 8072391100

⁸⁶ BOHÁČEK, Martin. *Licenční smlouvy ve vztahu ke knihovnám* [online]. 2001 [cit. 2006-09-05]. Dostupný z WWW: <<http://full.nkp.cz/nkkr/NKKR0104/0104242.html>>.

4.4.3. Licenční smlouva hromadná

Další z typů licenčních smluv je licenční smlouva hromadná, jež je charakterizována četností (hromadností) spravovaných autorských děl a z nich plynoucích práv, která jsou kolektivním správcem licenční smlouvou poskytována.⁸⁷ Prostřednictvím licenční smlouvy hromadné lze uživateli udělit oprávnění k užití děl jednotlivých, ale především oprávnění k užití všech děl, jež kolektivní správce spravuje. Hromadné smlouvy jsou typickým institutem v oblasti provozování hudebních děl, tedy při jejich veřejném provozování ze zvukových záznamů, při rozhlasovém nebo televizním vysílání a v oblasti knihovnictví.

Autorský zákon v souvislosti s hromadnými smlouvami zakotvuje i princip tzv. rozšířeného dopadu hromadných smluv v zákonem vyjmenovaných případech, čímž se posiluje právní jistota uživatele, kdy ten nemusí zkoumat, zda dotyčný kolektivní správce má s příslušným autorem, příp. poskytovatelem uzavřenou smlouvu o zastupování. Tento princip nelze uplatnit v zákonem stanovených výjimkách u děl audiovizuálních, audiovizuálně užitých a prostřednictvím vyloučením tohoto principu kolektivně nezastoupeným autorem jak vůči uživateli, tak vůči kolektivnímu správci. Z autorského zákona vyplývá, že takové vyloučení není možné v případě poskytnuté licence k provozování rozhlasového nebo televizního vysílání předmětů chráněných autorským zákonem.⁸⁸ V této souvislosti je nutno zmínit, že v případě provozování webcastingu je nutné v hromadných smlouvách zohlednit i problematiku sdělování veřejnosti, na které se výše zmíněný princip nevztahuje, a je proto třeba zkoumat, zda příslušní autoři (vykonavatelé majetkových práv) děl, jež budou webcastingem užívána, jsou kolektivně zastupováni. V opačném případě bude třeba získat oprávnění k užití díla od autora (vykonavatele majetkových práv).⁸⁹

V rámci novely autorského zákona č.216/2006 Sb. bylo do zakotveného principu rozšířeného dopadu hromadných smluv zahrnuto i zpřístupňování díla knihovnou jednotlivcům pro účely výzkumu a soukromého studia tzv.

⁸⁷ pozn. o kolektivní správě autorských práv bude pojednáno v kapitole 7. „Kolektivní správa autorských práv“

⁸⁸ srov. § 101 odst. 9 AZ

⁸⁹ Webcasting je technologie pro doručování informačního obsahu, který je zkomponován z obrazové a zvukové složky, a který je předáván za využití přenosové technologie nazývané streaming umožňující sledování nejrůznějších událostí v online podobě, tedy zpřístupňování určitého programu prostřednictvím sítě Internet v reálném čase.

on-demand, pokud se nejedná o počítačové programy, zvukové a zvukově obrazové záznamy, vydané notové záznamy díla hudebního nebo hudebně dramatického a díla užívaná knihovnou dle licenční smlouvy či o autorem výslovné vyloučení tohoto principu.⁹⁰ Takové vyloučení je nutné zanést nejlépe do tiráže a zároveň stanovit, zda se vztahuje i k vydáním předchozím, neboť novela neobsahuje speciální úpravu ve vztahu k dílům vydaným před její účinností.

Výhodu v rozšíření výše zmíněného principu spatřuji ve výhodném postavení knihoven vůči autorům (poskytovatelům), kdy bude knihovně postačovat uzavření hromadné smlouvy s jedním z kolektivních správců, a bude tak oprávněna poskytovat díla stejného druhu v digitalizované podobě na internetu.⁹¹

S ohledem na to, že kolektivní i hromadná licenční smlouva jsou autorských zákonem upraveny společně, dají se i tyto typy kombinovat, čímž jsou uzavírány licenční smlouvy mezi kolektivním správcem a sdružením uživatelů pro užití všech děl zastupovaných autorů, a to s účinky na všechny sdružené členy.⁹²

---

⁹⁰ srov. § 101 odst. 9 písm. e) AZ; § 18 odst. 2 AZ: on-demand: zpřístupňování díla veřejnosti způsobem, že kdokoli může mít k němu přístup na místě a v čase podle své vlastní volby zejména počítačovou nebo obdobnou síť.

⁹¹ HARTMANOVÁ, Dagmar. Vydavatelé odborných publikací: Pozor na novelu autorského zákona. [online]. 30.5.2006 [cit. 2006-11-15]. Dostupný z WWW: <<http://zakony.idnes.cz/podnikani.asp?strana=4>>.

⁹² BOHÁČEK, Martin. *Licenční smlouvy ve vztahu ke knihovnám* [online]. 2001 [cit. 2006-09-05]. Dostupný z WWW: <<http://full.nkp.cz/nkkr/NKKR0104/0104242.html>> ; hromadná smlouva může mít i podobu formuláře viz. Příloha č. 3 „Hromadná smlouva“

4.5. Licenční smlouva v informační společnosti

Oblast smluvního práva autorského je podobně jako ostatní oblasti lidského života ovlivněna technologickým pokrokem, a to zejména rozvojem v oblasti komunikačních a informačních technologií a s tím spojenou digitalizací, když prvky informační společnosti se projevují nejenom při tvorbě autorských děl, ale i v rámci jejich společenského uplatňování, tedy i při sjednávání licenčních smluv.⁹³ Mezi charakteristické znaky informační společnosti řadíme „[podstatné využívání] digitálního zpracovávání, uchovávání a přenosu informací,“⁹⁴ s čímž souvisí i problematika elektronického licencování autorských děl na Internetu.⁹⁵

Z hlediska vztahu informační společnosti k smluvnímu právu autorskému je významný zejména počítačový program, jež je za autorské dílo dle zákonné fikce považován, pokud se jedná o jedinečný výsledek autorovy tvůrčí činnosti či o autorův vlastní (původní) duševní výtvor, přičemž je chráněn včetně přípravných koncepčních materiálů jako dílo literární bez ohledu na formu jeho vyjádření. Zároveň je nutné podotknout, že obvyklou formou vyjádření počítačového programu je strojový nebo zdrojový kód.⁹⁶ V rámci smluvního práva autorského týkajícího se licencování počítačových programů jako autorských děl, je nutno rozeznávat různé kategorie počítačových programů podle způsobu nakládání s nimi. V. Smejkal ve své knize „Právo informačních a telekomunikačních systémů“⁹⁷ uvádí tyto kategorie počítačových programů:

- Shareware. Podstatou této licence je umožnění nabyvateli licence si daný počítačový program v předem stanovené době bezplatně vyzkoušet,

⁹³ FROUHLÍK, Radek. Nová ekonomika a globální informační společnost. [online]. 4.5. 2005 [cit. 2007-02-21]. Dostupný z WWW: <<http://interval.cz/clanky/nova-ekonomika-a-globalni-informacni-spolecnost/>> =Hlavními rysy informační společnosti jsou převaha práce s informacemi, interaktivita, integrace a globalizační tendence. Z technologického pohledu lze říci, že informační společnost je společnost s vysokou mírou využívání informačních a komunikačních technologií založených na prostředcích výpočetní techniky a s nimi spojenou digitalizací. Informační společnost tak v podstatě označuje společnost v období nové ekonomiky.

TAUFER, J. Historie počítačů, technologií a vývoj počítačových aplikací pro školní praxi. [online]. 2000 [cit. 2007-03-12]. Dostupný z WWW: <<http://www.volny.cz/musical/taufer2.htm>>. Kde se uvádí, že jako první použil tento pojem americký sociolog Daniel Bell, který informační společnost chápe jako jedno z období vývoje lidské společnosti, ve kterém se do popředí zájmu dostává první mezi hodnotami informace a schopnost komunikace s jinými lidmi

⁹⁴ ZLATUŠKA, Jiří. *Informační společnost. Zpravodaj ÚVT MU*. 1998, roč. VIII, č. 4, ISSN 1212-0901, s. 1-6.

⁹⁵ „Internet je tvořen celosvětovou vzájemně propojenou sítí počítačů, která sestává z páteřních systémů a propojovacích uzlů. Tento komplex je koncipován tak, aby při jakémkoli selhání některého z těchto propojovacích uzlů mohly být příslušné informace dopraveny, byť určitou oklikou od odesílatele k danému adresátovi.“ KRÍŽ, Jan. *Ochrana autorských práv v informační společnosti*. Praha: Linde, 1999. 252 s. ISBN 80-7201-190-1. str. 74

⁹⁶ srov. § 65 a násl. AZ; čl. 10 TRIPS (Dohoda o obchodních aspektech práv duševního vlastnictví) ze dne 15.4.1994

⁹⁷ SMEJKAL, Vladimír, et al. *Právo informačních a telekomunikačních systémů*. Praha: C. H. Beck, 2001. s.357

seznámit se s ním a zhodnotit tak jeho kvality. Po vypršení stanovené zkušební doby je nabyvatel takto časově omezené licence povinen program odinstalovat nebo uzavřít licenční smlouvu, která je na rozdíl od zkušební licence úplatnou. Charakteristickým znakem je tedy dočasná bezúplatnost výslovně v licenci vyjádřená, časově omezené oprávnění k výkonu práva dílo bezplatně užit, stanovení autorské odměny pro možnost užit počítačový program po uplynutí zkušební doby, příp. užit takový program pro komerční využití, volnost ve smyslu volnosti distribuce, tedy sjednané oprávnění nabyvatele k poskytnutí licence třetí osobě. K Shareware řadíme např. Total Commander, WinRar, Ad-aware, Kaspersky Anti-Virus aj.

- Freeware. Na rozdíl od předchozí kategorie jsou pod touto licencí šířeny počítačové programy zcela zdarma, přičemž rozsah užití není omezen, což znamená, že Freeware je možno dle licence volně užívat, libovolně šířit a rozmnožovat. Důležitou náležitostí takovéto licenční smlouvy je výslovné vyjádření bezúplatnosti poskytnutí oprávnění k výkonu práva dílo (počítačový program) užit. K Freeware řadíme např. Adobe Reader, FastStone Image Viewer, Mozilla, WinAMP, Zoner Photo Client aj.⁹⁸
- Free Software (GNU/GPL) Tato kategorie počítačových programů vznikla již v roce 1984 a jejím zakladatelem je Richard M Stallman, jehož cílem bylo ze svobodného softwaru vytvořit kompletní operační systém (GNU) a pro možnost šíření tohoto softwaru byl vytvořen specifický dokument (GPL- General Public License). Charakteristickým znakem takovéto licence je volnost v užití (rozsah užití je neomezen), zdrojový kód programu je možno společně s programem šířit, upravit, resp. změnit za podmínky dalšího šíření takto vytvořeného díla v režimu GPL a poskytnutí upraveného zdrojového kódu, čímž se zabrání přerušení nastaveného režimu GPL a její globální využitelnost.⁹⁹ S tím souvisí i problematika určení tzv. rozhodného práva vztahující se na daný licenční vztah, přičemž česká autorskoprávní úprava se použije na licenční vztahy českých osob bez mezinárodního prvku, na vztahy vyplývající z užití počítačového programu na území České republiky (uplatnění principu

⁹⁸ viz Příloha č.4 „Licenční smlouva ZONER software, s.r.o.“

⁹⁹ ZAMAZAL, Milan. Free software, Open Source, FSF, OSI, RMS, ESR, GPL, LGPL ... Zmatek?. [online]. 19.11.2002 [cit. 2007-03-12]. Dostupný z WWW: <<http://www.linuxzone.cz/index.phtml?ids=10&idc=453>>.

teritoriality) a pro licenční vztahy, kde došlo smluvními stranami k volbě českého právního řádu jako práva, jímž se bude licenční vztah řídit. Licence je poskytována jak úplatně, tak bezúplatně, neboť volnost ve smyslu ceny není charakteristickým znakem licencování Free Softwaru. V souvislosti s tím lze uvést, že dle M. Cepla¹⁰⁰ cílem volné licence je:

- *„Volnost ve studiu fungování díla a v přizpůsobení ho svým vlastním potřebám - k proveditelnému kódu programů jsou jejich širitelé povinni přikládat i jejich zdrojové kódy (nebo alespoň dát každému možnost tyto zdrojové kódy získat za cenu nepřevyšující náklady na přenos dat, resp. poštovné). Každý uživatel těchto volných děl smí díla studovat, vytvářet díla odvozená, a tato i dále šířit.*
- *Volnost v šíření kopií díla tak, aby je bylo možné sdílet se svými bližními - jádro všech otázek týkajících se volných licencí leží právě v možnostech šíření díla a v zabezpečení toho, že se konečný uživatel bude moci dostat ke zdrojům programů a i po několika letech využít výhod pokračujícího vývoje beze strachu, že změny v jeho programu se stanou pro něj nedostupnými. Volné licence tuto možnost pro autora díla původního zabezpečují tím, že zakazují volné programy „stáhnout z volného oběhu“.*
- *Volnost ve vylepšování programu a uvolnění takových vylepšení pro veřejnost tak, aby z nich mohli mít prospěch všichni - je zakázáno zneužívat volně šířených zdrojových kódů k tvorbě vlastnických aplikací. V tomto okamžiku je třeba zdůraznit, že GNU/GPL nedovoluje dělat si s volným dílem „co chci“, jak by se mohlo zdát při jejím prvním povrchním přečtení. Zejména není nikdo oprávněn šířit volné dílo jako běžné vlastnické dílo. To platí i v případě, že autor nového díla použije volné dílo jako jenom velmi malou část svého nového díla.“*

K počítačovým programům v podobě Free Softwaru řadíme např. Joomla, Linux, Apache aj.

---

¹⁰⁰ CEPL, Matěj. Právní rozbor dvou volných licencí z hlediska českého práva . [online]. 24.1.1999 [cit. 2006-12-07]. Dostupný z WWW: <<http://www.ceplovi.cz/matej/clanky/oplana.html>>.

- ostatní režimy užívání software: Demoverze, Zkušební verze, Plné verze poskytnuté bezplatně, Public Domain, Closed source, LGPL (Lesser General Public Licence) ¹⁰¹ apod.

Také s ohledem na výše popsané kategorie počítačových programů členěných z hlediska způsobu jejich užívání a nakládání s nimi bude dále pojednáno o možných způsobech kontraktace v informační společnosti.

4.5.1. Click-through licence

Click-through licence jsou zvláštními licenčními smlouvami, které jsou uzavírány v prostředí Internetu, přičemž se „*vyvinuly částečně nezávisle jako logické řešení elektronického obchodování prostřednictvím grafické interaktivní služby WWW, částečně jako reakce prodejců na právní obtíže s tzv. shrink-wrap smlouvami*“ ¹⁰² a jsou využívány pro licencování autorských děl, jako jsou například počítačové programy, hudební díla, výtvarná díla či literární díla. Tyto licenční smlouvy pro jejich povahu lze označit jako tzv. smlouvy adhezní, jejichž znakem je nemožnost změn v obsahu smlouvy ze strany nabyvatele licence, ledaže by se jednalo o protinávrh, přičemž click-through licence musí splňovat nejenom zákonné požadavky kladené na právní úkon občanským zákoníkem, ale i specifické požadavky stanovené autorským zákonem pro uzavírání licenčních smluv. Z hlediska platnosti právního úkonu musí jít o takový projev vůle, který směřuje ke vzniku, změně nebo zániku práv a povinností, které právní předpisy s takovým projevem vůle spojují. Specifikum těchto smluv spatřuji zejména v procesu kontraktace.

Jak již z označení „click-through licence“ vyplývá, tato smlouva je uzavírána, resp. licence poskytována kliknutím na příslušné odsouhlasující virtuální tlačítko, jež může být zobrazeno i jako zaškrtačací pole, příp. ikona. Charakteristické pro tento způsob uzavření licenční smlouvy je vystavení licenčních podmínek široké veřejnosti na webových stránkách, příp. zobrazení těchto licenčních podmínek před instalací programu, tímto způsobem tedy návrh licenční smlouvy nesměřuje vůči určitým adresátům, ale vůči neurčitému okruhu osob. V souvislosti s tím je nutno zmínit, že předchozí

¹⁰¹ VÍT, Svatopluk. Řekni mi jakou licenci používáš a já ti řeknu jaký jsi...[online]. 16.2.2006 [cit. 2007-03-13]. Dostupný z WWW: <<http://www.joomlaportal.cz/content/view/163/2/>>.

¹⁰² LOEBL, Zbyněk, VUČKA, Jan. Právo elektronických smluv : část I. [online]. 2000 [cit. 2007-01-14]. str. 1. Dostupný z WWW: <http://www.ceag.cz/download/004_cz.pdf>.

úprava kontraktace licenčních smluv vyžadovala uzavření licenční smlouvy klasickým dvoustranným úkonem, tedy individuální jednání se zpětnou vazbou mezi poskytovatelem licence a jejím nabyvatelem. Pokud byly uzavírány licenční smlouvy na Internetu a nedošlo k nějaké formě zpětné vazby mezi smluvními stranami například prostřednictvím následné registrace uživatele či vyrozumění o přijetí licenčních podmínek, nemohlo se jednat o platně uzavřené licenční smlouvy, a ty proto byly absolutně neplatné, což mělo za následek, že k platnému udělení licence vůbec nedošlo.

Novelizací autorského zákona, jež zohlednila specifické prostředí Internetu, byl tento nedostatek v úpravě uzavírání licenčních smluv odstraněn, neboť byla zavedena možnost sjednání licenční smlouvy prostředky umožňující komunikaci na dálku, a to využitím návrhu směřujícího vůči neurčitému okruhu osob a konkludentního přijetí takového návrhu tzv. akceptačního úkonu.¹⁰³

Podle mého názoru by měl mít průběh uzavření click-through licence v prostředí Internetu stanovenou určitou podobu či pravidla, která by byla respektovaná, resp. dodržována provozovateli webových stránek, jež tímto způsobem poskytují licence k oprávnění výkonu práva užít autorské dílo, aby tato forma uzavírání licenčních smluv vzbuzovala důvěru a právní jistotu nejenom o obsahu, ale i o platnosti takto uzavřených licenčních smluv. S ohledem na fakt, že licenční smlouva je uzavřena pouhým kliknutím na určitý grafický prvek, tedy k jejímu uzavření může dojít během několika sekund, je dle mého názoru důležité, aby odsouhlasující tlačítko bylo uživateli, resp. nabyvateli licence nabídnuto, až když lze předpokládat, že se s uveřejněnými licenčními podmínkami uživatel, resp. nabyvatel seznámil. S ohledem na to, by měly být licenční podmínky obsaženy přímo v dané webové stránce, kde má k odsouhlasení dojít, jako nedostatečné se mi jeví umístění pouhého odkazu na další webovou stránku, jež příslušné licenční podmínky obsahuje.

Pouhé umístění odkazu totiž nepovažuji za dostatečně určitě učiněný návrh k uzavření smlouvy, neboť může dojít k přehlédnutí odkazu, a to již pro špatně

---

¹⁰³ TůMA, Pavel. Harmonizační novela autorského zákona si nechala prostor pro další novelu. *Právní zpravodaj : Měsíčník pro právní praxi*. srpen 2006, roč. VII, č. 8, str. 6.

volené grafické řešení nebo z důvodu technických či ovládacích neznalostí uživatele internetu, budoucího nabyvatele licence.¹⁰⁴

Nehledě na to, že daná webová stránka, na kterou se odkazuje, může mít technické potíže, a proto uživateli nemusí být ani zobrazena. Z důvodu dostatečné určitosti právního úkonu, resp. návrhu licenční smlouvy, bych doporučovala umístění textu licenčních podmínek v jasně označeném textovém poli, příp. v tabulce jako součást popisu produktu, programu, či jiného takto licencovaného díla a dále umístění formuláře pro vyplnění nutných identifikačních údajů týkajících se nabyvatele jako smluvní strany. Licenční podmínky bych rozdělila na několik na sebe navazujících úseků, jimiž by bylo nutno postupně projít (například použitím tlačítka „pokračovat“ či „další“), čímž by si poskytovatel licence mohl být alespoň jistý, že k odsouhlasení podmínek vystaveným na webové stránce nedošlo náhodně, příp. omylem a uživatel, resp. nabyvatel měl dostatečnou motivaci se s předmětnými licenčními podmínkami seznámit.

Dalším krokem by bylo odsouhlasení licenčních podmínek, kdy bych se přikláněla k užití tzv. ověřovacího okénka, jež umožňuje zvolit (zaškrnout) možnost „souhlasím“, resp. „nesouhlasím“ s licenčními podmínkami, kdy by ani jedna z voleb nebyla předdefinována, maximálně by byla předdefinována možnost nesouhlasu. Jako poslední krok směřující k uzavření licenční smlouvy a zároveň ověřovací prostředek projevu skutečné vůle licenční smlouvu uzavřít bych zařadila tzv. dialogové okno, které by uživateli, resp. nabyvateli oznámilo, že došlo k odsouhlasení licenčních podmínek a dále by byla uživateli nabídnuta možnost tento úkon potvrdit, a tak kontraktační proces tímto akceptačním úkonem dokončit. Toto následné ověření prostřednictvím dialogového okna, jež odstraňuje mylné odsouhlasení licenčních podmínek, dle mého názoru naplňuje zákonný požadavek shody mezi vůlí a jejím projevem. Vedle kliknutí jako akceptačního úkonu by bylo možné do kontraktačního procesu zapojit i tzv. textové pole, do kterého by nabyvatel jako projev souhlasu s licenčními podmínkami zapsal odsouhlasující větu. Podle mého názoru by dále měla následovat možnost vygenerování této autorskoprávní smlouvy k tisku, čímž by

---

¹⁰⁴ „World Wide Web (www), která je spolu s elektronickou poštou bezesporu nejznámější a nejrozšířenější službou fungující na platformě počítačové sítě Internet, se postupně [...] stala široce využitelnou a hlavně přitažlivou i pro neobdobou veřejnost.“ ČERMÁK, Jirí. *Internet a autorské právo*. 2. aktualiz. vyd. Praha : Linde Praha, a.s, 2003. 251 s. ISBN 80-7201-423-4. str. 17.

se zvýšila právní jistota nabyvatele licence, kdy ten by mohl nejenom prokazovat oprávněnost užití autorského díla, nýbrž by tak získat i znění licenční smlouvy k okamžiku kontraktace.

4.5.2. Shrink-wrap licence

Vedle výše popsaného způsobu uzavření licenční smlouvy podle autorského zákona, se v oblasti informační společnosti setkáváme s další formou kontraktace, a sice s tzv. Shrink-wrap licenci. Narozdíl od Click-through licence, jež je uzavírána využitím prostředku umožňujícího komunikaci na dálku, tedy prostřednictvím Internetu, je Shrink-wrap licence od takové virtuality oproštěna a jejím typickým znakem je právě jednání v reálném prostředí spočívající v nákupu hmotného předmětu, kde je software umístěn. Jak již bylo uvedeno výše, předmětem nákupu takového balení je právo oprávněně užívat autorské dílo. Specifickým způsobem uzavření licenční smlouvy je v tomto případě tedy roztržení, příp. jiné úmyslné porušení obalu, v němž je software umístěn. Takovéto jednání je konkludentním právním úkonem, z něhož jasně vyplývá vůle nabyvatele licence uzavřít licenční smlouvu a přistoupit tak na licenční podmínky. Aby se dle mého názoru jednalo o právní úkon dostatečně určitý, srozumitelný a prostý omylu, tedy dle práva platný, je nutné, aby licenční podmínky byly uvedeny přímo na obalu nebo pod průsvitným obalem s použitím přiměřené velikosti písma, zároveň se zvýrazněným upozorněním nebo příslušnou částí smlouvy, kde se uvádí, že porušením obalu jsou licenční podmínky přijaty nabyvatelem a licenční smlouva takovým způsobem uzavřena. Za nedostatečně určitý návrh licenční smlouvy považuji případ, kdy je na obalu uveden pouze výtah z licenčních podmínek a ostatní text je umístěn uvnitř balení nebo zcela umístěna v obalu, zde nemá nabyvatel licence možnost dostatečně se seznámit s licenčními podmínkami jako celkem před příslušným akceptačním úkonem.

Při uzavírání licenční smlouvy touto formou se podstatně uplatňuje tzv. adhezita smlouvy, kdy nabyvatel nemá možnost o licenčních podmínkách jednat a určité jemu nevyhovující pasáže změnit, ale má pouze možnost k licenčním podmínkám přistoupit a obal softwaru roztrhnout nebo nepřistoupit, pak ale bude nucen na trhu informačních technologií vyhledat

takový produkt, který by nejenom odpovídal jeho požadavkům na příslušné autorské dílo, ale i nárokům vztahujících se na licenční ujednání.

Typickým příkladem Shrink-wrap licence je licenční smlouva udělovaná k autorským dílům, jejichž vykonavatelem autorských práv je společnost Microsoft, která poskytuje oprávnění k výkonu práva užít autorské dílo, resp. software prostřednictvím tzv. krabicového software obsahující licenční smlouvu označenou jako EULA (*End User Licence Agreement*), instalační médium, registrační kartu a návod k instalaci. V této licenční smlouvě je mimo jiné zakotveno i oprávnění nabyvatele licence k jejímu převodu na třetí osobu.

V souvislosti s tím je nutno uvést, že dle dřívější právní úpravy se jevilo jako problematické především uzavření licenční smlouvy konkludentním jednáním. Podle mého názoru byl tento problém novelizací odstraněn a konkludentní právní úkon spočívající v protržení obalu je na rozdíl od předchozí zákonné úpravy platným vyjádřením souhlasu s návrhem na uzavření smlouvy, neboť došlo k zákonnému zakotvení takového způsobu přijetí návrhu licenční smlouvy. (srov. § 46 odst.6 AZ). Vedle toho je nutno zkoumat, zda nabyvatel licence měl dostatečnou možnost se s licenčními podmínkami seznámit a zda forma z hlediska poskytované licence vyhovuje zákonnému požadavku písemnosti pro výhradní licence.

Na závěr je nutno podotknout, že autorský zákon ani občanský zákoník neobsahují úpravu uzavření licenční smlouvy prostřednictvím Click-through či Shrink-wrap licence, přičemž v zahraničí není vymahatelnost Shrink-wrap závazků uznávána a i z tohoto důvodu je nutné v jednotlivých případech udělení licence zkoumat, zda takto uzavřené licenční smlouvy jsou dle českého právního řádu platné a zda vůbec k udělení licence došlo.¹⁰⁵

---

¹⁰⁵ BOHÁČEK, Martin. *Licenční smlouvy ve vztahu ke knihovnám* [online]. 2001 [cit. 2006-09-05]. Dostupný z WWW: <<http://full.nkp.cz/nkkr/NKKR0104/0104242.html>>.

4.6. Specifika licenční smlouvy

Vedle toho, co již bylo o licenční smlouvě uvedeno výše, je nutno se na tomto místě zabývat tím, co licenční smlouvu odlišuje od smluv ostatních, přičemž specifika licenční smlouvy lze nejlépe vystihnout prostřednictvím jejího srovnání s dalšími smlouvami.

Srovnání smlouvy licenční a smlouvy o dílo vyžaduje zmínku o předchozí úpravě v autorském zákoně, jež stanovovala typovou smlouvu o vytvoření díla jako zvláštní podtyp smlouvy o dílo, jejíž předmětem bylo vytvoření předmětu splňujícího znaky autorského díla a jejím účelem bylo soukromé užití díla, aby nedošlo ke smíšení s dalším dříve upraveným typem autorskoprávní smlouvy, a to smlouvy o šíření díla.

V současné době se uplatňuje princip jednotnosti typové úpravy licenční smlouvy a z toho důvodu se pro případ vytvoření díla na zakázku, resp. objednávku a pro tzv. soutěžní dílo i s ohledem na ustanovení § 61 autorského zákona použije smlouva o dílo upravená v občanském, příp. obchodním zákoníkem. Zároveň je stanoven režim zákonné domněnky zakotvené v ustanovení § 61 odst. 1 autorského zákona, jež předpokládá, že autor svolením k vytvoření díla k určitému účelu zároveň svolil i k užití díla k takovému účelu a pro takové užití se již nevyžaduje uzavření samostatné licenční smlouvy a to tehdy, když zhotovitelem díla jeho autor. V tomto případě dochází k blízkému setkání těchto smluv, přičemž je smlouva o dílo dispozitivně upřednostněna. Úprava tohoto institutu je v autorské zákoně velice stručná a využívá odkazu na již zmíněnou smlouvu o dílo. S ohledem na to J. Srstka doporučuje, „*aby se z hlediska transparentnosti do smlouvy o vytvoření díla na objednávku uváděla i licenční ustanovení v návaznosti na účel vytvoření díla, která by jasně stanovovala, jaký rozsah užití se rovná účelu, pro který bylo dílo objednáno, s tím, že tato licenční ustanovení by měla především vyřešit, zdali se jedná o výhradní licenci a zdali má objednatel právo udílet podlicence či postupovat licence, a to jak z licence výhradní, tak z licence nevýhradní.*“¹⁰⁶

¹⁰⁶ SRSTKA, Jiří. *Autorské právo v divadle*. Praha : Akademie múzických umění v Praze, divadelní fakulta, 2006. Acta academica. ISBN 80-7331-066-X. str. 95

Pokud se zaměříme smlouvu o dílo a licenční smlouvu z hlediska jejich předmětů, lze zejména konstatovat, že smlouva o dílo se zabývá úpravou režimu týkajícího se předmětu (díla), který má teprve v budoucnosti vzniknout, tedy nového díla, přičemž licenční smlouva upravuje užití k již existujícímu autorskému dílu. Toto specifikum však neplatí bezpodmínečně, autorský zákon totiž na jednu stranu v souvislosti se zásadou zákazu vzdání se práv v budoucnu vzniklých neumožňuje sjednání způsobu užití díla, které v době uzavření licenční smlouvy není známý, ale na druhou stranu, nezakazuje licencování autorského díla, které má být v budoucnu teprve vytvořeno. S ohledem na to lze konstatovat, že významnou odlišností těchto smluv spatřuji v povaze předmětu smlouvy, tedy v jeho existenci, resp. neexistenci.¹⁰⁷

Pokud porovnáme smlouvu licenční a nájemní smlouvu zjistíme, že se obě vyznačují shodným účelem, pro který jsou oba tyto typy smluv uzavírány, čímž je smlouvou poskytnuté právo předmět smlouvy užit. Specifické je již odlišné označení smluvních stran těchto smluv, a to jednak pronajímatel, nájemce jako smluvní strany smlouvy nájemní a jednak poskytovatel, nabyvatel jako smluvní strany smlouvy licenční dle autorského zákona. Pro odlišení licenční smlouvy od smlouvy nájemní je třeba se zaměřit na předmět daných smluv. Předmětem nájemní smlouvy je individuálně určená věc, jež je způsobilá být předmětem občanskoprávních vztahů a je vzhledem ke své povaze způsobilá k užívání, zatímco předmětem licenční smlouvy je užívání nehmotného statku. Další rozdíl spatřuji v nutné úplatnosti jako pojmového znaku nájemní smlouvy, bez tohoto znaku by se zamýšlená nájemní smlouva stala jiným typem smlouvy, a to smlouvou o výpůjčce. Na druhou stranu licenční smlouva je zásadně úplatnou, ale autorský zákon umožňuje smluvním stranám sjednat výjimku, tedy uzavřít licenční smlouvu bezúplatnou.

Při určení odlišností mezi smlouvou licenční a smlouvou kupní je třeba se zaměřit nejen na označení smluvních stran, předmět dané smlouvy, ale i na typ převodu, k němuž na základě smluvního ujednání dochází. V případě kupní smlouvy jsou smluvní strany označeny jako prodávající a kupující. Jejím

¹⁰⁷ KŘEŠŤANOVÁ, Veronika. Některé aktuální otázky související s novou autorskoprávní úpravou : se zaměřením na oprávnění k užití díla na základě licenční smlouvy a na základě práva k výkonu majetkových práv . *Právo a podnikání*. 2002, č. 10, str. 6.

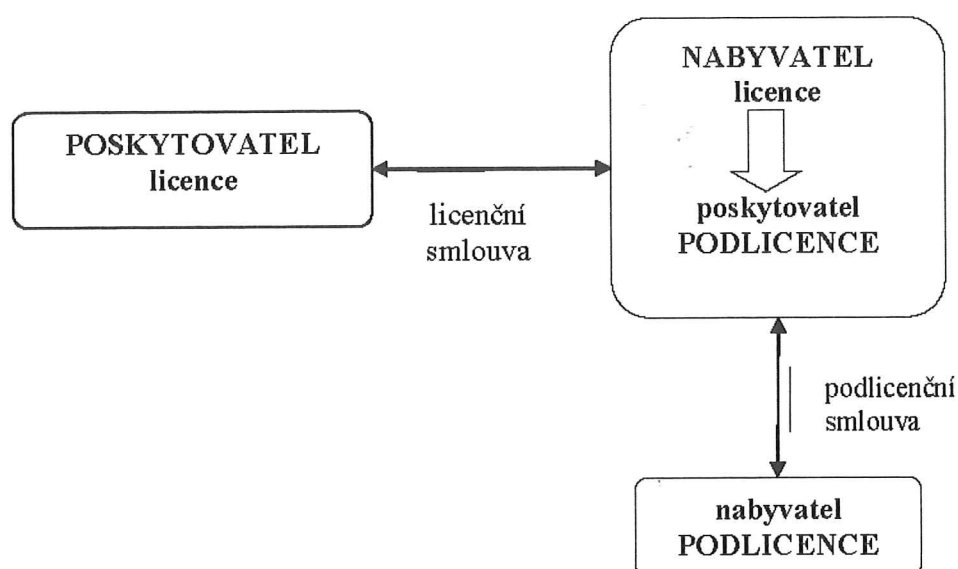
předmětem je věc v právním smyslu, jež v době uzavření smlouvy nemusí existovat, určená individuálně, druhově nebo úhrnně. Jak již bylo uvedeno výše smluvními stranami licenční smlouvy jsou poskytovatel a nabyvatel, přičemž předmětem smlouvy je užití nehmotného statku. Zásadní rozdíl mezi těmito smluvními typy spatřuji v povaze převodu, ke kterému v důsledku uzavření smluv dochází, a to v případě smlouvy kupní k tzv. převodu translativnímu, kdy se jedná o převod vlastnictví k věci, zatímco v případě smlouvy licenční dochází pouze ke konstituování nového užívacího práva k autorskému dílu, přičemž translativní převod je vyloučen.

5. Poskytnutí oprávnění třetí osobě

5.1. Podlicence

Podlicenční smlouvou je označován smluvní vztah mezi poskytovatelem podlicence (nabyvatel licence) a třetí osobou, jehož prostřednictvím nabyvatel licence uděluje třetí osobě oprávnění k výkonu práva dílo užít.

Tento smluvní vztah lze nejlépe vystihnout následujícím modelem:

Smluvní vztah podlicenční se přiměřeně řídí ustanoveními autorského zákona upravující licenční smlouvu, přičemž jeho charakteristickým znakem je jednak neměnnost smluvních stran původní licenční smlouvy, jednak odvozenost možnosti nabyvatele udělit licenci (podlicenci) od smluvního souhlasu autora, a dále závislost rozsahu oprávnění k výkonu práva dílo užít poskytnutého podlicenční smlouvou na rozsahu nabyvateleova oprávnění z původní licence. V souvislosti s tím je nutno uvést, že nabyvatel licence (poskytovatel podlicence) může třetí osobě smluvně poskytnout všechna či jen některá licenční oprávnění, která mu byla udělena, přičemž se vychází ze zásady „*nemo plus iuris ad alium transferre potest, quam ipse habet*“, tedy nikdo nemůže na jiného převést více práv než sám vlastní. Podlicenční smlouva je využívána i jako řešení situace, kdy nabyvatel licence je povinen licenci využít, tzv. zavazující licence, přičemž k tomu nemá odpovídající prostředky nebo mu

ve splnění této povinnosti brání jiné okolnosti. Tím, že oprávněně sjedná podlicenční smlouvu, již jsou vykonávána oprávnění k výkonu práva díla užit, je splněna zavazující povaha licence prostřednictvím nabyvatele podlicence a odpadá tak jeden z možných důvodů odstoupení od smlouvy.¹⁰⁸

Podlicenční smlouvu je možné zároveň označit za smluvní vztah odvozený, neboť z podlicenční smlouvy nevzniká nový smluvní vztah s autorem (poskytovatelem licence)¹⁰⁹ a současně je poskytovatel podlicence vázán ujednáními ve smlouvě licenční, „a je povinen je do podlicenční smlouvy v potřebném rozsahu přenést, za případná porušení ze strany nabyvatele podlicence bude vůči autorovi odpovídat nabyvatel licence.“¹¹⁰

Jak bylo uvedeno výše, ustanovení upravující licenční smlouvu se vztahují i na problematiku uzavírání smluv podlicenčních, což je výslovně uvedeno v ustanovení § 57 AZ. Dle mého názoru je z hlediska úpravy podlicence významná zejména náležitost svolení s poskytnutím podlicence nabyvatelem licence, a to z důvodu možného obcházení autorovy vůle vztahující se k osobě, jež bude mít oprávnění k výkonu práva díla užit. Pokud by takový souhlas nebyl vyžadován, mohlo by dojít k situaci, kdy autor (vykonavatel majetkových práv) poskytne výhradní licenci určitému nabyvateli, který plně vyhovuje autorovým podmínkám i představám užívání jeho díla, ale ten by tuto licenci přijal, resp. sjednal již s úmyslem dále ji poskytnout jiné osobě a obejít tak autorovu vůli zvolit si nabyvatele licenčních oprávnění. Zákonná úprava této situace předchází výše zmíněnou povinností sjednat možnost udělit podlicenci nabyvatelem v licenční smlouvě. Bez takového svolení by byla podlicenční smlouva absolutně neplatná.

¹⁰⁸ KRÍŽ, Jan, et al. *Autorský zákon a předpisy související : komentář, 2. aktualizované vydání podle stavu k 1.9.2005* Praha : Linde Praha a.s., 2005. s. 170 ISBN 80-7201-546-X.

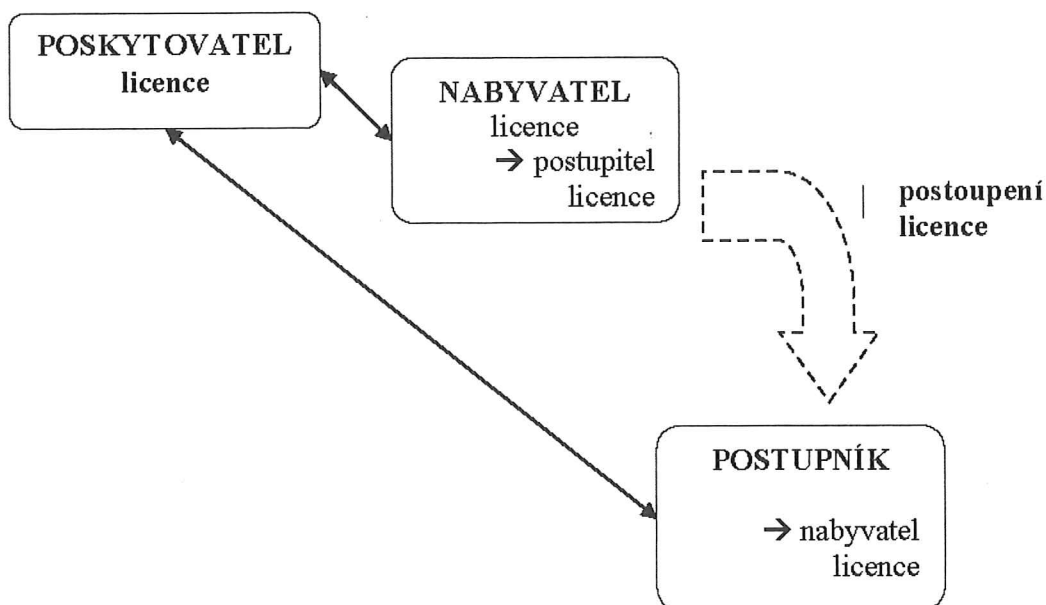
¹⁰⁹ TELEČEK, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno : Doplněk, 2002. s. 149 ISBN: 80-72391-10-0

¹¹⁰ KRÍŽ, Jan, et al. *Autorský zákon a předpisy související : komentář, 2. aktualizované vydání podle stavu k 1.9.2005* Praha : Linde Praha a.s., 2005. s. 170 ISBN 80-7201-546-X.

5.2. Postoupení licence nabyvatelem

Postoupení licence nabyvatelem je vedle podlicence formou poskytnutí oprávnění třetí osobě, jež zakotvuje autorský zákon, přičemž podrobná úprava je obsažena v občanském zákoníku, neboť postoupení licence svojí povahou odpovídá institutu postoupení pohledávky.¹¹¹ Důsledkem postoupení licence nabyvatelem je translativní převod nabyvatelových práv maximálně v rozsahu licencí mu poskytnutých na třetí osobu, kdy na rozdíl od poskytnutí podlicence dochází ke změně v subjektech původní licence, tj. na místo nabyvatele licence nastupuje třetí osoba, jež se stává novým nabyvatelem. K tomuto smluvnímu převodu, kde na jedné straně stojí původní nabyvatel, resp. postupitel a na straně druhé třetí osoba, resp. postupník, je nutný písemný souhlas poskytovatele licence, a to i v případě postupované nepísemné licenční smlouvy.

Následující zobrazení ukazuje vznik vztahu mezi poskytovatelem licence a postupníkem na základě institutu postoupení licence.

Vedle postoupení práv vyplývajících z licenční smlouvy se postoupením převádí i závazky, které vznikly z licenčního vztahu mezi poskytovatelem a nabyvatelem licence, čímž jsou zejména dluhy původního nabyvatele či závazek využít poskytnutou zavazující licenci. V případě nesplnění zákonné povinnosti spočívající ve svolení poskytovatele, či nedodržení písemné formy, nastupuje sankce, tedy absolutní neplatnost uskutečněné cesse. Tato sankce se

¹¹¹ srov. § 48 odst. 2 AZ, § 524 a násl. občanského zákoníku

neuplatňuje v případě zákonem stanovené výjimky z požadavku svolení poskytovatele licence, a to při prodeji podniku či jeho části, která tvoří jeho samostatnou organizační složku a zároveň souhlas poskytovatele není i pro tento případ vyžadován výslovně licenční smlouvou. Tím je vyjádřena další vlastnost licence, tedy její následování právního osudu podniku, k němuž náleží. „ Stejně tak to platí i při exekuci na podnik nebo při prodeji podniku v konkurzu nebo vyrovnání.“¹¹² V souvislosti s postoupením licence je zákonem uložena povinnost informační, a to povinnost informovat autora o postoupení licence i o osobě postupníka bez zbytečného odkladu. S nesplněním této povinnosti však zákon nespojuje sankci neplatnosti postoupené licence, z čehož plyne fakt, že původní nabyvatelé nejsou motivováni k řádnému splnění této povinnosti. V závislosti na tom se domnívám, že pokud byl poskytovatelem licence udělen písemný souhlas generální, původní nabyvatelé často tuto zákonnou povinnost ani neplní.

Podobný účinek jako postoupení licence má i právní skutečnost zániku právnické osoby či smrti fyzické osoby jako nabyvatele, kdy k přechodu práv a povinností na právní nástupce dochází automaticky. Tím zákon posiluje pozici těchto nových nabyvatelů, neboť ti nemusí sjednávat nové licenční smlouvy s poskytovatelem. Na druhou stranu však může být tento automatický přechod práv a povinností v licenční smlouvě výslovně vyloučen.

---

¹¹² TELEČ, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno : Doplněk, 2002. str. 148

6. Smlouva nakladatelská jako nejstarší druh licenční smlouvy

Smlouva nakladatelská je zvláštním podtypem smlouvy licenční, kterou autor poskytuje nabyvateli, resp. nakladateli licenci k rozmnožování a rozšiřování děl v autorském zákonně taxativně uvedených, přičemž na jejím základě dochází k vydání díla. Jak vyplývá z typové jednotnosti licenční smlouvy a z ustanovení autorského zákona, nakladatelská smlouva není narozdíl od předchozí úpravy samostatným smluvním typem, přičemž se na ni vztahují obecná ustanovení upravující licenční smlouvu a zvláštní ustanovení pro licenční smlouvu nakladatelskou obsažené v § 56 a násl. AZ, jež vystihují její specifika.¹¹³ Z toho důvodu se výklad, který je obsažen v kapitole označené jako Licenční smlouva, vztahuje i na smlouvu nakladatelskou.¹¹⁴

Pro licenci poskytnutou na základě nakladatelské smlouvy je typická omezená možnost sjednání si způsobu užití díla a předmětu licence, a to z důvodu zákonné taxativní úpravy.

Autorský zákon umožňuje sjednat licenční smlouvu nakladatelskou pouze pro díla uvedená v taxativním výčtu ustanovení § 56 odst. 1 AZ, a to pro dílo:

- slovesné (dílo vyjádřené slovní formou- řečí nebo písmem srov. § 2 odst. 1 AZ),
- hudebně dramatické (umělecké dílo, jímž se předvádí skutečný či smyšlený děj veřejnosti) nebo hudební (dílo vyjádřené spojením a sledem tónů určeným pravidly hudebního umění),
- výtvarné (dílo vyjadřující tvůrčí myšlenku pomocí tvaru a barvy),
- fotografie (dílo využívající fotografickou techniku k vyjádření tvůrčí myšlenky prostřednictvím tvaru, barvy, světla, stínu) či dílo vyjádřeného způsobem podobným fotografii

Co se týče způsobu užití díla, lze licenční smlouvou nakladatelskou poskytnout licenci pouze k rozmnožování a rozšiřování díla, kdy se rozmnožováním rozumí zhotovování dočasných nebo trvalých, přímých nebo nepřímých rozmnoženin díla nebo jeho části, a to jakýmkoli prostředky a v jakékoli formě; rozšiřováním rozumíme zpřístupňování díla v hmotné podobě prodejem nebo jiným převodem vlastnického práva k originálu nebo k

¹¹³ srov. § 35 a násl. zák. č. 115/1953 Sb., o právu autorském

¹¹⁴ srov. kapitola 4 Licenční smlouva

rozmnožením díla, včetně jejich nabízení za tímto účelem. Vedle těchto omezení je vyloučeno použití nakladatelské smlouvy pro užití výše uvedených děl provedením výkonnými umělci. V souvislosti s tím lze konstatovat, že pro jiné způsoby užití díla a pro jiná díla než uvedená v § 56 odst. 1 AZ je nutno použít úpravu typové licenční smlouvy. Přestože nakladatelská smlouva byla v minulosti jednou z nejrozšířenějších autorskoprávních smluv, je tento podtyp licenční smlouvy vytlačován a ztrácí tak svoji prioritu, a to zejména ohledem na fakt, že nakladatelskou smlouvu nelze použít pro případ licencování počítačových programů vydaných na nosiči CD ROM a s ohledem na rychlý rozvoj techniky.¹¹⁵

Mezi specifika nakladatelské smlouvy řadíme zákonem předpokládanou výhradnost poskytnuté licence, pokud nebylo v nakladatelské smlouvě sjednáno jinak, tedy pokud nebyla sjednána licence jako nevýhradní či pokud se nejedná o nakladatelskou smlouvu na rozmnožování a rozšiřování díla v periodické publikaci. Tím se liší od obecné smlouvy licenční, pro níž zákon stanovuje vyvratitelnou domněnku nevýhradnosti licence. Na vyvratitelnou domněnku výhradnosti nakladatelské smlouvy navazuje i legální požadavek sjednat výhradní nakladatelskou smlouvu v písemné formě vyplývající z ustanovení § 46 odst. 4 AZ., a to pod sankcí neplatnosti smlouvy.

Dalším specifikem je presumované oprávnění autora na drobné tvůrčí změny díla, tedy na tzv. autorskou korekturu, jež spočívá v autorově posouzení vlastního díla a provedení oprav, které považuje za potřebné. Pokud není autorovo oprávnění smluvně rozšířeno či vyloučeno, musí se smluvní strany nakladatelské smlouvy, resp. autor při uplatňování tohoto práva řídit zákonnými omezeními spočívající v dodržení lhůty poskytnuté nabyvatelem před vydáním díla k provedení autorské korektury, musí se jednat o takové drobné tvůrčí změny díla, které nevyvolají na straně nabyvatele potřebu vynaložení nepřiměřených nákladů nebo nezmění povahu díla. V souvislosti s tím je třeba podotknout, že absence bližší smluvní úpravy autorské korektury by mohla vyvolat spory mezi smluvními stranami, neboť zákonná úprava tento institut upravuje velice stručně a vágně, když stanovuje minimální dobu k provedení korektury jako doby přiměřené nebo stanovením překážky

---

¹¹⁵ KRÍŽ, Jan, et al. *Autorský zákon a předpisy související: komentář, 2. aktualizované vydání podle stavu k 1.9.2005* Praha: Linde Praha a.s., 2005. ISBN 80-7201-546-X. str. 168

provedení korektury v podobě nepřiměřených nákladů na straně nabyvatele. Spory by mohla vyvolat i úprava odstoupení od smlouvy ze strany autora z důvodu neumožnění provedení autorské korektury, přičemž předpokladem využití institutu odstoupení od smlouvy je zde obava z příčinné souvislosti mezi neprovedenou autorskou korekturou a užitím díla způsobem snižujícím jeho hodnotu. Z toho důvodu, zde může dojít ke střetu mezi zájmem uměleckým (zájem autora) a zájmem ekonomickým (zájem nakladatele). Vedle autorské korektury jakožto tvůrčí změny díla rozeznáváme i změny čistě technické povahy zahrnující například gramatické, jazykové úpravy, které jsou prováděny nakladatelem, pokud si smluvní strany ve smlouvě nedohodnou, že je bude provádět také autor díla.

K dalšímu specifiku nakladatelské smlouvy bych zařadila způsob zániku, kdy vedle obecných způsobů zániku licenční smlouvy je v autorském zákoně upraven zánik licence pro případ rozebrání dohodnutého množství rozmnoženin díla před uplynutím licenční doby. Pokud tedy došlo k rozebrání nákladu již před dobou, na kterou byla licence udělena a marnému uplynutí lhůty 6 měsíců od autorovy výzvy ke změně nakladatelské smlouvy, resp. ke zvýšení nákladu, dosud trvající licence zaniká. Tímto je poskytnuta autorovi možnost nakladatelskou licenci rozšířit či poskytnout nakladatelskou licenci jinému nakladateli a zajistit si tak další příjem z užití díla.

Jak bylo uvedeno výše, obsah nakladatelské smlouvy je upraven obecnými ustanoveními licenční smlouvy, vedle typických obsahových náležitostí je vhodné do nakladatelské smlouvy promítnout i specifika tohoto autorskoprávního smluvního vztahu, přičemž nakladatelskou smlouvu je může uzavřít jak vůči dílu již vytvořenému, tak vůči tomu, které v budoucnu má teprve vzniknout.

V rámci nakladatelské smlouvy je vhodné sjednat vedle obecných licenčních obsahových náležitostí zejména:

- definice pojmů- co smluvní strany rozumí například pod pojmem náklad, rozebraný náklad, elektronické šíření, vydání, další vydání aj.,
- vymezení díla, na které se nakladatelská smlouva vztahuje, stanovit náležitosti předání a vlastnictví hmotného substrátu díla,
- množstevní rozsah poskytnuté licence nejenom vyčíslením, ale i rozmezím minimálního a maximálního počtu rozmnoženin díla- náklad.

V případě překročení rozsahu vydání se totiž jedná o nové vydání, na něž je nutno sjednat další licenci,

- pravidla pro vydání a šíření- určení lhůty k zahájení vydávání a šíření díla od určitého bodu, jímž může být jak okamžik podpisu smlouvy, tak den předání hmotného substrátu díla, resp. rukopisu,
- podobu vydání díla např. forma tiskového vydání díla, forma zvukového nosiče aj.,¹¹⁶
- povinnost nakladatele uvádět na všech vydáních díla autorskou doložku,
- stanovení lhůty pro autorskou korekturu, příp. její vyloučení,
- záležitosti týkající se propagace díla a reklamní činnosti,
- způsob určení ceny rozmnoženiny díla,
- určení autorské odměny, její splatnosti, způsobu úhrady, příp. stanovení počtu rozmnoženin díla poskytnutých autorovi na náklady nakladatele,
- ukončení platnosti nakladatelské smlouvy

Na tomto místě je nutno dále uvést, že v souvislosti s uzavřením nakladatelské smlouvy a poskytnutím výhradní licence vzniká nakladateli právo vyplývající z ustanovení upravující ochranu práva autorského. Jedná se o právo domáhat se zejména zákazu ohrožení svého práva, sdělení údajů o způsobu a rozsahu neoprávněného užití, o původu neoprávněně zhotovené rozmnoženiny či napodobeniny díla, o způsobu a rozsahu jejího neoprávněného užití, o osobách, které se neoprávněného užití díla účastní. Dále je možno požadovat odstranění následků zásahu do práva, poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za způsobenou nemajetkovou újmu atd.

---

¹¹⁶ viz. příloha č. 5 „Licenční smlouva nakladatelská“

7. Kolektivní správa autorských práv

V souvislosti s otázkou smluvního práva autorského se nelze nezmínit o kolektivní správě autorských práv, jakožto významném autorskoprávním institutu uplatňovaném také v oblasti smluvního práva autorského, jež je relativně komplexně upraven autorským zákonem v §§ 95 až 104. Nejprve je nutno vymezit, co se kolektivní správou autorských práv rozumí. „*Kolektivní správa je zastupování většího počtu nositelů práv podle autorského zákona k jejich společnému prospěchu, a to při výkonu jejich majetkových práv autorských a majetkových práv souvisejících s právem autorským ke zveřejněným anebo ke zveřejnění nabídnutým dílům, uměleckým výkonům, zvukovým a zvukově obrazovým záznamům, pokud jiný než kolektivní výkon těchto práv je nedovolený nebo neúčelný.*“¹¹⁷ Zákon vymezuje kolektivní správu ve vztahu k většímu počtu nositelů práv, čímž se vymezuje její charakteristický prvek, a to „kolektivnost“ ve smyslu k zastupování nositelů práv jako celku, kdy se přihlíží ke společným zájmům takto zastoupených osob.

Dalším důležitým znakem kolektivní správy je její výkon prostřednictvím tzv. kolektivních správců, tedy právnických osob, jež získaly příslušné oprávnění k výkonu kolektivní správy od ministerstva kultury, kdy podmínkou k udělení oprávnění je umístění sídla dotyčné právnické osoby v České republice, přičemž k žádosti je přikládán i jmenný seznam nositelů práv, jež se v právnické osobě přímo nebo nepřímo sdružují nebo účastní, a kteří chtějí jí být i kolektivně zastupováni. Nutno zároveň poznamenat, že na udělení tohoto oprávnění není právní nárok a již udělené oprávnění může být ministerstvem odejmuto, a to na žádost kolektivního správce, dále je-li dodatečně zjištěno, že příslušný kolektivní správce nesplňoval v době udělení oprávnění zákonné předpoklady či již takové předpoklady nesplňuje a ani v přiměřené době poskytnuté ministerstvem nedojde k nápravě. Zároveň platí, že pro stejný předmět majetkových práv a pro tentýž druh autorských děl je udělováno pouze jediné oprávnění, neboť platí princip tzv. administrativního monopolu.

¹¹⁷ KNAPPOVÁ, Marta, ŠVESTKA, Jiří. Občanské právo hmotné III : Díl čtvrtý: Rodinné právo. Díl pátý: Autorské a patentové právo. Díl šestý: Dědické právo. 3. 4. aktualizované a doplněné vyd. Praha : Aspi, a. s., 2007. ISBN 978-80-7357-231-0. str. 255

K výkonu kolektivní správy jsou oprávněni tito kolektivní správci autorských práv ¹¹⁸:

- DILIA- divadelní, literární, audiovizuální agentura
- OSA -Ochranný svaz autorský pro práva k dílům
- INTERGRAM -- Nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů
- OOA-S, Ochranná organizace autorská -- Sdružení autorů děl výtvarného umění, architektury a obrazové složky audiovizuálních děl
- Občanské sdružení Gestor -- ochranný svaz autorský
- Ochranná asociace zvukařů - autorů, OAZA

Kolektivní správu musí kolektivní správce vykonávat jako hlavní předmět činnosti, musí být vykonávána soustavně, vlastním jménem kolektivního správce a na jeho vlastní odpovědnost, na účet nositele práv, kdy zároveň zákon stanoví, že se nejedná o podnikání a není vykonávána za účelem dosažení zisku. Vztahy z kolektivní správy vyplývající vznikají jednak na základě zákona, jednak na základě smluv o zastupování, které jsou mezi autory a kolektivními správci uzavírány.¹¹⁹ V této oblasti se dále uplatňuje princip tzv. smluvního přimusu neboli kontraktační povinnosti kolektivního správce, jež se projevuje povinností *„převzít za obvyklých podmínek zastoupení každého nositele práv při výkonu jeho práva, pokud o to požádá a prokáže, že došlo k příslušnému užití předmětu ochrany, a není-li pro výkon téhož práva ve vztahu k témuž předmětu ochrany, a pokud jde o díla, pro výkon téhož práva k témuž druhu díla, zastupován již zahraniční osobou podle ustanovení § 97 odst. 5 písm. a)“*¹²⁰ Smlouvu o zastupování pak uzavírá pouze k těm druhům děl, k nimž mu bylo uděleno oprávnění k výkonu kolektivní správy a nositele práv zastupuje v rozsahu, jež byl ve smlouvě sjednán.

Vedle již zmíněného kolektivního uplatňování a kolektivní ochrany majetkových práv autorských a majetkových práv souvisejících s právem autorským je z hlediska autorského práva smluvního důležitý další účel kolektivní správy, a to umožnění zpřístupňování předmětů majetkových práv veřejnosti, přičemž se za výkon kolektivní správy nepovažuje zprostředkování

¹¹⁸ internetové stránky Ministerstva kultury: <http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=360>

¹¹⁹ viz. Příloha 6 „Smlouva o zastupování nositele majetkových autorských práv při výkonu dobrovolné kolektivní správy“, Příloha č. 7 „Smlouva o zastupování majetkových práv autorských“

¹²⁰ srov. § 100 odst. 1 AZ

uzavření licenční nebo jiné smlouvy či příležitostné nebo krátkodobé zastupování jiných než povinně kolektivně spravovaných práv. K dosažení účelu kolektivní správy slouží kolektivním správcům licenční smlouvy, jež jsou uzavírány s uživateli spravovaných práv, a to licenční smlouvy individuální, kolektivní a hromadné, jejichž prostřednictvím je veřejnosti umožněno zpřístupňování předmětů majetkových práv autorských a majetkových práv souvisejících s právem autorským. O těchto institutech bylo podrobně pojednáno výše.

V souvislosti s licenčními smlouvami hromadnými a kolektivními je nutno zmínit také institut zprostředkovatele kolektivních a hromadných smluv, jehož činnost je upravena v § 102 AZ, přičemž „jde o jedno z ustanovení, které má sloužit jako prevence pro případné zneužití postavení kolektivního správce, jakož i o jednu z možností Ministerstva kultury ovlivňovat výkon kolektivní správy.“¹²¹ Zprostředkovatel hraje v tomto kontraktačním procesu významnou úlohu, neboť jeho zákonnou povinností je pomáhat při jednání smluvních stran, případně předkládat vlastní návrhy za podmínek stanovených zákonem. Jedná se o takovou zletilou fyzickou osobu způsobilou k právním úkonům, jež je k tomu účelu jmenována Ministerstvem kultury z nezávislých odborníků, a která s výkonem této činnosti souhlasí.¹²² Ministerstvo určuje osobu zprostředkovatele k uzavření příslušné licenční smlouvy, a to na žádost kterékoli ze smluvních stran, v případě že se smluvní strany v zákonem stanovené době na osobě zprostředkovatele nedohodly.

Na tomto místě je třeba zmínit i názor T. Dobřichovského, se kterým plně souhlasím, a to „že rozvoj informační společnosti a další vývoj digitálního prostředí povede ke zvýšení úlohy kolektivních správců, neboť bude zapotřebí specializovaných subjektů ke správě řady práv realizovaných v digitálním prostředí“.¹²³

¹²¹ KRŮŽ, Jan, et al. *Autorský zákon a předpisy související : komentář, 2. aktualizované vydání podle stavu k 1.9.2005* Praha : Linde Praha a.s., 2005. ISBN 80-7201-546-X. str. 259.

¹²² Seznam zprostředkovatelů vede Ministerstvo kultury a je veřejně přístupný na internetových stránkách Ministerstva kultury <http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=361>

¹²³ DOBŘICHOVSKÝ, Tomáš. *Moderní trendy práv k duševnímu vlastnictví : v kontextu evropského práva, dohody TRIPS a činnosti WIPO*. Praha : Linde Praha, a.s., 2004. 225 s. ISBN 80-7201467-6. str. 69.

8. ZÁVĚR

Smluvní právo autorské zaznamenalo díky poslední novele¹²⁴ autorského zákona významné změny. Tyto změny se projevily zejména v oblasti procesu sjednávání licenčních smluv, a to v zákonem upravené možnosti směřovat návrh licenční smlouvy vůči neurčitému okruhu osob, vůči neurčitým adresátům. Zákonným zakotvením tohoto institutu bylo reagováno na neudržitelný stav, kdy v prostředí informační společnosti nebylo možno platně sjednat licenční smlouvu, aniž by byla dodržena určitá typická vzájemnost jednání při kontraktačním procesu. Absence zákonné úpravy uzavírání autorskoprávních smluv v době, kdy dochází k rozvoji technologických prostředků, stejně jako ke zvýšenému užívání prostředků umožňující komunikaci na dálku, měla za následek, že řada licenčních smluv uzavřených těmito prostředky byla absolutně neplatná.

Tento nepříznivý stav byl odstraněn výše uvedenou novelou autorského zákona. Na druhou stranu může vzniknout situace, kdy autor nebude mít povědomí o tom, jací uživatelé uzavřeli licenční smlouvu k užití jeho autorského díla, neboť v případě uzavření licenční smlouvy na základě návrhu adresovanému neurčitému okruhu osob chybí určitá zpětná vazba, která by tuto vědomost autorovi umožňovala. Přesto lze konstatovat, že novelizovaná oblast smluvního práva autorského umožňuje již plně využívat novodobé technické prostředky a autorům tak umožňuje svá díla licencovat i v prostředí informační společnosti, a tak plně zhodnocovat jejich případný ekonomický význam. K tomu je nutno uvést, že dle mého názoru je důležitá nejenom zákonná úprava, jež dává základ smluvnímu právu autorskému, resp. nakládání s autorským dílem, ale je důležitá i smluvní úprava autorskoprávního vztahu v rámci licenční smlouvy. Je tedy nutné, aby smluvní strany autorskoprávních smluv přistupovaly k úpravě svých vztahů zodpovědně a důsledně, práva a povinnosti důkladně ve smlouvě upravily, čímž by nejenom odstranily nejasnosti, ale i možný důvod sporu v budoucnosti.

Závěrem lze tedy konstatovat, že úprava smluvního práva autorského je dostatečná, postihuje technologický rozvoj a další kazuistická zákonná úprava by nebyla schopna pojmout veškeré problémy, jež v této oblasti vznikají.

¹²⁴ zákon č. 216/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., autorský zákon, jež nabyl účinnosti 22. května 2006

9. Seznam použité literatury

- BOHÁČEK, Martin. Licenční smlouvy ve vztahu ke knihovnám [online]. 2001 [cit. 2006-09-05]. Dostupný z WWW: <<http://full.nkp.cz/nkk/NKKR0104/0104242.html>>.
- CEPL, Matěj. Právní rozbor dvou volných licencí z hlediska českého práva . [online]. 24.1.1999 [cit. 2006-12-07]. Dostupný z WWW: <<http://www.ceplovi.cz/matej/clanky/oplana.html>>.
- ČERMÁK, Jiří. Internet a autorské právo. 2. aktualiz. vyd. Praha : Linde Praha, a.s, 2003. 251 s. ISBN 80-7201-423-4.
- ČERMÁK, Jiří. Omyly znalce počítačového práva. Juristic.cz [online]. 2001 [cit. 2006-10-11]. Dostupný z WWW: <<http://obcanske.juristic.cz/79693/>>.
- DOBŘICHOVSKÝ, Tomáš. *Moderní trendy práv k duševnímu vlastnictví : v kontextu evropského práva, dohody TRIPS a činnosti WIPO*. Praha : Linde Praha , a.s., 2004. 225 s. ISBN 80-7201467-6.
- FROUHLÍK, Radek. Nová ekonomika a globální informační společnost. [online]. 4.5. 2005 [cit. 2007-02-21]. Dostupný z WWW: <<http://interval.cz/clanky/nova-ekonomika-a-globalni-informacni-spolecnost/>>.
- GERLOCH, Aleš. *Teorie práva*. 2001. rozš. vyd. Dobrá Voda : Aleš Čeněk, 2001. 299 s. ISBN 80-86473-04-X.
- HARTMANOVÁ, Dagmar. Vydavatelé odborných publikací: Pozor na novelu autorského zákona. [online]. 30.5.2006 [cit. 2006-11-15]. Dostupný z WWW: <<http://zakony.idnes.cz/podnikani.asp?strana=4>>.
- HARTMANOVÁ, Dagmar. Knihovna on-line a autorské právo. Knihovnická revue [online]. 2003, roč. 14, č. 2 [cit. 2006-08-13]. Dostupný z WWW: <<http://full.nkp.cz/nkk/NKKR0302/0302100.html>>. ISSN 1214-0678.
- HOLCOVÁ, Irena, KŘEŠŤANOVÁ, Veronika, VOBORNÍK, Martin. Ochrana autorských práv. Olomouc : Univerzita Palackého, 2005. Dostupný z WWW: <http://www.msmt.cz/Files/PDF/MRZVManualautorskepravozverejneno.pdf>

- KNAP, Karel. Smluvní vztahy v právu autorském. Praha : Orbis, 1967.
- KNAPP, Viktor, et al. Občanské právo hmotné. 2002. 3. aktualiz. vyd. Praha : ASPI Publishing s.r.o., 2002
- KNAPPOVÁ, Marta, ŠVESTKA, Jiří. *Občanské právo hmotné III : Díl čtvrtý: Rodinné právo. Díl pátý: Autorské a patentové právo. Díl šestý: Dědické právo.* 3. dopl. vyd. [s.l.] : ASPI Publishing, 2002. 332 s. ISBN 80-86395-44-8.
- KNAPPOVÁ, Marta, ŠVESTKA, Jiří. *Občanské právo hmotné III : Díl čtvrtý: Rodinné právo. Díl pátý: Autorské a patentové právo. Díl šestý: Dědické právo.* 3. 4. aktualizované a doplněné vyd. Praha : Aspi, a. s., 2007. ISBN 978-80-7357-231-0.
- KŘEŠŤANOVÁ, Veronika. Některé aktuální otázky související s novou autorskoprávní úpravou : se zaměřením na oprávnění k užití díla na základě licenční smlouvy a na základě práva k výkonu majetkových práv . *Právo a podnikání.* 2002, č. 10, str. 5-8
- KRŮŽ, Jan, et al. *Autorský zákon a předpisy související : komentář, 2. aktualizované vydání podle stavu k 1.9.2005* Praha : Linde Praha a.s., 2005. 792 s. ISBN 80-7201-546-X.
- KRŮŽ, Jan. *Ochrana autorských práv v informační společnosti.* Praha : Linde, 1999. 252 s. ISBN 80-7201-190-1.
- LOEBL, Zbyněk, VUČKA, Jan. *Právo elektronických smluv : část I.* [online]. 2000 [cit. 2007-01-14]. str. 1. Dostupný z WWW: <http://www.ceag.cz/download/004_cz.pdf>.
- MADAR, Zdeněk, et al. *Slovník českého práva.* 2002. rozš. vyd. Praha : Linde Praha, a.s, 2002. 2 sv. (984, 1852 s.). ISBN 80-7201-377-7.
- RÁB, Luboš. *Základní přehled autorského práva v České republice.* [online.], 2006. Studie.[cit. 2007-15-01] Dostupný z WWW: <<http://rko.zcu.cz/file/autor.doc>>
- SMEJKAL, Vladimír, et al. *Právo informačních a telekomunikačních systémů.* Praha : C. H. Beck, 2001.
- SRSTKA, Jiří. *Autorské právo v divadle.* Praha : Akademie múzických umění v Praze, divadelní fakulta, 2006. Acta academica. ISBN 80-7331-066-X.

- ŠALAMOUN, Michal. *Ochrana názvů, postav a příběhů uměleckých děl*. Praha : C.H. Beck, 2003. 171 s.
- ŠEBELOVÁ, Marie. *Autorský zákon : zákon, komentáře, vzory a judikatura*. 1. vyd. Brno : Computer Press, 2006. ISBN 80-251-1090-7
- TAUFER, J. *Historie počítačů, technologií a vývoj počítačových aplikací pro školní praxi*. [online]. 2000 [cit. 2007-03-12]. Dostupný z WWW: <<http://www.volny.cz/musical/taufer2.htm>>.
- TELEC, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Lidskoprávní základy, Licenční smlouva*. Brno : Doplněk, 2002.
- TELEC, Ivo. *Přehled práv duševního vlastnictví : Přehled české zákonné úpravy práva duševního vlastnictví*. Brno : Doplněk, 2002
- TICHÝ, Luboš, et al. *Evropské právo*. 2. vyd. Praha : C.H. Beck, 2004. 919 s. ISBN 80-7179-449-X.
- TŮMA, Pavel. *Přehled práv duševního vlastnictví a jeho právní ochrany v České republice*. Právní rádce [online]. 2004 [cit. 2007-02-17]. Dostupný z WWW: <http://pravniradce.ihned.cz/1-10078240-14010730-F00000_detail-4a>.
- TŮMA, Pavel. *Harmonizační novela autorského zákona si nechala prostor pro další novelu*. Právní zpravodaj : Měsíčník pro právní praxi. srpen 2006, roč. VII, č. 8, str. 6.
- VÍT, Svatopluk. *Řekni mi jakou licenci používáš a já ti řeknu jaký jsi...* [online]. 16.2.2006 [cit. 2007-03-13]. Dostupný z WWW: <<http://www.joomlaportal.cz/content/view/163/2/>>.
- ZAMAZAL, Milan. *Free software, Open Source, FSF, OSI, RMS, ESR, GPL, LGPL ... Zmatek?*. [online]. 19.11.2002 [cit. 2007-03-12]. Dostupný z WWW: <<http://www.linuxzone.cz/index.phtml?ids=10&sidc=453>>.
- ZLATUŠKA, Jiří. *Informační společnost*. Zpravodaj ÚVT MU. 1998, roč. VIII, č. 4, ISSN 1212-0901, s. 1-6.

Seznam použitých odkazů

• www.dilia.cz	• www.ipravnik.cz
• www.oaza.eu	• www.integram.cz
• www.osa.cz	• www.mkcr.cz

10. Seznam příloh

- příloha č. 1 Licenční smlouva udělení oprávnění autorského práva užit dílo
[online]. 2007 [cit. 2007-03-12]. dostupná z WWW:
<<http://www.musicoasis.cz/> >
- příloha č. 2 Kolektivní hromadnou licenční smlouvu o veřejném provozování hudebních děl
[online]. 2007 [cit. 2007-03-10]. dostupná z WWW:
<http://www.dh.cz/Dokumenty/Smlouva_OSA.htm >
- příloha č. 3 Hromadná smlouva
[online]. 2007 [cit. 2007-03-10]. dostupná z WWW:
<<http://www.intergram.cz/?page=smlouvy>>
- příloha č. 4 Licenční smlouva ZONER software, s.r.o.
[online]. 2007 [cit. 2007-03-11]. dostupná z WWW:
<<http://www.zoner.cz/photo-utilities/photo-client/licence.asp>>
- příloha č. 5 Licenční smlouva nakladatelská
[online]. 2007 [cit. 2007-03-03].
dostupná z WWW:
<<http://www.ipravnik.cz/ipravnik/ipravnik.nsf/lkpplainnews/378BEC6B0BC17498C1256F90004030FC>>
- příloha č. 6 Smlouva o zastupování nositele majetkových autorských práv při výkonu dobrovolné kolektivní správy
[online]. 2007 [cit. 2007-03-10]. dostupná z WWW:
<<http://www.dilia.cz/download.php?sekce=10>>
- příloha č. 7 Smlouva o zastupování majetkových práv autorských
[online]. 2007 [cit. 2007-03-15]. dostupná z WWW:
<<http://www.oaza.eu>>

PŘÍLOHA č. 1

Licenční smlouva udělení oprávnění autorského práva užití dílo
uzavřená dle zákona 121/2000 Sb.

I.

Smluvní strany

Josef Novák, Kostelní 1234, 666 33 Kostelec - autor
Name 2, bydliště, - spoluautor
Name XX, bydliště, - spoluautor
vystupující pod uměleckým názvem - pseudonymem XXXXXXXXXXXX
(dále jen Autor)

a

H.G.L. s.r.o.
Ondříčkovo nám 1
636 00 Brno
IČ : 49969706
zastoupená Česlavem Koryčanem, jednatelem
(dále jen Nabyvatel)

II.

Charakteristika smluvních stran

1. Autor je fyzická osoba jehož tvůrčí činností vzniká jedinečné dílo jenž má snahu toto dílo svěřovat veřejnosti. Autor působí jako samostatný amatérský hudebník nebo jako amatérská hudební skupina, která nevydává své Díla u velkého vydavatelství se zajištěnou distribucí a se zajištěným vysíláním v televizi a komerčních rádiích, ale vydává svoje hudební výtvořky samonákladem.
2. Nabyvatel je právnická osoba provozující internetový server musicoasis.cz jehož činností je i zveřejňování děl.

III.

Předmět licenční smlouvy

1. Předmětem licenční smlouvy (dále jen LS) je úprava vzájemných práv a povinností smluvních stran při udělení práva autorského zejména oprávnění užití dílo a úprava vzájemných vztahů z udělení tohoto práva autorského vyplývajících.
2. Autor prohlašuje, že uděluje za podmínek stanovených LS Nabyvateli autorská práva k Dílu a oprávnění dílo užit.
3. Nabyvatel prohlašuje, že bude Dílo užívat za podmínek stanovených touto LS.

IV.

Autor, Dílo

1. Pro účely LS se udělením autorského práva rozumí udělení práva užití dílo právem :
  - a. na rozmnožování Díla
  - b. na sdělování Díla veřejnosti
2. Pro účely LS se Autor rozumí fyzická osoba nebo skupina fyzických osob – spoluautoři, jehož resp. jejichž výsledkem je dílo. Autorem díla souborného jako celku je fyzická osoba, která dílo tvůrčím způsobem vybrala nebo jej uspořádala. (dále jen Autor)
3. Pro účely LS se Dílo rozumí dílo hudební doprovázené textem nebo bez textu, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora nebo spoluautorů. Dílem je zejména dílo hudební a dílo slovesné vyjádřené řečí, zpěvem nebo písmem dodané Autorem Nabyvateli v názvech uvedených v příloze LS. (dále jen Dílo)

V.

Podmínky pro Užití Díla

1. Právo autorské k užití Díla, které vzniklo společnou tvůrčí činností dvou nebo více autorů jako dílo jediné (dílo spoluautorů) udělují spoluautoři jednomyslně společně a nerozdílně.
2. Autor v příloze LS určuje, zda a jakým způsobem má být jeho autorství uvedeno při zveřejnění jeho díla.
3. Pronajímatel nesmí Dílo užívat ve znatelně nižší kvalitě než jak mu byla Autorem dodána. V tomto případě má Autor právo udělené autorské právo dočasně, než bude sjednána náprava pozastavit nebo zrušit. Pozastavení nebo zrušení musí mít písemnou formu.

4. Užit Dílo právem na rozmnožování se pro účely této LS rozumí zhotovování dočasných nebo trvalých, přímých nebo nepřímých rozmnoženin Díla, a to jakýmkoli prostředky a v jakékoli formě, za účelem zpřístupňování díla prostřednictvím těchto rozmnoženin, přičemž nesmí být znatelně zhoršena kvalita díla od dodaného Díla Autorem.
5. Užit Dílo právem na sdělování díla veřejnosti se pro účely této LS rozumí zpřístupňování díla v nehmotné podobě ze záznamu, po drátě nebo bezdrátově. Sdělováním díla veřejnosti je také zpřístupňování díla způsobem, že kdokoli může mít k němu přístup na místě a v čase podle své vlastní volby zejména počítačovou nebo obdobnou sítí.
6. Užit Dílo právem na rozšiřování, na pronájem, na půjčování či právem na vystavování originálu nebo rozmnoženiny díla není dovoleno.

VI. Odměna

1. Autor uděluje oprávnění autorského práva užít dílo Nabyvateli bezúplatně.
2. Nabyvatel bude užití Díla vykonávat pro Autora bezúplatně.

VII. Účinnost licenční smlouvy a její změny

1. LS nabývá účinnosti okamžikem registrace Autora na serveru mucisoasis.cz a provedením uploadu Díla. Při registraci Autora na server musicoasis.cz musí Autor potvrdit souhlas s touto Licenční Smlouvou. Tento souhlas má omezenou platnost a to 30 kalendářních dnů. Do uplynutí této platnosti musí Autor doručit Nabyvateli ve dvou vyhotoveních podepsaný originál LS včetně podepsaných dvou vyhotovení přílohy LS.
2. Podepsaný originál LS a přílohy LS zašle Nabyvatel Autorovi neprodleně zpět.
3. Neobdrží-li Nabyvatel do 30 dnů po uploadu Díla podepsaný originál LS a přílohu LS považuje se tato skutečnost za pozastavení oprávnění autorského práva do doby, než LS a přílohu LS Nabyvatel obdrží.

VIII. Ostatní ujednání

1. LS je uzavřena jako licenční smlouva nevýhradní.
2. Nabyvatel může oprávnění tvořící součást této LS zcela nebo zčásti poskytnout třetí osobě.
3. Výpovědní lhůta LS je jeden kalendářní měsíc a počíná běžet první den následujícího měsíce ve kterém byla výpověď LS druhé smluvní straně doručena.
4. Neplatnost části Smlouvy nezpůsobuje neplatnost celé smlouvy.
5. LS byla vyhotovena ve dvou stejnopisech stejné právní síly, přičemž každá ze smluvních stran obdrží jedno vyhotovení LS. Jsou-li na straně Autora spoluautoři, vyhotoví si Autor kopie této LS dle vlastního rozhodnutí.
6. Smluvní strany prohlašují, že jsou plně způsobilí k právním úkonům, že tato LS byla uzavřena při předchozím projednání celého jejího obsahu a řádném přečtení celé LS, přičemž jim není známa žádná okolnost vylučující jejich svobodnou, pravou a vážnou vůli při podpisu LS zejména, že LS neuzavírají v tísní nebo za podmínek pro ně nevýhodných.

V ..... dne .....

.....
Nabyvatel

.....
Autor

PŘÍLOHA č.2

OSA-Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním v Praze 6,
se sídlem Čs. armády 20,
zastoupený dvěma členy představenstva
IČ: 63839997
DIČ: CZ63839997
reg.MV ČR ze dne 22.1.1996 č.j.:II/s-OS/1-29 038/96-R
(dále jen "OSA")

a

SDRUŽENÍ HASIČŮ ČECH, MORAVY A SLEZSKA
se sídlem Římská 45, 121 07 Praha 2
zastoupený Ing. Karlem Richtrem, starostou
reg.MV ČR pod č.j. VS/1-6176/91-R
IČ: 00442739
DIČ: CZ00442739
(dále jen "SH ČMS")

u z a v í r a j í, na základě § 46 a § 101 odst. 1, odst.5 zákona č. 121/2000 Sb. v platném znění o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon),;

kolektivní hromadnou licenční smlouvu o veřejném provozování hudebních děl

Čl. 1

- 1) Tato smlouva upravuje vzájemné vztahy vyplývající z autorského zákona mezi OSA jako kolektivním správcem a SH ČMS- sdružením, jehož členové nebo organizační jednotky (zejména sbory dobrovolných hasičů) jsou provozovateli veřejných hudebních produkcí, při nichž dochází k nedivadelnímu provozování hudebních děl s textem nebo bez textu z repertoáru OSA, jak dále specifikováno v této smlouvě.
- 2) Tato smlouva se uzavírá mezi OSA a SH ČMS jako kolektivní hromadná licenční smlouva mezi kolektivním správcem a sdružením provozovatelů a je v souladu s §101 odst. 5 AZ a v souladu s vnitřními předpisy SH ČMS závazná pro jeho jednotlivé členy a organizační jednotky specifikované ve Stanovách SH ČMS (dále jen "provozovatelé sdružení v SH ČMS") a na základě ní vznikají přímo jednotlivým provozovatelům práva a povinnosti vyplývající z této licenční smlouvy vůči kolektivnímu správci.
- 3) OSA prohlašuje, že je, na základě smluv o zastupování s českými hudebními skladateli a textaři, na základě licence udělené Ministerstvem kultury a na základě recipročních dohod a smluv s obdobnými ochrannými hudebními organizacemi v zahraničí a v souladu s autorským zákonem, oprávněn udělovat souhlas k veřejnému užití hudebních děl s textem nebo bez textu za české a zahraniční skladatele, hudební nakladatele, autory zhudebněných textů, jejich právní nástupce a dědice a vybírat za takovéto užití autorské odměny.
- 4) SH ČMS prohlašuje, že má mandát k uzavření této kolektivní smlouvy s OSA od všech svých členů a organizačních jednotek, které reprezentuje jako jediný zástupce.

Čl. 2

Rozsah licence

- 1) OSA tímto uděluje provozovatelům sdruženým v SH ČMS (členům nebo organizačním jednotkám SH ČMS- v počtu 8123) pro celé území České republiky souhlas k užití tuzemských i zahraničních hudebních

děl s textem nebo bez textu z repertoáru OSA (případně jejich částí) při živém provozování a jeho přenosu podle § 19 autorského zákona, při provozování ze záznamu prostřednictvím technických zařízení (reprodukováná hudba), včetně jeho přenosu podle § 20 autorského zákona a při provozování rozhlasového nebo televizního vysílání podle § 23 autorského zákona.

Tento souhlas se vztahuje na veřejné hudební produkce pořádané v rámci hasičských průvodů, výročí sborů, okresních, krajských a ústředních soutěží, mistrovství, memoriálů, konferencí, sjezdů a podobných akcí nesledujících komerční cíle.

- 2) Souhlas poskytnutý podle tohoto článku neobsahuje souhlas k provozování děl hudebně dramatických.
- 3) Provozovatel hudební produkce sdružený v SH ČMS není oprávněn provádět takové úpravy děl, které by měnily jejich charakter, ani jinak zasahovat do osobnostních práv autorů.

Čl. 3 Autorská odměna

1) SH ČMS se zavazuje, že za udělení souhlasu k užití hudebních děl podle čl. 2 této smlouvy zaplatí autorskou odměnu ve výši dále uvedené bez ohledu na počet produkcí, dobu jejich trvání a na počet provozovaných děl. Autorská odměna se sjednává paušální částkou za rok 2006 v celkové výši Kč 110 000,- Kč. K této ceně se připočítá platná sazba DPH.

Základ	Částka DPH	Sazba DPH	Částka s DPH	Splatnost	var. symbol:
110 000,00 Kč	20 900,00 Kč	19%	130 900,00 Kč	15.9.2006	2188380606

2) SH ČMS se zavazuje tuto autorskou odměnu zaplatit do 30. 9. 2006 na účet OSA vedený u Komerční banky, a.s., v Praze pod č. 190000235061/0100 na výše uvedený variabilní symbol. Specifický symbol je: 69496

3) V případě nedodržení termínu splatnosti je OSA oprávněn účtovat úrok z prodlení podle obecných právních předpisů. Tím není dotčen nárok na náhradu škody.

4) Tato smlouva obsahuje náležitosti daňového dokladu. Den uskutečnění zdanitelného plnění je den podpisu smlouvy ze strany SH ČMS.

5) Pokud dojde ke změně rozhodných údajů pro výpočet autorské odměny, výše autorské odměny bude v průběhu účinnosti smlouvy upravena a doúčtována SH ČMS na základě sdělených údajů.

Čl. 4

Smlouva se **nevztahuje**:

- a) na veřejné hudební produkce, jejichž provozovatelem není provozovatel sdružený v SH ČMS a ani na produkce, u nichž je pouze vedlejším provozovatelem,
- b) na veřejné hudební produkce komerčního charakteru, např. hasičské plesy, taneční zábavy, diskotéky apod. pokud se platí vstupné, nebo zda je vstupné dobrovolné.

Ve všech těchto případech, na něž se smlouva nevztahuje, je provozovatel povinen si vyžádat souhlas k užití chráněných hudebních děl u OSA podle zákonem stanovených podmínek.

Čl. 5

- 1) Provozovatelé sdružení v SH ČMS jsou vždy povinni umožnit osobám pověřeným OSA přístup na veřejné hudební produkce konané na základě této smlouvy a umožnit kontrolu, zda jsou plněny řádně a včas povinnosti uložené autorským zákonem nebo touto smlouvou (§ 100 odst. 4 autorského zákona).
- 2) V případě živého užití hudebních děl je příslušný provozovatel sdružený v SH ČMS povinen zaslat program produkce s uvedením autorů a názvů skladeb, které mají být provozovány (§ 100 odst. 6 autorského zákona) - tzv. repertoárové listy.
- 3) V případě nezaplacení autorské odměny ze strany SH ČMS v termínu uvedeném v této smlouvě ani v dodatečně 30 denní lhůtě poskytnuté za tím účelem ze strany OSA, je OSA oprávněn provozovateli dočasně, na dobu prodlení SH ČMS s platbou zakázat užití hudebních děl (§ 101 odst. 6 autorského zákona). Tím není dotčena povinnost uhradit autorskou odměnu podle čl. 3 této smlouvy.
- 4) Pokud dojde ke změnám skutečností, za nichž byla smlouva uzavřena, je SH ČMS povinen tyto změny bez zbytečného odkladu písemně oznámit OSA za účelem jednání o změně smlouvy. Jestliže SH ČMS změnu rozhodných skutečností neoznámí, je povinen uhradit autorskou odměnu sjednanou, popřípadě též na výzvu OSA navýšení autorské odměny, jestliže změna rozhodných skutečností vedla ke zvýšení částky sjednané v této smlouvě.
- 5) Smluvní strany jsou oprávněny od smlouvy odstoupit v případě jejího hrubého porušení druhou stranou, které nebude odstraněno ani v poskytnuté přiměřené (minimálně 30 denní) lhůtě. Písemné odstoupení od smlouvy je platné a účinné ode dne doručení druhé smluvní straně.

Čl. 6

- 1) Tato smlouva vstupuje v platnost dnem podpisu oběma smluvními stranami. Tato smlouva je účinná od 1. 1. 2006 - 31. 12. 2006.
- 2) Obě smluvní strany smlouvu přečetly a souhlasí s jejím obsahem. Smluvní strany prohlašují, že jsou oprávněny k podpisu této smlouvy, že přijetím uzavření jednaly svobodně a vážně a smlouva tak vyjadřuje jejich pravou a svobodnou vůli.
- 3) Tato smlouva je sepsána ve dvou stejnopisech, z nichž po jednom obdrží každá smluvní strana. Jakékoli změny nebo doplňky této smlouvy je možno činit pouze formou písemného dodatku k této smlouvě.
- 4) Práva a povinnosti z této smlouvy přecházejí na právní nástupce smluvních stran. O případném právním nástupnictví jsou obě strany povinny se vzájemně informovat.

V Praze dne ..... V Praze dne .....

-----
za OSA

-----
za SH ČSM

PŘÍLOHA č.3

Číslo smlouvy - var. symbol - nevyplňujte

Intergram

www.intergram.cz

Nezávislá společnost
výkonných umělců
a výrobců zvukových
a zvukově-obrazových záznamů

Na Poříčí 27, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 819 072(4)
Fax: 224 814 879
e-mail: intergram@intergram.cz

Veveří 46, 602 00 Brno
Tel.: 532 268 335-7
Fax: 541 242 578
e-mail: brno.intergram@intergram.cz

IČ: 00537772
DIČ: CZ00537772
Bank. spoj.: ČSOB a.s.
číslo účtu: 167965824/0300

dále jen "INTERGRAM"

a
Provozovatel veřejné produkce – firma (dle obchodního rejstříku nebo živnostenského listu)

Adresa provozovatele – sídlo/místo podnikání – ulice, číslo domu

Obec

PSČ

Telefon

Fax

Fakturační adresa (označte křížkem, popř. doplňte)

sídlo společnosti

sídlo provozovny

jiné

Statutární zástupce (jednatel apod.) nebo zástupce provozovatele – příjmení a jméno

IČ

DIČ nebo rodné číslo (bez lomítka)

dále jen "provozovatel"

uzavírají podle zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů v platném znění (dále jen "autorský zákon") tuto

hromadnou smlouvu

Čl. I

Předmětem této smlouvy je udělení oprávnění k výkonu práva užít zveřejněné záznamy výkonů výkonných umělců (dále jen "výkony") a zvukové záznamy výkonů nebo jiných zvuků a zvukově-obrazové záznamy - videoklipy (dále jen "záznamy") jejich provozováním ze záznamu a jeho přenosem (dále jen "veřejná produkce") a výkony a zvukové a zvukově-obrazové záznamy (dále jen "záznamy") provozováním televizního a rozhlasového vysílání (dále jen "veřejná produkce"), pořádaným provozovatelem a stanovení odměn za udělení oprávnění k užití.

Čl. II

1) INTERGRAM uděluje provozovatelé nevýhradní a nepřevoditelné oprávnění k výkonu práva užít výkony a záznamy na veřejné produkci, kterou provozovatel provozuje v místě, v rozsahu a v čase specifikovaném v přílohových listech této smlouvy uvedených v čl. III odst. 1). Pro jakékoliv rozšíření způsobu užití výkonů a záznamů a/nebo rozsahu jejich užití nad rámec této smlouvy je provozovatel povinen vyžádat si samostatné oprávnění. Provozovatel je oprávněn užívat pouze oprávněné rozmnoženiny zvukových záznamů a zvukově-obrazových záznamů - videoklipů.

2) Oprávnění podle tohoto článku INTERGRAM provozovatelé poskytuje v souladu s § 101 odst. 9 písm. a) a d) autorského zákona ve vztahu k výkonům a záznamům nejen za smluvně zastupované výkonné umělce a výrobce, ale i za ostatní umělce a výrobce, kteří se tak považují za zastupované ze zákona.

Čl. III

1) Jako odměnu výkonným umělcům a výrobcům za udělení oprávnění k užití výkonů a záznamů podle této smlouvy se provozovatel zavazuje uhradit INTERGRAMU paušální částku v souladu s platným sazebníkem INTERGRAMU, za dále uvedené jednotlivé veřejné produkce následujícím způsobem:

Typ veřejné produkce	Přílohový list č.	Celková částka za P.L.	Kč	Typ veřejné produkce	Přílohový list č.	Celková částka za P.L.	Kč
☐	☐	<input type="text"/>	Kč	☐	☐	<input type="text"/>	Kč
☐	☐	<input type="text"/>	Kč	☐	☐	<input type="text"/>	Kč
☐	☐	<input type="text"/>	Kč	☐	☐	<input type="text"/>	Kč
☐	☐	<input type="text"/>	Kč	☐	☐	<input type="text"/>	Kč
☐	☐	<input type="text"/>	Kč	☐	☐	<input type="text"/>	Kč

Celková odměna za udělení oprávnění k užití výkonů a záznamů při veřejných produkcích podle této smlouvy je po dobu její účinnosti stanovena v souladu se sazebníkem společnosti INTERGRAM a na základě údajů uvedených provozovatelem v přílohových listech této smlouvy, které jsou nedílnou součástí této smlouvy,

a činí Kč bez DPH, DPH ve výši 19 % činí Kč,

celkem Kč (zaokrouhlit na padesátihaléře)

2) Provozovatel se zavazuje uhradit celkovou odměnu za udělení oprávnění k užití výkonů a záznamů při veřejných produkcích uvedenou v předchozím odstavci

v celkem splátkách, a to:

1. splátka ve výši Kč včetně DPH 2. splátka ve výši Kč včetně DPH

3. splátka ve výši Kč včetně DPH 4. splátka ve výši Kč včetně DPH

(splátky zaokrouhlit na padesátihaléře; výše poslední splátky se upraví tak, aby součet všech splátek byl roven celkové odměně včetně DPH uvedené v čl. III odst. 1 této smlouvy)

splatných v dále označených termínech: 14. února 14. května 14. srpna 14. listopadu roku

jiné

V případě neuhrzení jedné splátky se stává prvním dnem prodlení s její úhradou splatný celý zbytek odměny.

Platbu odměny podle tohoto odstavce uhradí provozovatel složenkou nebo bezhotovostním převodem na účet INTERGRAMU vedený u ČSOB, a.s., divize Poštovní spořitelny, č. účtu 167965824/0300, k.s. 0558, s variabilním symbolem uvedeným v záhlaví smlouvy. INTERGRAM zašle provozovateli daňový doklad – fakturu do 15 dnů ode dne zdanitelného plnění. INTERGRAM je registrován Ministerstvem vnitra ČR dne 15. 5. 1990 pod č. j. VSP/1-254/90-R. Vykonává kolektivní správu na základě rozhodnutí Ministerstva kultury ČR č. j. 3209/2001, které nabylo právní moci dne 23. 3. 2001, vydaného podle zákona č. 121/2000 Sb. nahrazující oprávnění k výkonu hromadné správy č. j. 3512/96, které nabylo právní moci dne 9. 4. 1996.

Způsob úhrady odměny

bezhotovostním převodem

složenkou

(označte způsob úhrady)

3) INTERGRAM se zavazuje uspokojit nároky výkoných umělců a výrobců, vyplývající z této smlouvy, z prostředků, které provozovatel vyplatí jako odměny výkoným umělcům a výrobcům za udělení oprávnění k užití výkonů a záznamů dle této smlouvy, a to v souladu s autorským zákonem a Vyúčtovacím řádem INTERGRAMU.

4) Provozovatel se zavazuje v případě, že pro rozdělení odměn vybraných pro výkoné umělce a výrobce podle této smlouvy jsou potřebné údaje o užití konkrétních záznamů a INTERGRAM provozovatele o poskytnutí těchto údajů požádá v souladu s § 101 odst. 1 autorského zákona, INTERGRAMU v dohodnutém termínu potřebné údaje doložit.

5) Provozovatel se zavazuje v případě, že poskytne některou z provozoven uvedených v přílohových listech této smlouvy či jiných jím provozovaných prostor třetí osobě k užití výkonů a záznamů při veřejné produkci, poskytnout INTERGRAMU údaje potřebné pro určení totožnosti třetí osoby.

6) Smluvní strany se zavazují v případě, že dojde ke změně skutečností uvedených v této smlouvě, přílohových listech (např. údajů o rozsahu a čase veřejné produkce pořádané provozovatelem) nebo k ukončení činnosti jedné ze smluvních stran, informovat neprodleně o takové změně skutečností druhou smluvní stranu doporučeným dopisem.

Čl. IV

1) Pro případ prodlení s platbou odměny se provozovatel zavazuje uhradit smluvní pokutu ve výši 0,1 % z dlužné částky, a to za každý byt' i započatý den, o který je v prodlení. Smluvní pokuta je splatná nejpozději do 30 dnů od doručení písemné výzvy k její úhradě. Právo na náhradu škody tím není dotčeno.

2) Pokud bude provozovatel v prodlení s platbou odměny podle této smlouvy, poskytne INTERGRAM provozovateli dodatečnou lhůtu v trvání 30 dnů k zaplacení odměny, s jejíž úhradou je provozovatel v prodlení. V případě, že provozovatel neuhradí INTERGRAMU odměnu ani v dodatečné lhůtě podle tohoto ustanovení, je INTERGRAM oprávněn v souladu s § 101 odst. 6 autorského zákona provozovateli zakázat užití výkonů a záznamů podle této smlouvy. Tímto okamžikem také pozbývá provozovatel oprávnění k výkonu práva užití výkonů a záznamy uděleného touto smlouvou a případně následně užití výkonů a záznamů je protiprávní. Tím není dotčen odst. 1 tohoto článku.

3) V případě, že provozovatel poruší své smluvní povinnosti, může INTERGRAM smlouvu jednostranně písemně vypovědět. Účinky výpovědi nastávají okamžikem jejího doručení provozovateli. Tímto okamžikem také pozbývá provozovatel oprávnění k výkonu práva užití výkonů a záznamy uděleného touto smlouvou a případně následně užití výkonů a záznamů je protiprávní. Tím nejsou dotčeny odst. 1 a 2 tohoto článku.

Čl. V

Provozovatel se zavazuje v souladu s § 100 odst. 3 autorského zákona umožnit INTERGRAMU řádný výkon kolektivní správy ve vztahu k jím pořádané veřejné produkci podle této smlouvy či k veřejné produkci pořádané třetí osobou podle čl. III odst. 5 a poskytnout INTERGRAMU za tím účelem veškeré potřebné informace. INTERGRAM má dále právo kontrolovat řádné a včasné plnění veškerých povinností provozovatelem, které mu v souvislosti s jím pořádanou veřejnou produkcí ukládá tato smlouva. Za účelem naplnění tohoto ustanovení se provozovatel zavazuje k nezbytné součinnosti, tj. zejména k umožnění vstupu pověřeného zástupce INTERGRAM do prostor veřejné produkce a neprodlenému předložení veškerých dokladů vztahujících se k předmětu kontroly. Činnost podle tohoto ustanovení může provádět pouze zástupce INTERGRAM, který provozovateli předloží zvláštní oprávnění INTERGRAM k takové činnosti (průkaz). Provozovatel se dále zavazuje na vyžádání předložit řádný doklad potvrzující nabytí užívaných nosičů zvukových či zvukově obrazových záznamů v souladu s autorským zákonem.

Čl. VI

1) Provozovatel se zavazuje, pokud hodlá po uplynutí platnosti smlouvy pokračovat v činnosti upravené touto smlouvou, zahájit ze své iniciativy jednání o uzavření smlouvy na další období, a to nejpozději 30 dnů před uplynutím platnosti smlouvy.

2) Veškeré údaje, které si smluvní strany poskytnou podle této smlouvy, budou zpracovány do počítačové databáze vedené společností INTERGRAM a slouží pouze pro potřebu výkonu kolektivní správy práv výkoných umělců a výrobců.

3) Otázky touto smlouvou neupravené se řídí zejména autorským zákonem a občanským zákoníkem.

4) Jakékoliv změny této smlouvy mohou být provedeny pouze písemnou formou po vzájemné dohodě smluvních stran.

5) Tato smlouva nabývá platnosti dnem podpisu obou smluvních stran a postupuje se podle ní od do .

6) Smluvní strany shodně prohlašují, že si tuto smlouvu před jejím podpisem přečetly, a že byla uzavřena po vzájemném projednání podle jejich svobodné vůle, určitě, vážně a srozumitelně, nikoli v tisni a za nápadně nevýhodných podmínek.

Datum:

Datum:

Za provozovatele:

Za INTERGRAM:

PŘÍLOHA č.4

Licenční smlouva ZONER software, s.r.o.

1. Základní ustanovení

Tato dohoda je uzavírána mezi společností ZONER software, s. r. o. (dále jen "producent"), jako producentem programu Zoner Photo Client (dále jen "program") a Vámi, jako legálním vlastníkem nebo jeho zákonným zástupcem počítače na němž je kopie programu instalována (dále jen "uživatel"). Smlouva dále definuje partnera zpracování digitálních dat sestavených zakázek odeslaných prostřednictvím programu (dále jen "zpracovatel". Kladným potvrzením licenční smlouvy souhlasíte se všemi jejími body.

2. Licence programu a registrace produktu

Program JE volně šiřitelný software (tzv. freeware). Program lze volně šířit bez předchozího písemného svolení producenta pouze ZDARMA. Šíření za úplaty podléhá písemnému souhlasu producenta.

3. Aktivace zpracovatele.

Program je před užitím třeba aktivovat kódem zpracovatele, který nastaví obchodní a technické podmínky v programu k sestavení zakázek. Tento kód lze získat bezplatně u producenta nebo zpracovatele.

4. Copyright

Práva k programu i všem jeho částem jsou vlastnictvím producenta a/nebo jeho dodavatelů. Program je pod ochranou autorského zákona platného v České republice a ve státech s obdobnou ochranou duševního vlastnictví podle platných mezinárodních dohod.

5. Ostatní omezení

Není dovoleno produkt upravovat a nebo provádět jeho zpětnou analýzu nebo zahrnovat do jiných programových produktů a šířit programy takto vzniklé.

6. Multilicenční užití

Program je dovoleno používat na více jak jednom počítači bez omezení.

7. Ukončení platnosti smlouvy

Smlouva pozbývá platnosti v případě porušení jakéhokoliv bodu této smlouvy. Při ukončení platnosti MUSÍ být vymazány všechny kopie programu, které se vztahují k licenci udělené touto smlouvou.

8. Omezení záruky

Producent nepřebírá žádnou záruku za škody způsobené použitím tohoto programu na počítači uživatele, ani za jakékoliv jiné škody nepřímo spojené s užitím tohoto programu.

9. Obchodní a technická podpora

Máte-li jakékoliv dotazy k legálnosti používání tohoto programu, kontaktujte producenta na adrese sales@zoner.cz. Svoje technické potíže směrujte na adresu hotline@zoner.com.

10. Zpracování zakázek

Veškeré zakázky odeslané ke zpracování prostřednictvím programu zakládají obchodní vztah mezi uživatelem a zpracovatelem. Producent je pouze zprostředkovatelem zakázky a v žádném případě neručí za kvalitu, způsob zpracování a dodání zakázky.

10. Zpracování osobních údajů

Při zpracování zakázek digitální fotografie producent shromažďuje osobní data uživatelů a předává je jednotlivě partnerovi - zpracovateli digitální fotografie. Uživatel potvrzuje souhlas s tímto postupem pokaždé klepnutím na tlačítko "Odeslat připravené zakázky". Pokud uživatel nesouhlasí se záznamem svých osobních údajů, může přinést fotografie do vybrané sběrný na datovém médiu. Producent je registrován u Úřadu pro ochranu osobních údajů pod registračním číslem 00011856

PŘÍLOHA č. 5

iPravnik.cz

NAKLADATELSTVÍ
C. H. BECK

Licenční smlouva nakladatelská

Vzory

Licenční smlouva nakladatelská

Podle § 56 a násl. Autorského zákona č. 121/2000 Sb.

Smluvní strany,

pan Filip Rybák, nar. 8.5.1972
bytem 415 01 Teplice, Masarykova 12
(dále jen "autor")

a

COMPUTER Print, s.r.o., IČO 00000000
se sídlem 400 00 Ústí nad Labem, Novákova 3,
zastoupená jednatelem společnosti panem Karlem Novým
(dále jen "nabyvatel")

uzavřeli níže uvedeného dne ve smyslu § 56 a násl. Autorského zákona č. 121/2000 Sb. tuto

Licenční smlouvu nakladatelskou

I.

Autor poskytuje nabyvateli výhradní licenci k rozmnožování a rozšiřování díla "Jak se nestát úspěšným programátorem" v tištěné podobě a v elektronické podobě formou CD-ROM a nabyvatel se zavazuje na svůj účet dílo vydat, učinit potřebná opatření k jeho šíření a vyplatit autorovi odměnu, to vše za podmínek upravených touto smlouvou.

II.

Autor předal při podpisu této smlouvy nabyvateli rukopis, v článku I. uvedeného díla, v rozsahu 296 stran rukopisu. Zároveň byl nabyvateli předán rukopis v elektronické podobě, na jedné disketě, ve formátu .rtf

III.

Nabyvatel vydá dílo tiskem v nákladu 5000 výtisků a v elektronické formě na CD-ROM v nákladu 1000 kusů, do 3 měsíců ode dne podpisu této smlouvy.

IV.

Nabyvatel zaplatí autorovi za svolení k šíření díla odměnu ve výši 15 % z prodejní ceny každého prodaného výtisku či CD-ROM. Určení ceny publikace je přitom plně na rozhodnutí nabyvatele, ten také může podle aktuální poptávky na trhu prvotně určenou cenu zvyšovat i snižovat.

V.

Nabyvatel povede odpovídající evidenci prodaných výtisků a CD-ROM, včetně ceny za které byly prodány a autor pokud o to projeví zájem bude mít právo, dostávat kopie všech potřebných podkladů týkajících se těchto prodejů. Na základě žádosti autora mohou být tyto informace včetně příslušných účetních knih nabyvatele předmětem auditu nezávislými auditory.

VI.

Autor je oprávněn před vydáním díla v přiměřené lhůtě poskytnuté nabyvatelem provést autorskou korekturu. Autorskou korekturou se rozumí drobné tvůrčí změny díla, pokud nevyvolají na straně nabyvatele potřebu vanaložení nepřiměřených nákladů nebo nezmění-li se jimi povaha díla. Odměna za provedení autorské korektury je obsažena v odměně určené podle čl. IV. této smlouvy.

VII.

Nabyvatel může od smlouvy odstoupit odmítne-li autor provést korektury doporučené nabyvatelem.

VIII.

Autor může od smlouvy odstoupit a žádat vrácení díla, nebude-li šíření díla uskutečněno ve lhůtě uvedené v článku III. této smlouvy. Autor může od smlouvy odstoupit také v případě, že mu nebude umožněno provést autorskou korekturu díla, pokud by v důsledku neprovedení autorské korektury došlo k užití díla způsobem snižujícím jeho hodnotu. Jeho nárok na autorskou odměnu tím není dotčen.

IX.

V případě odstoupení od smlouvy jsou obě strany povinny vrátit si vše co si na základě této smlouvy vzájemně poskytly.

X.

Tato smlouva se uzavírá na dobu jednoho roku a na jedno vydání.

XI.

Všechny spory, které by mohly vzniknout z této smlouvy nebo v souvislosti s ní, budou s vyloučením pravomoci obecných soudů rozhodovány s konečnou platností u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky podle jeho Řádu jedním rozhodcem ustanoveným podle tohoto Řádu. Strany se zavazují splnit všechny povinnosti uložené jim v rozhodčím nálezu ve lhůtách v něm uvedených.

XII.

Veškeré změny nebo doplňky této smlouvy musí mít písemnou formu a podobu číslovaných dodatků, které budou odsouhlaseny a podepsány oběma smluvními stranami.

XIII.

Smluvní strany si smlouvu přečetly, souhlasí s celým jejím obsahem a na důkaz toho připojují své podpisy.

V Teplicích 1.12.2000

autor

nabyvatel

Poznámky ke vzoru:

Licenční smlouva podle autorského zákona musí být uzavřena písemně poskytuje-li se licence jako výhradní. Nevyplývá-li z licenční smlouvy nakladatelské jinak, má se zato, že licence je poskytnuta výhradně, toto však neplatí, jde-li o rozmnožování a rozšiřování díla v periodické publikaci.

Není-li ve smlouvě dohodnuta výše odměny nebo alespoň způsob jejího určení, nebo není-li ve smlouvě výslovně uvedeno, že se licence poskytuje bezúplatně, je smlouva neplatná. Výjimkou je pouze případ kdy z jednání stran o uzavření smlouvy vyplývá jejich vůle uzavřít smlouvu úplatně i bez určení výše odměny, v takovém případě je nabyvatel povinen poskytnout autorovi odměnu ve výši, která je obvyklá v době uzavření smlouvy za smluvních podmínek obdobných obsahu této smlouvy pro takový druh díla.

Je-li množstevní rozsah licence omezen na určitý počet rozmnoženin (výtisků, kusů, ...) a tyto byly rozebrány před uplynutím doby, na kterou byla licence udělena, licence zaniká, nedohodnou-li se smluvní strany na zvýšení množstevního rozsahu do šesti měsíců ode dne, kdy autor nabyvatele k takové směně smlouvy vyzve.

Nakladatelství C.H.Beck, organizační složka, Reznická 17, 110 00 Praha 1,

PŘÍLOHA č.6

**DIVADELNÍ, LITERÁRNÍ, AUDIOVIZUÁLNÍ
AGENTURA**
Občanské sdružení
Krátkého 1

**SMLOUVA O ZASTUPOVÁNÍ NOSITELE MAJETKOVÝCH AUTORSKÝCH PRÁV PŘI
VÝKONU DOBROVOLNÉ KOLEKTIVNÍ SPRÁVY**

DILIA, divadelní a literární agentura
se sídlem Krátkého 1, Praha 9, 193 00
zastoupená ředitelem doc.JUDr.Jiřím Srstkou
občanské sdružení registrované Ministerstvem vnitra dne 13.9. 1996 čj. II/s-OS/1-30655/96 -R
IČO: 65401875 DIČ: 009-65401875
bankovní spojení: Živnostenská banka, Na Příkopě 20, Praha 1, č.ú.: 1120113004/0400
telefon: 283891587, fax: 283893599, e-mail: info@dilia.cz, internet: www.dilia.cz
na jedné straně; dále jen „**DILIA**“

a

Příjmení	
Jméno	
Rodné příjmení	
Pseudonym	
Datum narození	
Rodné číslo ¹	

Trvalé bydliště

Obec	
Ulice	
č.p. / č.or.	
PSČ	
Telefon:	
E-mail:	
Plátce DPH - DIČ	

Bankovní spojení

Číslo účtu	Kód banky:
Specifický symbol	
Název banky	
Adresa banky (pobočky)	

na druhé straně; dále jen „**nositel autorských práv**“

uzavírají dnešního dne, měsíce a roku tuto smlouvu o zastupování nositele majetkových autorských práv při výkonu kolektivní správy (dále jen „smlouva“) vztahující se na autorská díla níže uvedeného druhu (zaškrtněte):

¹ cizinec vyplní číslo cestovního pasu

- literární díla
- dramatická díla
- hudebně-dramatická díla
- choreografická díla
- pantomimická díla
- hudební díla scénická zvláště vytvořená pro užití v díle dramatickém, choreografickém a pantomimickém s výjimkou scénické hudby užití ze zvukového záznamu vydaného k obchodním účelům
- režie audiovizuálního díla
- kamera (obrazová složka) audiovizuálního díla
- dílo filmového architekta (scénografa)
- dílo filmového kostýmního výtvarníka
- dílo filmového výtvarníka (zejména animovaného filmu)
- dílo dabingového režiséra (autora mluvené složky audiovizuálních děl v jiném jazyce)

Nositel autorských práv je k autorským dílům, na která se tato smlouva vztahuje, v následujícím vztahu:

- autor, spoluautor
- dědic majetkových autorských práv

jméno autora	
velikost dědického podílu na majetkových autorských právech autora	
jména ostatních dědiců majetkových autorských práv téhož autora	

- vykonavatel majetkových autorských práv ze zákona (např. zaměstnavatel podle §58 autorského zákona)

jméno autora	
právní důvod výkonu majetkových autorských práv	
informace o omezení výkonu majetkových autorských práv	

- osoba, které přísluší výhradní oprávnění k výkonu práv kolektivně spravovaných po celou dobu trvání majetkových práv a alespoň pro území České republiky s právem poskytnout podlicenci.

jméno autora	
název a druh díla	
územní rozsah licence	
druh práva kolektivně spravovaného	
licenční smlouva uzavřena dne ²	

² kopie licenční smlouvy je nedílnou součástí této smlouvy jako její příloha

I. Úvodní ustanovení

- 1.1 DILIA je občanským sdružením autorů a dalších nositelů autorských práv a ve smyslu §97 autorského zákona č. 121/2000 Sb.(dále jen AZ) také kolektivním správcem majetkových autorských práv na základě oprávnění uděleného rozhodnutím Ministerstva kultury ČR č.j. 10690/97 ze dne 1. října 1997, č.j. 380/1/2001 ze dne 5. 11. 2001 a č.j. 380/2/2001 ze dne 10. 7. 2002, č.j. 6860/2003 ze dne 6. května 2003, č.j. 7641/2005 ze dne 26.5.2005, č.j. 380/2001 ze dne 3. června 2005. V rozsahu vyplývajícím z těchto rozhodnutí vykonává DILIA kolektivní správu majetkových autorských práv, a to jak povinnou kolektivní správu (§96 autorského zákona), tak nepovinnou (dobrovolnou) kolektivní správu.
- 1.2 Nositeli autorských majetkových práv přísluší autorské právo k dílům, která vytvořil sám jako autor nebo jako spoluautor, nebo je odvozeným nositelem majetkových autorských práv podle právního důvodu shora uvedeného (dědic, vykonavatel ze zákona apod.).
- 1.3 Zpracování osobních údajů, které DILIA vykonává pro účely kolektivní správy, je povoleno a registrováno Úřadem pro ochranu osobních údajů, a to pro oblast České republiky pod registračním číslem: 00015991/001 a pro zahraničí pod č.j. 411/OSZ.

II. Předmět smlouvy a rozsah zastoupení

- 2.1 Nositel autorských práv touto smlouvou zmocňuje výhradně DILIA ke kolektivní správě svých majetkových autorských práv a převádí takto na DILIA v celém rozsahu a bez územního omezení (pokud si území mimo Českou republiku výslovně nevyhradil) své právo udělovat nevýhradní souhlas k užití všech svých autorských děl v oborech autorské tvorby shora uvedených, právo požadovat, určovat, inkasovat a vymáhat odměnu za udělení svolení k užití díla, a to za užití všech autorských děl, a to v následujícím rozsahu:
- a) užití díla vysíláním rozhlasem či televizí (podle §21 autorského zákona),
  - b) užití díla provozováním rozhlasového či televizního vysílání (podle §23 autorského zákona),
  - c) užití díla provozováním ze zvukového či zvukově obrazového záznamu a přenosem takového provozování (podle §20 autorského zákona)
  - d) užití díla půjčováním jeho originálu nebo rozmnoženiny (podle § 16 autorského zákona)
  - e) užití díla živým nedivadelním provozováním a přenosem takového provozování (podle § 19 autorského zákona)
  - f) užití díla pronájemem jeho originálu nebo rozmnoženiny
  - g) užití díla zhotovením jeho elektronické rozmnoženiny (podle § 13 autorského zákona) a jeho sdělování veřejnosti prostřednictvím elektronických prostředků podle § 18 odst.1 a 2.
- 2.2 Právo DILIA udělovat souhlas k užití děl zahrnuje též právo v odůvodněných případech užití díla zakázat a v případech neoprávněného užití díla se domáhat práva na vydání bezdůvodného obohacení na neoprávněném uživateli. DILIA vykonává kolektivní správu shora uvedených práv, jejichž jiný než kolektivní výkon je neúčelný (§95 odst. 2 autorského zákona). DILIA je oprávněna zmocnit k výkonu převzatých práv pouze jiné kolektivní správce za podmínek daných autorským zákonem.

- 2.3 Nositel autorských práv zmocňuje DILIA, aby v souladu s právními předpisy hájila jeho práva specifikovaná v odst. 2.1 včetně vedení soudních sporů a zastupování jeho zájmů před státními a jinými orgány a činila veškeré nutné a vhodné úkony nezbytné pro ochranu svěřených práv, s výjimkou sporů o práva osobnostní (§11 autorského zákona).
- 2.4 Tato smlouva se vztahuje rovněž na rozúčtování a výplatu odměn vybraných DILIA při výkonu povinné kolektivní správy podle § 96 autorského zákona, pro jejichž výkon je nositel autorských práv podle § 96 odst. 3 autorského zákona zastupován DILIA ze zákona.
- 2.5 Nositel autorského práva si jako výjimku k ustanovení odst. 2.1 vyhrazuje osobní výkon majetkových autorských práv k autorským dílům užitým v dílech majících charakter reklamy:
- ano
  - ne
- 2.6 Nositel autorského práva si jako výjimku k ustanovení odst. 2.1 vyhrazuje osobní výkon shora uvedených práv na následujícím území (nelze omezit povinnou kolektivní správu práv v České republice):

- 2.7 DILIA vykonává kolektivní správu nevýdělečně, vlastním jménem a na účet zastupovaného nositele autorských práv.
- 2.8 Touto smlouvou není dotčen výkon osobnostních práv autora, který je nositelem autorských práv, přímo autorem (§11 autorského zákona). Tato smlouva se však vztahuje i na dosud nezveřejněná autorská díla, pokud nositel autorského práva písemně oznámí DILIA, aby je zařadila do rejstříku předmětů ochrany.

III. Povinnosti DILIA

- 3.1. DILIA přejímá práva uvedená v odst. 2.1 a zavazuje se k jejich ochraně. Povinnosti kolektivního správce k nositelům autorských práv vyplývají z §100 autorského zákona, přičemž DILIA zejména:
- a) Zastupuje nositele autorských práv při výkonu jeho práv v rozsahu sjednaném touto smlouvou za rovných podmínek pro všechny zastupované nositele práv.
  - b) Vede rejstřík všech děl, které zastupovaný nositel autorských práv k výkonu kolektivní správy řádně ohlásil.
  - c) Stanoví na základě rozúčtovacího řádu DILIA způsob rozdělování odměn a vyplácí z nich nositeli autorských práv jemu příslušející odměnu.

- d) Umožní nositeli autorských práv na jeho žádost přístup k roční uzávěrce DILIA a kontrolu správnosti výše jemu vyplacené odměny.
- e) Veškeré údaje poskytnuté nositelem práv v této smlouvě je DILIA oprávněna užít výhradně pro účely kolektivní správy.

IV.

Povinnosti nositele autorských práv

4.1. Nositel autorských práv je povinen:

- a) Ohlásit na jednotném tiskopisu DILIA všechna svá již uveřejněná díla pro výkon kolektivní správy, v případě potřeby prokázat, že je nositelem autorských práv k těmto dílům a takto poskytnutý seznam průběžně doplňovat za účelem zařazení předmětu ochrany do rejstříku, vždy do 30 dnů od zveřejnění díla resp. podle vlastní volby, pokud jde o díla dosud nezveřejněná, ale nositel autorských práv má v úmyslu nabídnout je ke zveřejnění postupem podle ustanovení odst. 2.8. Nositel autorských práv bere zároveň na vědomí, že neohlášená díla nemohou být předmětem výkonu kolektivní správy a zdrojem odměny ve smyslu této smlouvy.
- b) Předkládat DILIA na vyžádání všechny smlouvy a ujednání, které se svým obsahem mohou dotýkat výkonu kolektivní správy podle této smlouvy.
- c) Po dobu platnosti této smlouvy neuzavřít smlouvu se zahraničním kolektivním správcem, který má předmět činnosti shodný s předmětem činnosti DILIA, ledaže si v ustanovení odst. 2.6 vyhradil osobní výkon práv na některém území mimo Českou republiku.
- d) Sdělit neprodleně DILIA veškeré změny a skutečnosti, které se týkají osobních údajů uvedených ve smlouvě.
- e) Zdržet se udílení svolení k užití děl, na která se vztahuje tato smlouva v případě, že již byla uzavřena hromadná smlouva s uživatelem a neuzavřít žádnou smlouvu, která by byla v rozporu s touto smlouvou. V této souvislosti je nositel autorských práv povinen, bude-li požádán některým potenciálním uživatelem o svolení k užití jeho děl způsoby uvedenými v odst. 2.1, takovou osobu odkázat přímo na DILIA a neprodleně o tom DILIA informovat.
- f) Spolupracovat s DILIA při výkonu kolektivní správy zejména poskytnutím potřebných informací, údajů a jiných forem součinnosti, vždy na vyžádání DILIA.

V.

Způsob rozúčtování a výplata autorských odměn

- 5.1. Rozúčtování a výplatu odměn a příjmů plynoucích z výkonu kolektivní správy provede DILIA v souladu s rozúčtovacím řádem, obvykle 1x ročně v měsíci červnu následujícího roku, výjimku zde tvoří zejména vyúčtování odměn přijatých za užití děl při rozhlasovém vysílání, které musí být provedeno do dvou měsíců po uplynutí měsíce, ve kterém DILIA

finanční prostředky dle znění příslušné hromadné smlouvy mezi DILIA a Českým rozhlasem obdržela.

- 5.2 Odměny budou vypláceny nositeli autorských práv bezhotovostním převodem na jeho účet uvedený v záhlaví smlouvy.
- 5.3 Nositel autorských práv má právo na obdržení vyúčtování své odměny dle této smlouvy, a to vždy na žádost.

VI.

Náhrada účelně vynaložených nákladů

- 6.1 DILIA vykonává kolektivní správu nevýdělečně. Ve smyslu § 100 odst. 3 autorského zákona je oprávněna provést srážku z odměny ve výši účelně vynaložených nákladů na výkon povinné i dobrovolné kolektivní správy, která se pro každou skupinu práv určuje v procentní výši z odměn vybraných DILIA od všech uživatelů za uplynulý kalendářní rok, a to vždy v souladu s rozúčtovacím řádem.
- 6.2 Výši účelně vynaložených nákladů u kolektivně spravovaných práv stanoví jedenkrát ročně valná hromada DILIA na základě roční závěrky.
- 6.3 DILIA výši účelně vynaložených nákladů oznámí každoročně na své internetové adrese 30 dnů poté, co byla valnou hromadou stanovena.

VII.

Ustanovení všeobecná a závěrečná

- 7.1 Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou a může být ukončena po vzájemné dohodě obou stran, nebo na základě písemné výpovědi doručené druhé straně na adresu uvedenou v záhlaví smlouvy. Smlouvu je možno vypovědět k 31.12. kalendářního roku, vždy nejpozději doručením výpovědi nejpozději do 30.9. příslušného kalendářního roku.
- 7.2 V případě, že nositel autorských práv poruší ustanovení článku IV této smlouvy, může DILIA od smlouvy odstoupit okamžitě, a to doporučeným písemným oznámením s účinností ode dne doručení tohoto oznámení nositeli autorských práv.
- 7.3 Finanční vyrovnání vzájemných závazků v případech ukončení smlouvy bude provedeno v termínech stanovených rozúčtovacím řádem DILIA.
- 7.4 Smlouva je vyhotovena ve dvou stejnopisech, z nichž každá ze stran obdrží po jednom výtisku a nabývá platnosti a účinnosti dnem podpisu obou smluvních stran.
- 7.5 Pro případ právního nástupnictví kolektivního správce přejdou na tento subjekt i práva a povinnosti DILIA z této smlouvy.

7.6 Podpisem této smlouvy nositel autorských práv stvrzuje, že souhlasí se zpracováním poskytnutých údajů pro účely výkonu kolektivní správy a se zařazením veškerých údajů dle této smlouvy do počítačové databáze DILIA. DILIA se zavazuje takové údaje poskytnout bez souhlasu nositele autorských práv pouze zahraniční partnerské organizaci a v případech, kdy tak stanoví interní předpisy DILIA nebo právní předpis.

V Praze dne _____

V _____ dne _____

_____
doc. JUDr. Jiří Srstka
DILIA, divadelní a literární agentura

_____
Nositel práv

PŘÍLOHA č.7

Smlouva o zastupování majetkových práv autorských

OAZA

Ochranná asociace zvukařů – autorů

Lipová alej 747/16, 150 00 Praha 5

Tel (fax): 251 682 066

www.oaza.eu, email: oaza@oaza.eu

Datum přijetí: _____

Číslo smlouvy: _____

č. účtu: 212201509/0300

jednající: Vlastimilem Kulíškem, předsedou OAZA

z rozhodnutí Ministerstva kultury ČR kolektivní správce majetkových práv autorských k dílům autorů - zvukařů (dále jen „OAZA“ anebo „kolektivní správce“)

a oprávněný autor

.....
Jméno a příjmení, titul (popř. název)

rodné číslo (IČ): ..... datum narození (vzniku): .....

státní příslušnost: ..... pseudonym: .....

trvalé bydliště (sídlo): .....

korrespondenční adresa: .....

bankovní spojení: .....

telefon: ..... email: .....

právní titul zakládající ..... autor* - zaměstnavatel*

nositelství autorských práv: držitel výhradní licence* - jiné* ..... (uveďte)

* nevhodící se škrtněte

_____ nebo oprávněný dědic

.....
Jméno a příjmení, titul (popř. název)

rodné číslo (IČ): ..... datum narození (vzniku): .....

státní příslušnost: ..... pseudonym: .....

trvalé bydliště (sídlo): .....

korrespondenční adresa: .....

bankovní spojení: .....

telefon: ..... email: .....

údaje o původním nositeli autorských práv (tj. o osobě, jejíž autorská práva byla zděděna):

jméno a příjmení: .....

rodné číslo: ..... datum narození: .....

státní příslušnost: ..... datum úmrtí: .....

právní titul zakládající nositelství autorských práv (např. č.j. notářského rozhodnutí apod.)

.....
(dále jen "nositel práv" či „autor“ anebo „oprávněný“)

uzavírají tuto smlouvu o zastupování majetkových práv autorských

Článek I. Pověření

1. OAZA vykonává správu práv povinně kolektivně spravovaných dle ust. § 96 odst. 1 AutZ, jejichž výkon autor nemůže uskutečňovat samostatně a je ze zákona zastoupen kolektivním správcem, a to k dílům autorů - zvukařů (tzv. mistrů zvuku) - dále jen „díla“. Podle rozhodnutí Ministerstva kultury ČR¹ jde o následující práva:
  - a) **právo na odměnu** za zhotovení rozmnoženiny díla pro osobní potřebu na podkladě zvukového nebo zvukově obrazového záznamu přenesením jeho obsahu pomocí přístroje na nenahraný nosič takového záznamu podle § 96 odst. 1 písm. a) bod 3 autorského zákona;
  - b) **právo na přiměřenou odměnu za pronájem originálu nebo rozmnoženiny díla zaznamenaného na zvukový nebo zvukově obrazový záznam** podle § 96 odst. 1 písm. b) autorského zákona;
  - c) **právo na užití kabelovým přenosem děl** podle § 96 odst. 1 písm. c) autorského zákona.
2. Oprávněný pověřuje OAZA bez územního omezení výhradním výkonem autorských práv, která mu přísluší v době uzavření této smlouvy nebo mu v budoucnu vzniknou vůči všem třetím osobám ke zveřejněným či ke zveřejnění nabídnutým dílům, a to pro následující užití autorských děl v tuzemsku i zahraničí:
  - a) výhradní pověření k výkonu dobrovolně kolektivně spravovaných práv, k jejichž kolektivní správě získala OAZA oprávnění¹ (zejm. dle ust. § 101 odst. 9 autorského zákona)
    - **právo na rozmnožování díla** podle § 12 odst. 4 písm. a) a § 13 autorského zákona;
    - **právo na rozšiřování originálu nebo rozmnoženiny díla** podle § 12 odst. 4 písm. b) a § 14 autorského zákona;
    - **právo na zpřístupňování díla veřejnosti** způsobem, že kdokoliv může mít k němu přístup na místě a v čase podle své vlastní volby, zejména **počítačovou nebo obdobnou sítí**, podle § 12 odst. 4 písm. f) a § 18 odst. 2 AZ;
    - **právo na nedivadelní provozování díla živě nebo ze záznamu a právo na přenos provozování díla** dle § 12 odst. 4 písm. f) bod 1 a § 19 a 20 autorského zákona;
    - **právo na vysílání díla rozhlasem či televizí** podle § 12 odst. 4 písm. f) bod 2 a § 21 autorského zákona;
    - **právo na provozování rozhlasového či televizního vysílání díla** podle § 12 odst. 4 písm. f) bod 4 a § 23 AZ.
  - b) výhradní pověření k výkonu k výkonu majetkových práv autorských
    - **právo na pronájem originálu nebo rozmnoženiny díla zaznamenaného na zvukový nebo zvukově obrazový záznam** podle § 15 autorského zákona;
    - **právo na půjčování originálu nebo rozmnoženiny díla zaznamenaného na zvukový nebo zvukově obrazový záznam** podle § 16 autorského zákona.
3. Součástí pověření podle písm. b) čl. I odst. 2. je zejména: oprávnění a povinnost kolektivního správce jednat s uživateli děl, udělovat nevýhradní oprávnění k užití děl, sjednávat podmínky užití děl, v odůvodněných případech zakázat užití díla, požadovat, vybírat, event. vymáhat autorské odměny za svolení k užití děl, vybírat odměny v případech, kdy užití děl je dovoleno přímo zákonem,

¹ Rozhodnutí Ministerstva kultury ČR ze dne 15.11.2006, č.j. 10145/2003

provádění nutných a vhodných úkonů, spočívajících v soudní a jiné obdobné ochraně svěřených práv s výjimkou sporů o práva osobnostní.

4. Autoři kolektivních děl (spoluautorských a spojených) mohou uplatňovat svá autorská práva pouze prostřednictvím jednoho společného zástupce, který jako jejich zmocněnec je oprávněn uzavřít smlouvu o pověření k výkonu autorských práv. Toto své oprávnění doloží písemnou plnou mocí, kterou přiloží ke smlouvě.

Článek II. Prohlášení oprávněného

1. Oprávněný se zavazuje, že po dobu platnosti této smlouvy neuzavře s třetí osobou smlouvu, která by svým obsahem odporovala této smlouvě, nebo jejímu účelu, zejména neuzavře žádnou smlouvu, kterou by pověřil třetí osobu výkonem autorských práv uvedených v čl. I Pověření dle této smlouvy.
2. Oprávněný prohlašuje, že je nositelem autorských práv, jejichž výkonem pověřuje OAZA, že mu patří bez jakéhokoliv omezení a uzavřením této smlouvy neporušuje práva třetích osob, ledaže by na existenci takových práv při podpisu smlouvy výslovně poukázal (spoluautorství apod.). Oprávněný odpovídá za škodu, která by OAZA případně vznikla v důsledku nepravdivosti nebo nesprávnosti tohoto prohlášení.
3. Oprávněný se zavazuje poskytnout OAZA veškeré údaje a jinou potřebnou součinnost ke zjištění a zajištění jeho práv, zejména tím, že jí na typizovaných formulářích poskytne seznam uveřejněných děl, který bude průběžně doplňovat, dále tím, že je povinen prokázat v případě potřeby, že je nositelem práv k dílu. Seznam děl je přílohou a nedílnou součástí této smlouvy. Každý rok je autor povinen doplňovat seznam o nově vytvořená díla bez zbytečného odkladu po jejich zveřejnění či nabídnutí ke zveřejnění. Formuláře pro nahlášení děl kolektivnímu správci uveřejní OAZA na svých webových stránkách www.oaza.eu. Nositel práv bere na vědomí, že neohlášená díla, která nebyla nahlášena ani dodatečně, nemohou být předmětem výkonu kolektivní správy a zdrojem odměny podle této smlouvy.
4. Pokud oprávněný nesdělí OAZA příslušné údaje dle tohoto článku pravdivě a včas, event. neoznámí bez prodlení jakékoliv změny v těchto údajích, přebírá odpovědnost za případnou škodu, která by mohla porušením této povinnosti vzniknout.

Článek III. Práva a povinnosti kolektivního správce

1. Kolektivní správce prohlašuje, že je nositelem příslušných oprávnění k výkonu kolektivní správy majetkových práv autorských k dílům zvukařů - autorů (zvukové složky) - tzv. mistrů zvuku.
2. Kolektivní správce se zavazuje vykonávat práva, jejichž výkonem byl pověřen, v zájmu a ve prospěch oprávněného a s přihlédnutím k zájmům všech zastoupených nositelů autorských práv za rovných podmínek a s péčí řádného hospodáře.
3. Kolektivní správce je oprávněn nevybírat odměn za užití díla k humanitárním či charitativním účelům nebo tehdy, je-li to nevhodné.
4. Kolektivní správce je oprávněn uplatnit vůči oprávněnému smluvní pokutu ve výši 20% jeho ročního podílu, pokud ohlásí dílo, které nevytvořil nebo pro nějž není nositelem práv. Tuto pokutu lze ukládat v každém případě prokázání porušení povinnosti autora uvádět pravdivé údaje. Pokutu lze započíst proti ročnímu podílu autora.

Článek IV. Odměny a provize

1. Vyplácení autorských odměn při výkonu kolektivní správy a jejich vyúčtování se řídí ustanoveními stanov a rozúčtovacího řádu včetně jejich případných změn a dodatků přijatých Valnou hromadou členů OAZA (zpravidla jednou ročně).
2. Odměny jsou splatné bezhotovostním převodem na účet oprávněného uvedený v záhlaví této smlouvy. Odměny nepřesahující v daném výplatním termínu úhrnnou částku 100,- Kč budou pro autora uloženy u kolektivního správce a jsou splatné na vyžádání v hotovosti v kanceláři

kolektivního správce, případně v nejbližším následujícím výplatním termínu, v němž jejich úhrn přesáhne výše uvedenou hranici.

3. Kolektivnímu správci náleží za zastoupení při výkonu práv autora provize ve výši účelně vynaložených nákladů na činnost kolektivního správce, podle účetní závěrky, jak ji ověří a schválí Valná hromada kolektivního správce.

Článek V. Komunikace a doručování

1. Obě smluvní strany jsou povinny vést komunikaci přednostně v elektronické podobě s použitím prostředků umožňujících komunikaci na dálku (zejména na výše uvedené e-mailové kontakty); není-li možno, tak doručením poštovní zásilky na adresu uvedenou v záhlaví této smlouvy.
2. Jakékoliv změny v údajích, jež smluvní strany uvedly v hlavičce smlouvy, jsou povinny bez prodlení oznámit druhé smluvní straně.
3. Zpráva zasláná / sdělená prostřednictvím elektronických prostředků umožňujících komunikaci na dálku (zejm. e-mail) se pokládá za doručenou, potvrdí-li druhá strana obdobnými prostředky její přijetí, přičemž druhá strana se tímto zavazuje takové potvrzení provést.
4. Zpráva zasláná prostřednictvím držitele poštovní licence se pokládá za doručenou i tehdy, byla-li prokazatelně odeslána na adresu uvedenou v záhlaví této smlouvy a nepodaří-li se ji doručit příjemci, a to po uplynutí 10 dnů od uložení zásilky držitelem poštovní licence.

Článek VI. Souhlas se zpracováním osobních údajů

1. Autor uděluje kolektivnímu správci souhlas se zpracováním svých osobních údajů v rozsahu nezbytném pro výkon činnosti kolektivního správce. Současně uděluje souhlas k tomu, aby kolektivní správce v nezbytném rozsahu poskytl osobní údaje autora osobám pověřeným k zastoupení kolektivního správce dle § 97 odst. 5 AZ.
2. Autor uděluje kolektivnímu správci nad rámec nezbytného rozsahu (dle předchozího odstavce) souhlas k poskytování svých osobních údajů třetím osobám za účelem obchodního využití děl autora ve vyhledávacích službách kolektivního správce, ve výročních zprávách kolektivního správce, v reklamních a prezentačních materiálech kolektivního správce, zpřístupněním na internetu, adresným sdělením konkrétně identifikovanému zájemci, aktivní nabídkou v rámci zastupování práv oprávněného, a to v rozsahu:

jméno - příjmení - kontaktní adresa - telefonické spojení - emailová adresa - jiné kontaktní údaje
.....)

Článek VII. Další ujednání

1. Práva a povinnosti z této smlouvy přecházejí na právní nástupce smluvních stran.
2. V případě úmrtí oprávněného pokračují ve smluvním vztahu jeho dědicové. Je-li dědiců více, vystupuje ve vztahu k OAZA pouze jeden z nich, který se jako zmocněnec může stát zastupovaným členem OAZA.
3. Až do prokázání dědických nároků a ustanovení zmocněnce není OAZA povinna provádět platby. Inkasované platby zůstávají do této doby uloženy ve prospěch oprávněného na účtu OAZA. Oprávněný je povinen prokázat přechod práv rozhodnutím o dědictví nebo jinou úředně ověřenou listinou zakládající oprávnění k zastupování.

Článek VIII. Závěr

1. Tato smlouva se uzavírá na celou dobu trvání autorskoprávní ochrany. Smlouva zaniká v případě, že dojde ke zrušení OAZA nebo úmrtí autora či zániku nositele práv bez právního nástupce.

2. Nositel práv může smlouvu vypovědět k 31.12. kalendářního roku doručením výpovědi OAZA nejpozději do 30.9. příslušného kalendářního roku.
3. OAZA může od smlouvy odstoupit okamžitě, jestliže nositel práv poruší čl. II odst. 2, odst. 3 této smlouvy, a to s účinky ode dne následujícího po dni doručení odstoupení nositeli práv.
4. V případě ukončení smluvního vztahu založeného touto smlouvou je OAZA povinna vypořádat veškeré nároky oprávněného příslušející mu podle rozúčtovacího řádu.
5. Veškeré změny a dodatky této smlouvy musí být učiněny písemnou formou a jsou nedílnou součástí této smlouvy.
6. Smlouva se vyhotovuje ve dvou stejnopisech s platností originálu, z nichž jeden obdrží oprávněný a druhý bude založen k evidenčním účelům v OAZA.

V Praze dne.....
dne.....

V .....

.....
OAZA

.....
nositel práv